

ପତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ୧

ପରିମାଣ କାହାରେ ମନ୍ଦରାଜର ଗାନ୍ଧାରୀ ମନ-
ଷ୍ଟ ପୁଷ୍ଟିମହାତ୍ମେ ଯାଏ ଦିବାରୀ ଦେଇ ବିଭିନ୍ନରଙ୍ଗରେ
ଯାଏ ଆଖି କହିଲେ ଶ୍ଵରାତ୍ର କରିବ ପୁଷ୍ଟିମହାତ୍ମୀୟ ମାର୍ଗ
ଦ୍ୱାରା କାହାରୁ ଉପରୋକ୍ତକାଳ କରିବାର କୋଣ କେବ
ମାତ୍ର ଯାଇବେ ପଢିବ ଚାଂପାଳେ କଥ ଗୀତ ଓ ହାତ
ଅଳ ଗାନ୍ଧା ମନ୍ଦ ଗାନ୍ଧା ଅଛି ଅଣ୍ଟ ମନ୍ଦ ପଢିବାର
କାହାରେ କାହାରେ ପ୍ରାଦୟନ୍ତର ବିଜେ । କରିବାକୁ
କାହାରେ କାହାରେ ହେଲାଇ ।

ଏହି ପରାମାଣେ କଥାକ ଦିଲ୍ଲିଯାନ୍ ଆଶି ହୋଇ
ଦିଲ୍ଲିକି ଦିଲ୍ଲିରେ କୌଣସି କଲେଖ ଘଟ ଦାରୁ ମାତ୍ର ଏ
ଦିଲ୍ଲିଯାନ୍ ଦିଲ୍ଲିକେ ଉଠେ କୀ ଦେବତା ଏ ହୋଇ ହୁଏ
ଦିଲ୍ଲିଯାନ୍ ଦେବତା ହୀର ହୀର ଦିଲ୍ଲିଯାନ୍ ଦୁଇର ଦିଲ୍ଲିଯାନ୍
ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମୁନ୍ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ହୋଇ ରହିଥାଏ । କୌଣସି
ଦିଲ୍ଲିଯାନ୍

ପୁରୁଷାର୍ଥ କୃତବ୍ୟର ହିଁ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖାଯାଏ ।
ଦେଖିବା ପରାମର୍ଶର ନିର୍ଭବ ଦୂର ଦୂର କିମ୍ବା ମଧ୍ୟ-
ମଧ୍ୟ ସବାବେ ଝାଲୁଣ୍ଡ ମୁଠ ଲୋକୀସ ପାଇଁର ମନୋଦୟ
ପାଇଁରେ ଉଚ୍ଛବିତ୍ତି କରିବାରୁ କିମ୍ବା ଧର୍ମବିଜ୍ଞାନରେ ମନ୍ଦବିଦ୍ୟାରେ
କିମ୍ବା ପରାମର୍ଶରେ ଅନ୍ତର୍ଭବ କରିବାରୁ କିମ୍ବା ପରାମର୍ଶରେ
କିମ୍ବା ପରାମର୍ଶରେ ଅନ୍ତର୍ଭବ କରିବାରୁ । ଏବନ୍ଧରେ ଅନ୍ତର୍ଭବ ହୋଇ ଥାଏ ।
କିମ୍ବା ପରାମର୍ଶରେ କିମ୍ବା ପରାମର୍ଶରେ କିମ୍ବା ପରାମର୍ଶରେ
କିମ୍ବା ପରାମର୍ଶରେ କିମ୍ବା ପରାମର୍ଶରେ । ଅତିରି ବହା ଏଥୁଳ ହେବାର
ପରାମର୍ଶରେ ।

୪୦୭ କଠିନମ୍ବା ପାଇଁ ୧୫ ବରଷାର ଟଙ୍କା
୧୧୦ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ ଲାଗୁ ହେଲାକି ମାତ୍ରମେ ମନ୍ଦିରରେ
ନାହିଁ ଏହି ଲାଗୁଣାର୍ଥ କରିବ ଯେଉଁ ପାଇଁ
କଠିନମ୍ବା କାରିଗର କିମ୍ବା ସାଧୁବାଦ
ଚାହୁଁ କରିବାକୁ

କେବଳ ସାହିତ୍ୟର ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ମାର୍ଗ
ପଦ୍ଧତି ହେଉଥାଏ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ କିମ୍ବା ଖରବର
ପୁଣ୍ୟ ଦେଇଲୁଛି । ଅନ୍ୟ ଆଶିଷ ଏକାଙ୍କାର ମୁଦ୍ରଣ
ପତ୍ର ପ୍ରଦାନକୁ ଭାଗ ଦିଲୁ ଏବଂ ଏକାଙ୍କାର ପତ୍ର
ପରିଚ୍ଛବି କେବଳମୁଦ୍ରଣ ହେବାର ପରିବାର କାହାରୁ
ଲେଖକଙ୍କର ଅବଶ୍ୟକ ପୁୱ୍ୟ ଦୋଷରୁ । ଏହି ମଧ୍ୟ
ଅପ୍ରକଟ ସ୍ଵାଧୀନ ଏବଂ ପରିଚାଳନା ଏବଂ କୁଳ କିମ୍ବା
ପରିଚ୍ଛବି କହାଯାଇବା । ମୁଁ ବିଷ୍ଣୁ ଅନ୍ତରେ ଉପରେ
ଅବ୍ୟାକ୍ଷର ବ୍ୟାକ୍ଷର ପକାକୁ ପଦ୍ମା ବିଦ୍ୟାର
କରିଥାଏ ଯେବେଳେ ଏକ କରାରାଳ ଉପରେ କାହାକୁ ଦେବ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଏବଂ ଚଢ଼ୁକ କରୁଥାଏବଳି ପାଇଁ ହାତାରିମାର
କୁଣ୍ଡଳ ବ୍ୟାକ୍ଷରକୁ ବ୍ୟାକ୍ଷର କରେନ ଅନ୍ତରେ ।

ଶ୍ରୀରାଧାର !

ପ୍ରେସରିଟାର ମହାମତି କମିଶ ଅମେରିକ୍‌ରେ ଦାୟା ନୋଡ଼ିଂ

ମାନ୍ଦବର ଜୟତି ଉତ୍ତଳପାତେକା ସନ୍ଧାଦଳ
ମହାପ୍ରସ୍ତୁ ପମାପେଣ ।

EDUCATION

ଅମେ ତେଣା ସିଧନ୍ତ ଏକସାନିଏଥକେ
ତେବେ ଦୃଢ଼କରୀଷାକାର ଜଗତରୁ କି ଜଗତ-

ବିଂକୁପ୍ରକରେ ମାତ୍ରରୁ ଦୁଇପ୍ରକାଶ ଦେବାନ୍ତରୁ ଏ
ପଦ ଯେହିଁ ଜାନ୍ମର ନିଯମ କରିଅଛନ୍ତି, ବିଶେ
କନଙ୍କାର ମହାଶ୍ରଦ୍ଧା ଗଣୀ କୃଷ୍ଣପୁରୀ ପାଞ୍ଚମୀ-
ଦେଖି ସେଥିରେ ତାଙ୍କର ଦେବା
ନିମନ୍ତେ ହୁଏ ଏଥରୁ ଏକକାଳକା ଦାନ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀ ପାନକାଳ ବଦେହାଣାଧୀପୁ
ଅନ୍ତରେତ ଉପଚକ୍ଷିତା
ତୁମ୍ଭା ପିଲଙ୍କ ଏହୋପେବନ

To THE EDITOR OF THE UTEAL DIPAK,
Dear Sir,

Favouritism! All powerful deity! What a potent charm thou hast! What a spell that lulls consideration to sleep! What a motive-force that blinds Reason! With the magic wand of the old god mother of Cinderella, thou turnest illiterate creatures into magnificient-looking footmen; bringest down, as it were on the wings of Ariel, thy faithful devotees from distant quarters; smilest on them and changest them into splendid beings "passing rich with forty pounds a year"—nay more! What a mighty barrier thou presentest to honest self-helping expectants and renderest them 'unfit' for "survival"! Manifold are thy virtues, Oh Goddess! how many are the poor go-devils that worship at thy shrine with sons, brothers, son-in-laws and in short, with the whole family! And Oh, how benignant a guardian-angel thou provest to them and providest them at a sweep! With this short encionium on thy many-sided virtues (for I am sure, even the hundred-tongued *Vashiki* cannot exhaust them) let me preach them forth to others who are blind by thy dazzling effulgence to comprehend thy divinity.

Now, Mr. Editor, let me avoid metaphors interpret them clearly by simple home-brewed samples to serve your readers and devotees at the altar.

Mr. LARMINIE, one of her head-

agent lately stationed in this poor uncultured land of Orissa with his all-worthy Personal Assistant to guide her erring sons, did credit to his employment. Finding it very difficult to reform the head strong, irreverent sons of Orissa, he brought down his dashing mimics from Burdwan and others whose lot it had been to serve under him elsewhere. Now the Personal Assistant not to be behindhand in such noble mission and aspiring to outshine his enviable master, showed a great deal of ingenuity in arranging the precious materials which his master had with so much trouble gathered. Knocking some, pushing others, he any how made room for them. We will have enough to say of his originality also,

Let us now seriously canvass what penetrating wisdom, what wise statesmanship, which Mr. LARMINE has displayed in his selection of subordinates.

First and the most important of them all is the Personal Assistant—a worthy hand to execute the orders of such a versatile head. What a combination, as if nature had intended them to be twins in the field of their mission!

"2nd. The curtain rises. Who is this new actor guiding the young prince of Mayurbhanj? See, What a grace is seated on his brow!"
"a front of love himself!"

"A combination and a form indeed,
Where every god did seem to set his seal,
To give the world assurance of a man."

Mr. Mill says that nothing spreads

more like a contagion from teachers

to pupils than high thoughts and elevation of sentiments. He was sadly mistaken when he wrote this, for a royal head needs no such things but to stuff it with the forms and etiquettes of fashionable society. Would not you like, Mr. Editor, to see our prince turned into a pretty little *Sahib*? This is a serious topic and we hope to turn to it hereafter.

37. Who comes next? Oh, he is

our old acquaintance Mr. Kali Das Chatterjee—the dashing adventurer of Burdwan, to secure whom such an extraordinary procedure was adopted. We ask, could no other qualified candidate for his post be found here?

4th. This would not satisfy him. He wanted to see all his minions about him. He got down Mr. Radha Kanta Ganguly another adventurer from Burdwan. To provide him, a poor devil of a clerk was pushed away unceremoniously and without the least show of any pretext, to his bitter tears and complaints, with this laconic expression "what no, there, make way for honest men?"

The most complicated and extraordinary science of this tragic-comic drama sets forth the greatest original feat of our Personal Assistant. Like the knights of old, taking law into his own hand he introduces his son-in-law, a mere apprentice in the Post office, into his office and raises to a post of thirty. Not a month elapses but we find him in a post of forty. Now, securely established in a post of 45, he looks down with supreme contempt upon those who had better claims and longer service. What would you say Mr. Editor with regard to this new actor who has achieved such wonders in the denouement of this intricate plot.

We could say more and reveal more, but fearing the patience of your readers we desist. We have much to hope in Mr. M'CORMICK. We hope, he would look to and enquire into these evils and pull down the grand superstructure for Favouritism which MR. LARNER took so much pains to raise.

9-11-84. } — *Omidura*

ବିଜ୍ଞାନ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଏକ୍ସାର୍ଟ୍ ଓ ପ୍ରୋଫେସର
“ବିଜ୍ଞାନକାରୀ” ୧୯୬୫ ମେୟର୍ ୧୦

କବିତା ପରିବହନ କେଣେ—ଶମର ଅବଳ
ଭାବର ସେହିଲାମେ ଲେଖେ ଲଜ ସବୁଥାନେ ।
ଯଦ୍ବୁଦ୍ଧି ଗ୍ରାମୀର୍ଥ ଏହି ଏ ନାମେ ପୃଷ୍ଠା
ଦୟା ଓ ପ୍ରେସରର ହୃଦୟର ଅବିଶ୍ୱାସ;
ହେଲାମେ କାନ୍ଦର ଚେଷ୍ଟାପ୍ରେସରର
ଏ ପରମ୍ପରାରୀରୁ ଅଛନ୍ତ ହରତ ।
ଭାବର ସେହେ କୁଠା କୁଠା ସମୟେ
ନିଯମ ନିଯମାଳା କଥ କଥ ଅବରହେ;
ଧୂଳ କୁଣ୍ଡ ପରହେବ ଆହ ପୁନରହେବ
ମିଳ ହେ ଯାଇବ କେବା କୁଠା କୁଠା ନିଯମ ।
ଶିଥିନ ନାମ ସବ ଲଜୁବନ୍ଧ ସୁରକ୍ଷ ନିଯମ
ବାଲୁଙ୍କ ପରିଶର ଶୁଭାଙ୍କ ଜାତ ହରତ;
ଭାବର ନିଯମ ଅବେ ବାଜି ପ୍ରେସ
ପ୍ରେସ ବାର୍ତ୍ତାର୍ଥ ବାହେ ଦେବକ ଦେବକ ଉଚ୍ଚତା

ତେ ଜନପ୍ରକଳ୍ପିତ ହେଲେ ଦୟାନ୍ତି
ଜନ୍ମସୂର ଅବଜାର ଯାଇଛି ଶତ ଦେଶେ ?
ହୁଣ୍ଡି ଚେତ୍ତବ ପଢି ହୃଦୟ ହେ ମହାମତ
ଦୋଷର ଅବଶ୍ୟକ ଥେବ ବୁଝି ରଖେ ।
କଗାନ୍ତ ଦେଶର ଯୁଧାଳକ ମଧ୍ୟରେ
ଅମା ଉଦ୍‌ଦେଶ ଦେଇ ରହିଲ ଅନୁଷ୍ଠାନ;
ଦେଶରେ ‘ପୁରୀ ମେଳ’ ଲାଭପାଦକ ଉପ
ସମ ଦେଇ ଆଜିନା ଦେଶର ବାଜାରର ନମ୍ବୁ ।
ହୃଦୟ ପାପତଳୁଙ୍କ ପାଇ କଣଳ ଦଳ
କରିଲ ନାହାମତେ ଏହା କରି କଷିତ୍ର ଦେଖ ।
ଯେ ଉପରିକା ଥରେ ବଜାରକୁ ଦରରେ
ସର ତା ପ୍ରଦର୍ଶିତି ହୃଦୟେ ଫୟାଟେ ହସି
ଏ ବିଷତ୍ରୁଳା ଘରୀ ନୋହିବ ପରମାତମ
ପରେଷି ପ୍ରକଳ୍ପିତ ଦହଳ ପ୍ରକଟାଗେ,
(ଥେବ ମୋ ଯେଉଁଥି—କୁଣ୍ଡମୋ ସେଇମନ୍ତ
ହୁଣ୍ଡି ହେ) ନ୍ୟା ମନେ କାହିଁବେ କହେଲାମ
କିମ୍ବା କହାର ଦେବ କହ କରିବେ କରିବେ ।

ଭାବନକ ତୟ ସ୍ଥାନକେବଳ ମୟ
ଶାଖ ବୋ ପ୍ରଦୟଗାତା,
ଭିଷମ ବନଟକ ଚାହ ଯେ ବନକେ
ଏକ ଭୋବୁକ ଧାର ।

ବଜୁଳ ଶର୍ମେ
ମହାଦେବ ଯତନାଶ
କାନ ଗୋ କରିଲ
ଘରର ୫୦ମୟ ପିରବ,
କାନ ସବ କାନ
ଲଞ୍ଛିଣ୍ଣ ଯେତେ ଶୁଣିବେ ।

କେହିବ ଖେଳିବ
ଲଙ୍ଘଣ କଥା ଶୁଣିବେ,
ହେଠି ଏହିହିର
କିମ୍ବା ଧର କରିବେ ।

କୋହଳ ସାରି
ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବଲୋକ ଚାମେ
କୁଣ୍ଡ ଉଦୟୁକ୍ତାକ
ଏ ପ୍ରାଚୀ କୃତ୍ୟାଗାପେ ।

କଜ ଦକ୍ଷାରୀ
ବନ ମିଳାଇବ ପୂର,
କିନକର୍ତ୍ତ ବର
କାହି ଦରିଦ୍ର କର ।

ଯେତୁ ତମ୍ଭେ ଧରେ
କାଳ ପରି ମନ ବୋଲ,
ମାତା ଧିନ୍ଦୁରୀଷ୍ଠା
କେବେ ହନ୍ତେକୋଣେ ଭୋଲା ।

ଧରିଥାକ ଦେଖେ
ଦିଶକ ଘରର କରେ,
କ ମଧୁକରେ
ଶାଖିଜା ଶୁଣାଇଲେ ।

ଦାସ ରେ ପରଚ ! —
ପଥର କୟାତ,
କାଳ କରନ
କହାର କାହା ଅଟେ ?

କାନ ହମାରି
କରୁଥିବ ପରିମାଳା,
କଂରଣ୍ଣ ପମକ
କାନ ଗୋ ପରିମାଳା ।

ଅବ ଯନ୍ମାହ
ମନ କାଳ ଧରି
କାନ୍ଦିବ ଧରିବ କଣ,
କରୁଥିବାକ
କର ଦେ ଧରି
କାନ୍ଦିବ ଧରିବ କଣ ।

କାନ୍ଦିଲା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

四

୪୫୯

ଏ କନ୍ତକର ନିଷ୍ଠାତଳ ଦିଲ ଅଶ୍ଵାରୀ ଜୀବ-
ଶୁଭ ମାସ ତା ୧୭ ଦିନଙ୍କୁ ଦୂରତଳ ପୁରୁଷ
ତୁମେହାଙ୍କ ନିଷ୍ଠାତଳ ଚିତ୍ତମାସ ତା ୧୮ ଜାନ୍ମତି
କି ହୋଇ ଦୁରୁଦିନରେହେବ କିନ୍ତୁ କନ୍ତକର
ପଦମଟିର ପେଣ୍ଠିମାକେ ପ୍ରାର୍ଥୀ ସେମାନଙ୍କ ଭା-
ଲିବା ଏହୁ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗାଁତ ବିଦ୍ୟ-
ନିଷ୍ଠାରେ ଲକ୍ଷବାର ଦେଆ ଯାଏ ଅଛୁ ଏହ
କର୍ତ୍ତପ୍ରତି କନ୍ତାର ବହ ଅନ୍ତି ସ୍ଥଳେ ଧାରା
ଦୁଃଖିତ କରିବ କାରିବ ଅଭିର୍ଯ୍ୟକୁ ମିଶିବ
ଦୟା ଯନ ଥିବୁ । ଅନ୍ତଦଳ କୈବ ଦେଲେ
ଅଛୁ ଅନ୍ତି ଧ୍ୟାନିବ କାହି ସେବକିବ୍ୟାତଳ
କରିବାର ଜାଗର ପୁରୁଷଙ୍କ କେବେ ଆପଣି
ଦୂରେକା କାରିବ ଏହେହୁ ସମୟ କି ସକାମେ
ଦୟା ଗଲ ଅମେମନେ କୁହ ଥାରୁ ନାହିଁ ଏହ
ତୁଳତରଯା ଦେବୁ କେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯାରୀର
କଥା ବିବେଳନା ନିଷ୍ଠାଦୁ ଉପସ୍ଥିତ ସମୟ
ଆଇ ଦେବୁ । ମୁସି ଓ ଧାରେବରର ନିଷ୍ଠା-
ତଳ ଦେବୁ କରିମାତ୍ର ଲା ତୁ ଉପରେ
ମିଥିକ ହେବ ।

କୁଳକର ଅଟେନ ପାଥିବା ଓ କୁଳ କଲାଙ୍କ-
କର ସହି ମୋଟରେ ଆଏ ଜର କଳକର
ତୁମ୍ଭର ଦରବା ସକାରେ ଗଣ୍ଡିମ୍ବା ପ୍ରମଶାର
ତରଣ୍ଡବା ମରଗାରୁ ଯାଏ ପ୍ରତାମନକୁ ତନବ
ଜପିବାରେ ଜାମର ଶାୟ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇ କହିଲେ କ ଅମ୍ବାକରୁ ଆପରି

ବନ୍ଦଳକୁ ସାହେବ ହେଉଛି କରି କରି ଥିଲାବୁ
ଅମେରିକାରେ ଜନକର ହେବୁ ଲାଗା । ଅମେରିକ
ଅପରିଚିତ ହୋଇ ସମାଜ ଦୟା ଜନକର
ଯରେ ସାଧାରଣ ବୋକ କରିବାର ସମୟେ
ତାଙ୍କ ଶବ୍ଦ ଗୋଟିଏ ସେମାନଙ୍କ ଆକାଶ ବଳେ
ତାଙ୍କରେ ଆକାଶରାତ୍ରକ ପାଖରେ ଝୁରିଗଲ
କଥା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂର ଦୋଷ ରଖ । ଅମେରିକ
ଭାବାକୁ କରେଥିବ କଷେତ୍ର ପ୍ରକାଶ ଜାଇ
ପନାଇ ଥିବ ପୁନଃବେ ସାଧାର ଦେବାରେ
ଫୁଲିବ ରହନ୍ତି କର ୨୦ ଜଗା ପ୍ରାମବାହିକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ
କରି ଅଛନ୍ତି । ମୋତଦିଆ ଦାରୁ ଅଟିବହାର
କୌଣ୍ଡ ତେଷୁଠି ମାନ୍ଦେଖିଛନ୍ତି ସାରି ହୋଇ
ଅଛ ତ ଅଧିମିଳାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାନିବରେ
ଅଛନ୍ତି ।

ତୁମର ମେଘକ ଦସକାର ଅଞ୍ଚଳ ପ୍ରଭାବ
ଦେବାରୁ ଶେଷା ପିପଲବସ୍ତେ ଅଧୋରୀଷେ ଏବନଙ୍ଗାମବ
ସବୁ ହିତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଯେତ୍ର ଘନଜଣ ସର୍ବ-
କାର୍ଯ୍ୟ ତମକାଳକ ନିୟମିତ୍ର ଦେଇଥିଲୁଛି ହେ-
ମନ୍ତ୍ର ସେହି ସଂଖ୍ୟାର ଦେସପକାଶ ପ୍ରକାଶକୁ
ନୟର କରିବା ପାଇଁ ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ମେଧରେ
ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ବହୁବି ଉତ୍ତରର
ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଉଚ୍ଚ ସନ୍ଦର୍ଭ ଧ୍ୟାନକରିବାକୁ
ଆମେମାନେ ଧାରାପାଇଁ ଏହିରେ ଲେଖା
ଅନ୍ତର୍ମଳକାରୀ ପ୍ରେଟଲଙ୍ଘନାବେଳେ ବିମନକ
ନିଯୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତକ

କରିବାର ଅବସ୍ଥାର ଦେଖ ନାହାନ୍ତି
କିନ୍ତୁ ଜଳନ୍ତର ଅନୁଭବାନରେ ଯେଉଁ କୋଣାରୁ
କର ସଙ୍ଗେ ଅଛି ସେମାନେ ଯାଏ ତାହା
ଲେଖାତ୍ମାର ଅଥବା ମୌଖିକ ଲଗଭଗକୁ
ତେଣୁ କରିବେ ତାପିଶୀଳମାନେ ସେ ଧର୍ମର
ଗ୍ରହଣ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଦିଦିକାଳୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବେ ।
ପ୍ରାଚୀନାବ୍ଦୀ ଗର୍ଭିନ୍ନେଷ୍ଟର ଠିଠିର ଅନୁଭବ
ପ୍ରତିନିଧି ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଅନ୍ତର ଦେଖୁଁ ।
ଅତେବେ ଅମ୍ବେନିମାନର ଆଶା କରୁଁ ବି ଜୀବକର-
ର ଓ ଜୀବ ସାହିତେ ନାହାର ଆହା ମୁହାର
ଅଛି ସେ ଗାନ୍ଧା ନମେଧିଳବମାନଙ୍କ ପୋତରେ
କରିବାରୁ ବସ୍ତୁରୁ ହେବେ ମାତ୍ର ତହିଁ ସଙ୍ଗେ
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାକାଶର ବାପଦେବାର ଅବସ୍ଥାର
ସେମନ୍ତ କବହୁ କୌଣସି ଅପ୍ରଭୁର ବା ମୁହଁ
କଥାରେ ଦରିଘନରଙ୍କ ବନ୍ଦ ମୂଳ୍ୟ ସମୟ ନିଷ୍ଠା
ଦରବା ଏହି ଏଠା ଲେଖନ୍ତ କଥା ପ୍ରତି
କରିବା ଜୀବ କରିବାରୁ ପ୍ରହରି ହେବେ
ନାହା ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଯେ ପାତେର ମହୋଦୟ ଅମ୍ବନଙ୍କ ଲେଖିବୁ
ଆପାର ଭିମ ଜ୍ଞାନୀୟର ଅଧ୍ୟାସ୍ତେ ସେ
ଅଧିକର ପୁର୍ବିଗ୍ରହ ବଳେ ୫ ହଜାର ଥାବ
ଅଧିକନ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିଗଲ । ଏଥରେ ଶୈଳୀ-
ମାଟେ ଓହଳ କ୍ଷେତ୍ର କରି ଥିଲାକୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ସାହେବର ବିରୁଦ୍ଧ ଯେ ତୁମ୍ହଙ୍କ ଥିଲ
ଓ ଆଜିନ ସାହିତ ବେଶମାଳ ଥିଲା ଯେ ବକ୍ତା
ତୁମ୍ହଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ । ସାହୁର କନ୍ଦରର
ସାହେବ ସେ ମହବମାଳକ ଅନନ୍ତରେ ପୁର୍ବ-
ଗ୍ରହ କରିବା କାରଣ ବଲେନ୍ତର ଥାହେବ-
କଠାକୁ ଫେର ଧାରିଲେ । ସେ ବୋଲିଲୁ
ଦେବାମ ମରଦମାର ଦିଗ୍ବିର ଯେ ପ୍ରାଣୀରେ
ହୃଦୟ ଦୋହିଁ ସର୍ଵିଷତ ଗବନ୍ମାରେ ଅପାର
ତିବଳେ ଘର୍ମର ଦିଗ୍ବି ସେହି ପ୍ରାଣୀରେ
ଦେବ ଅଥାତ୍ ଦେବଦୟତାର ସାହାରେ ଅନ୍ତର୍ଦୟ
ପ୍ରମାଣ ନିର୍ମିତ ଓ ସଂଖ୍ୟକ ସାମ୍ବନ୍ଧ, ସପଥ ପୂର୍ବକ
ମୁଖ୍ୟ ଦେବ । କିମ୍ବା ବଲେନ୍ତର ସାହେବ ଏତିବ୍ୟକ୍ତି
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାରାକୁ ଦେବିଲ ଜାତ ବର୍ମିନ୍ଦର
ଅନ୍ତର ପରେକ ଓ ମୌନ୍ତିକ ବଥାରେ ଚରିତ
କରି ଅନ୍ତର ଏହା ସଂଖ୍ୟା ନିର୍ମାଣ ଓ ଧାରନ
କରୁଛି ଅନ୍ତର । ଗୋଟିରେ ଉଦ୍‌ଦ୍ୱାରା ଓ କରୁଥିଲୁ
ସଥାଧିକରେ ହୋଇ ଗାହ । ଧାର୍ଯ୍ୟରରେ
ଏ ଉତ୍ତମମାଳ ଧରିବ କରିବାକୁ ହେବ ।—

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କିମ୍ବରେ କିମ୍ବା ସାହେ-
ବ ପର୍ଦ୍ଦାଳ ସଥାଧ ହୁଏଇ କର ଅଛିଲୁ ।
ଶୁଣିମନଙ୍କର ନିଧ କିମ୍ବରେ ଯା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ହରେ ଥିଲୁଗୁ ଥାର ତାମ ଅବଶ୍ୟକ ତ
ଅଧିଆର୍ଥ ଥିଲାଇ ଏଥିପର୍ବତ ଧୂର୍ବଳ କର ଥିଲା ।
ମାତ୍ର ବହୁରୂପ କେହ କରୁଣାତ କର କଥାଲା ।
ଧର୍ତ୍ତପର ଲମ୍ବିନୀ ଧାରେବଳ ହେଉ ଉଦ୍‌ଦ୍ୱା-
ନୁଷେ ହଥିଲୁ ଦେବାର ଆଖା ହେଉ ଅଛି ଫଳ
ଧାରା ଦେଇ । ସବୁକାହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଛିଲା
ମହାଦେଵ ମୋଜ ଥିଲ ଅଛି ଅନ୍ତରୀଳର ଅଭି
ଦେବାତ ମୌତାର ଅଭି ବଳେବୁଲିବିଲେ
ଅଛି । ଏଥରେ ଅପର୍ତ୍ତି ବରତ୍ତସୁର ସଂଖ୍ୟା
କୃତିକାରୀ ଭାବା ଲ ହେବ ଏ ମହାର ଗ୍ରା-
ନ୍ଧୟ ପଦକୁ ଓ ଅନଳାକୃପାତ୍ମୀ ହରୁଙ୍କ ସମା-
ଗେ କରେ ବିଶେଷ ହାତମ ହେଲୁ ଦେବାର
ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ଦେଇ ଥିଲା । ବରଦବ ଅ-
ମେମାକେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଁ ସେ କରୁଣାଧିମାନେ
ଏହଙ୍କ ଉତ୍ସମ୍ଭୁତ କବିତା ହିଲୁ ।

କିଶୋ ଗଜନ୍ଧାର ମାନାରେ,
ବାଧିତ ବଜ୍ରାଙ୍ଗ ।

ପରି ପାଞ୍ଚ-ଷ ସତର ଏହି କଣ୍ଠରେ
ଥେବରେ ଗନ୍ଧୀମେଳକ ବାର୍ତ୍ତିକ ଦିର୍ଘରଙ୍ଗ
ବାହୀନାଟୁ। ବିଶ୍ୱାସ ଗନ୍ଧୀମେଳ ଏତେହଙ୍କୋ
କ୍ରିମ ଗନ୍ଧିତର ଅବସ୍ଥା ଦିନର ପ୍ରତି
ଅଧିକ ମୂଳ୍ୟାବ୍ଲୀ ହୋଇ ମୁହାର ଦେଖି
ଆମେମାନେ ଆଜିର ହୋଇଥାଏଁ। ମାସୁବରେ
ଏ କର୍ତ୍ତା ଗନ୍ଧୀମେଳ ଯେ ସମସ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ବାହୀନ
ବରାଥିଲୁଛି ତହିଁରେ ବିପରୀ ଗନ୍ଧିତମାନଙ୍କ
ରେ ଉତ୍ତମ ସତ୍ତବ ହେବ ଏହି ହେବ ପ୍ରକାଶ
ସତ୍ତବକୁହାନ ପରାର ସମସ୍ତ ଗନ୍ଧିତରେ
ପାଞ୍ଚମୀ ଓ ବାର୍ତ୍ତିକର ସୁଭାଷ ଦେବ ଏହି
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଧ୍ୟା-ଭୂଷେ ଦେଖା ପରି । ଏହି
ଦିନ ସତ୍ତବ ଅଭିନ୍ନ ଯେ ଗନ୍ଧିତର ଦୂର
ନମ୍ବା ରହିଁରେ ସନ୍ତେଷ ନାହିଁ । ସ୍ଵର୍ଗ ବିଜେ
ଅବୀରି ଯିତା ଅସେହାର ଦୂର ବନ୍ଦ ନାହିଁ ଏହି
ଯାଦା ଥିଲୁ ତାହା ବର୍ଣ୍ଣାକାଳର ଏହାଦିନ
କେ ଅଗ୍ରମାନ କାହାର ପୁରୁଷେ ଦେଖିଲୁ
ଅହି ମାତ୍ର ଫଷମ ଯୋଗ୍ନି ତାହା ମୁକ୍ତା ଫଳାପଦ
ନୁଦିର । ଗନ୍ଧିତାକରେ ଅଳ୍ପକ ନୁଦିର ପୁରୁଷ
ପତିଷ୍ଠିତ ଦଳ ଲେବିବାରେ ତାହା ଏହି ନୁଦିର
ବନ୍ଦ ନ ଥିଲାକୁ ଅନ୍ତର୍ମାନର ଦେବ ଗେ
ତାହା ଦୂର ବା ଦୀର୍ଘରେ ସଦାଯେ ଅସ୍ତ୍ର
ପରମାଗରେ ତାହା ଥାଇଁ କାହାକୁ ଏହିର
ଗନ୍ଧିତାକର ଅବସ୍ଥା ଦିଲ ଦେଇ ଲାହି । ଅନ୍ତର୍ମାନ
ମାନଙ୍କ ଧ୍ୟା ଉତ୍ସୁକ ଏ ବିଷୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧ
ମୂଳ୍ୟାବ୍ଲୀ ହୋଇ ସମସ୍ତ ଗନ୍ଧିତମାନ
ସତ୍ତବ ଦେଖାବ କିମ୍ବିର ବାହୀନ ତୋରିଧାରିବ
କିମ୍ବରେ ଚାହିଁଏ କବିତ୍ୱାଳ ମୁଦ୍ରପତି କାହା
ପାଇ ଅବସ୍ଥା ଏହି ଦେପର ସମସ୍ତ ଗନ୍ଧିତମାନଙ୍କ
କଥକାର ମିଶ୍ରିତକମାଳ ଚର୍ମରକେତ ଏହି
ସ୍ଵର୍ଗମାନେ ଅଭିନାଁ ଚାଲିବା ଦକ୍ଷିଣ କାହା
କିମ୍ବିର କାହା ଦେବେ ତହିଁର ଗୋଟିଏ ଯୁଦ୍ଧ
ବନ୍ଦୀ କାହା କିମ୍ବିର କାହା ତାହାର ଜୟ
ସୁଅସେହେତୁମା କାହିଁକି ଗନ୍ଧୀମେଳ ଅବସ୍ଥା
କରାଯାଇଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେବର ତେବେ
କାହା ମୁଦ୍ରକମାନ ଏବଂ ଦେବରଙ୍କରେ ଦେବ
କୋଟି ପ୍ରାଦୟମ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଦ୍ୟମାନ ବନ୍ଦୀ
ଥାରୁ ମୌର୍ଯ୍ୟବିଦୀରେ କିନ୍ତୁ ତାହା । ଏହି
ଦେଖାରେ ସୁମାରୁ କେତେ ମହି ମାତ୍ର
ଅହା ଦେପରମାନ କରିବାରରେ ତେବେ

ପ୍ରସ୍ତୁତ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦର୍ଶନ ଦର୍ଶନ ହେଉଅଛି
କିମ୍ବେ ମେଲାକଳରେ କରିବା ପଡ଼ିବା ଏବଂ
କିମ୍ବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦର୍ଶନ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଘେରେ ଦେଖିବା
ଅନ୍ତରେ ସଜିବ କରିବାର କରିବାର ଦେବା ।
ମୁହଁରଦେଶର ମଧ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପାଇଲା ପିଲା
ପଡ଼ିବାର କାର୍ଯ୍ୟର କରିବାର ଅନ୍ତରେ ଦୋଷ
ଅଛି । ଅନ୍ତରେକି ଗାତ୍ରୀମେରୀରକ ଏବଂ
ଅଜ୍ଞାନ ଅଜ୍ଞାନ ମନୋଦୟ କରୁଥିଲୁ କରିବା
ଦ୍ୱାରା ସତର ଦିନିକ ଦିନା ମନୋଦୟର
ଦୌର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସମ୍ଭବ ନାହିଁ ଏବଂ ତଳେକ
ଶୁଣିବ ସମ୍ବନ୍ଧ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ମୋହରୀ ପଢ଼ୁ
ପଡ଼ିବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦର୍ଶନ ଦେବା ହରା ।

ଦୁଇଁ କଷରେ ବସନ୍ତାରେ ଅବସ୍ଥା
ସୂର୍ଯ୍ୟର ଘର ଶୁଣ ବୋଲିଗାରୁ ହେବ । ଏହି
କାହିଁବ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶନ ଅଛନ୍ତି ପରିବ ପରି
ବାଧର ବୋଲିପୁଣ୍ଡରେ ଅଧିକ ବାଧିଗାହ
ଏହି ଉତ୍ତରତା ଓ ଉତ୍ତର ଘେରାନେ ମଧ୍ୟ
ପରେ ଦେଖିବୁ ଜୀବ ଥିଲେ । ବୌଦ୍ଧରେ
ବୈଜ୍ଞାନିକ କିମ୍ବା । ବନ୍ଧୁ ବେଳେ
ନିଃତିର ଘରକିମ୍ବା କିମ୍ବା ପ୍ରତିକ
ବିଷବୁଦ୍ଧ ବଜାମନ୍ଦ ପରିର୍ବାଗବା କାରାର
ରକ୍ତମେଷ ଭ୍ରମଦେଇ ଦେଇଥିଲୁ । ମହିଳା
ଆସୁଥିବ କୌଣସି ଦରକାର ହେବାର
ଦେଖିବ ଆଜି ବରଷ କେବଳ ତଳା ଅନୁରାଗ
ଦାଖଳ ହୋଇଥିଲା । ତେବେଳା ଓ ଖରା
ମେହବମ ଦୂଷି କୋଇଥିଲା ଏକ ଗଜିଙ୍ଗାଚର
ଲେନ୍ଦରାବା ଜୀବା ହେଲିଦେ ବିଳ ପ୍ରକାଶ-
ର ଅପରୁଧ ଅୟକ ଦେଖି ମୋ ଲଙ୍ଘ ପାଦେବ
ଅର୍ପନ, ହୋଇଥିଲୁ । ମହ ଏହା ଅନୁମତ
ଅବସ୍ଥାର ଫଳ ଆଏ । କଣଦାମ ସେ ପ୍ରକ୍ରି
ଯନ୍ତ୍ରି ଭାତ୍ରକ କିମ୍ବା ପିଲାକଦରାର ଝାଇତା
ମୁହୂର୍ତ୍ତରେହୁୟେ ପ୍ରତି କୁଞ୍ଚିତ କାନ୍ଦ ବେ ସ୍ଵର୍ଗର
ମେହବମାର ପ୍ରକୁର ସମ୍ବନ୍ଧରେଣ୍ଟା ଏହାର
ବୋଲି ପାଇ ନ ଥାରେ । ତେବେଳ ଘେରେ
ମାହାର ଆହ ଦୟା ଲାଗିଗୁଣ୍ଡରୁ ସବର-
ବିଳ ଦାରିରେ ଅଛୁ ମେହବମାର ମାହାର
ସେହି ଧର୍ମ ମାହାର ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ତୁର କଣାର ରଖାଇ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା କାରଣ
କିମ୍ବେ ସବକାଣ କଞ୍ଚଳବିଶ୍ୱାସ କର୍ମବୟବ
ଏବର୍ଦ୍ଦି ଘୟିବୋ ଅନ୍ଧାଳରେ ମାୟୀ,୭୦,୮୦୦
ର କଞ୍ଚଳ ଦିଗିର ହୋଇ ଥାଏ ଏବଂ କ ୧୦୦୫
ର୍ଷ ଏ ପରାମର୍ଶରେ ଦାତ ଲାଗିବ ନାହିଁ ।

ଲକ୍ଷତାର ମୁଲ ପଞ୍ଜା ୧୦୭୦ ଟଙ୍କା
ପଞ୍ଜା ୧୦୨୨୭ । ପୂର୍ବବର୍ଷଠାରୁ ୨୭ ମୁଲ
ଏବଂ ୧୦୯୯ ଶହ ଦୃଢ଼ି ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏଥର
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟୟ ଟ ୨୦୦୦୯୯ ଲା ହିଁ ମଧ୍ୟରୁ
ଜାତିମେଳାରୁ କେବଳ ଟ ୨୩୮୯୯ ଲା କେବଳ
ଗତ ଧରା । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜାତିକାର ଶିଖା ବାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଖିବା ପାଇ ପାଇଲା ସବୁ କଜଣେକୁର
ନିୟୁକ୍ତ ଅଛନ୍ତି । ଏ ବନୋବସ୍ତୁ ଅପ୍ରକର ଏବଂ
ଅପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଦେବାରୁ ବାହିରୀ
ମେଳା ଘର୍ଷିବ ବିଶ୍ଵର କରୁ ଅଛନ୍ତି । ଜାତିକା-
ର ବନୋବସ୍ତୁ ଧର୍ମଧାରୀ ରହ ଅଛି ।
କୋଣାର୍କ ପରିବର୍ତ୍ତକ ଏବଂ ସହ କାହିଁ ।

ଅନ୍ତରୁକୁ ଦୂରେ ପାଞ୍ଚମ ଟ ୩୨୫୮୯ ଲା
ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଦିନର ହୋଇ ଥିଲା । ଅବକାଶ ବାଜିମ୍ବ
ଟ ୨୪୪ ଲାକୁ ଟ ୧୫୭୫ ଲାକୁ ଦୃଢ଼ି
ହୋଇ ଥିଲା । ୧୦୮ ଦିନରୁ ବିଷୟରେ
ଟ ୨୪୮୮ ଲା ବ୍ୟାସ ଦୋଷମଳ ମାତ୍ର
ବାର୍ଷିକମେଳା ହୋଇଥିଲା ବଜାମାନଙ୍କୁ ଲାଗୁମ୍ବ
ହତକ କରିବାକୁ ପରିମର୍ଶ ଦେଇଥିବା
ପୁଲେ ଅପରା ଆସିବାକରେ ଭର୍ତ୍ତର ଅବେଶ
ଦେଖାଇବାର ଉପିତା । ବିଷେଷଙ୍ଗ ଲଟକରୁ
ଯନ୍ତ୍ରପୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ବାଟେ ଯେଉଁ
ହାତକଟ ବାଇ ଅତ୍ର ତାହାକୁ ପଢା ନ କରିବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାର୍ଷିକମେଳାର ବଜାମାନଙ୍କୁ ବିଷ-
କେମ୍ବ ଦେବା ଏତ ମୁହଁତାକୁ କହୁର ।

ପ୍ରେକ୍ଷାନାଳର ଦାଳ କମୀ ଟ ୧୦୫୩୯୦
କ୍ଷା ଏ ଟଙ୍କା ସମୟ ଉପର ହୋଇ ଅଗ୍ରଭୂତ
ଟ ୧୦୫୪୦୦ କ୍ଷା ଉପର ହୋଇ ଅଛି ।
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ପାର୍ଶ୍ଵ ଶୋଷ ହୋଇ ଲ ଥିବାରୁ
ତାଙ୍କା ଧୀର୍ଘ କେଷ ବରିବାର ଆବେଦନ ହୋଇ
ଯାଏ ବନ୍ଦେ ବସ୍ତୁରେ ଜମ ବୁଦ୍ଧି ଦେଇଅବେ,
ମୁହଁରେ ବେଳେ ସନ୍ଦେଖିତକର ଉପର
ବେଳେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କାହାରୀ ପମାର ବରୁ
ଅଛି ଓ ଚର୍ଚିମେଣ୍ଡ ଯେତେ ଅପରା ଆଥମା-
ଦାଳରେ ବହିପରି କାହାର ବରନ୍ତେ ବେଳେ
ମୁହଁର କାହାରୀ ବନ୍ଦେ କମ୍ପ ବର୍ତ୍ତିଗାନ
କ ୧୯ ରୁ । ଯେ କଥ ପ୍ରବେଶିବା ପ୍ରସାଦରେ
ବସ୍ତୁ ଉପରେ ଦିଗ୍ଭୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଥିଲେ

କେବଳ ଲଂବେଗାରେ କେବୋଟ ଅଛି ଡାଙ୍ଗା
ପଡ଼ିବାରୁ ଧାର କରି କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଦୁଇ ଶତ ଲକ୍ଷେ ଉଦ୍‌ବସ୍ଥାଯୁ ଘଷିବାକି ଅନ୍ଧୀ
ହେବେ ଜିଜ୍ଞାସା କରି ଆଜିନି ।

ନୟୁର୍ବିଦ୍ଧିର ସାହେବ ଟ ୩,୩୧,୦୫୫ ଟଙ୍କା
ଏଥୁବୁ ବପ୍ତ ଶେଷରେ ଟ ୧,୮୮,୯୫ ଟଙ୍କା
ତ୍ୟଳ ଦେବାକୁ ବାବୀ ଥିଲା । ସମୀକ୍ଷାକ ବୃଦ୍ଧ
କ ୩ ପର୍ବତ ଜର୍ଦ୍ଦୁ ଏହି ସେ ରେବନସ୍ତା
କରେଇଛେ ପଢ଼ି ଅଛନ୍ତି । ଇତ୍ତିପି ସତକ
ନିର୍ମିଶ୍ର ବନ୍ଦୋପଥ ଏହି ଉତ୍ସର୍ଗ କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସା-
ହରେ ଏଠାର ଅଧିକା ଟଙ୍କା ବ୍ୟଥୁ କରିବାର
ଆବେଦନ ଦୋର ଅଛି ।

ଅଂଶେ କର ସୁଖଧାର ଗତିର୍ଥୀର ଦୋହ
ଅଛି । ଶଳା ଟ ୧୫୦୦୯ ଲାକ୍ଷ ନ୍ୟାନ ଶଳା
ପାଇଁ ଥିଲେହେଁ କିମ୍ବରେ ଆପଣା ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ବିଶାର ହ୍ୟୁ ଉତ୍ତର ଆପଣା ଗଡ଼ରେ ଗୋ-
ଟିଏ ମୁଲ ଡାକ୍ତରାମା ଏହି ଜାକିପର ତଳ
ବ୍ୟସ୍ତରେ କଷାର ଅଛନ୍ତି ଏକ ଗୋଟାଏ ବିହମ
ପାଇଁବୁ ପିଟାଇ କିମ୍ବରେ ମହିଳାଙ୍କ କାଟ
ଦେବ ଅଛନ୍ତି । ମାନ୍ୟବର ଟାପ୍ରେଲ ମାତେବ
ଗଢ଼ିଲାବ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଏହି ଘରାନ୍ତି
ଅଳ୍ପବାଦ ଦେବ ଅଛନ୍ତି ।

ବନ୍ଦମାର ହନୋବସ୍ତୁ ପ୍ରାୟ ଶେଷ ହୋଇ
ଅଛି । ନୂରକ ଜମା ଟ ଗାଁଟଙ୍କୁ ଖା ଅର୍ଥାତ୍
ପୁଣ୍ଡ ଜମାଠାରୁ ପାଇବିଲେଇ ଅଧିକା । ରଜାର
ଦେଶ ପ୍ରାୟ ପରିଶୋଧ ହୋଇ ଅଛି । ବେଳ
ଜଳଖା ମୃମ୍ବକ ଦେବାକୁ ବିଶେଷ ବାଜା
ଅଛି ।

ବୌଦ୍ଧାଳକର ଦେଖ ଅବଶ୍ୟକ ବସୁର
ହୃଗାର ଲଥ୍ପର ହୃପର । କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟସ୍ଵଦକ ସହି-
ତର ଏଠାର ଦେବାଳ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଆଜିନ୍ତା ଏ
ବାହାଳ କରୁଛିରେ କିନ୍ତୁ ଗୁହାର ଶୂଙ୍ଗା ଯାଇ
ନାହିଁ ।

ହୁଣ୍ଡେକର ସାଜା ଆପଣା ସତ୍ୟର ତ୍ରିମତି
କରିବାକୁ ଯହିବାକୁ । ଅପଣା ଦିଲାରେ ଯୋ-
ତ୍ତେ ଯୁଜୁ ବସାଇ ଥିଲାନ୍ତି ଏହି ଗୋଟିଏ ସତ୍ୟକ
ଶିଳ୍ପରାଜ ନନ୍ଦା କର ଥିଲାନ୍ତି । ଏବର୍
ପରପୋଡ଼ ପୁଅଶ୍ଵାକ ତେବେଦ ତାଙ୍କ ବିଷବ
ମେ ଭେବ କର ଥିଲାନ୍ତି ।

କେତେବେଳେ କରିବ କି ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ।
ମହାନାରୁ ପୂର୍ବ ସୁଖଦାର ଘରୁ ରହୁ ବିଶ୍ଵ
ଅପଣା ମହୀୟ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସତର ଲଭ୍ୟଦି
କରୁଥା ହାରିବ ଜାହାନ୍ ଉପଦେଶ କଥା-

ଦୋଷ ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ କରୁଣମେଘାଦର ଧୀରା
ଦୋଷରୁ ଓ ନହାଇଛା ଅପଶା ଗନ୍ଧ୍ୟର
କୁଳ କର ନାହାନ୍ତି ।

ମାନ୍ଦରକତା ଖଣ୍ଡଜା ଶିରିଷୟା ରଖିଥିଲୁ
ଏ ନରଦିବସୁର ୧ ସହ ଗଜଙ୍କାଳର ପଦବ୍ୟା
ପଛକୁ ତେ ରହି ଥିଲା । ଆଲଚେରତାରେ
ନର ଗୁରୁ ବର୍ଷାରୁ ଜଗେ ଯୋଗ୍ୟ ଦେଖାକ
ରହିବାରୁ ପାଇଲ ବାର୍ଯ୍ୟ ବେଳନ୍ତୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ହୋଇ ଥିଲା ଭାବା ବେଶୀ ଏମାନବର ତିର୍ଯ୍ୟା
ବରନାର ଉଚିତ ।

ନାଳଗେର ଅବସ୍ଥା ବଜି ଗୋଲମାଳିଯୁ ଦ୍ୱାରା
ଲାଗିଥାଏ କାହାର ତ୍ରୈଲମାଧବାପି କାର୍ଯ୍ୟ
ଦର କି ହେବାରୁ ପାହାରୁ ବିଦ୍ୟାଯୁ ଦିଅଯାଇ
ଶକାନ୍ତ ପ୍ରାଥମିକମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ରଖିଥାବେଳେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଠାରେ ନିୟମକୁ ବର ଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ଉଚ୍ଚା ହୃଦୟ ଏଥର ସେଠାରେ ପାଇଁ
ବିବଳକ ଘଜନ ଲାଗୁଥିବୁ ଏବଂ ମୁଖରଙ୍ଗକୁ
ଆଣିଥିବା ବୃଷ୍ଟଧୂର ବେଳି ବେଳେ ବିବାହ ଲାଗିଥାଏ ପାଦାର ରଞ୍ଜକାର ଲୁହାର । ଶୀଘ୍ର
ଲାହୁର ମୀମାଂସା କରିବା କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଆଦେଶ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ସେମନ୍ତ ବି ପକ୍ଷକୁ
ଛୌଣିବେ ଗୋଲମାଳିକ କି ରହି ।

ଦୟାପତ୍ର ବିଷୟରେ ସ୍ଵର୍ଗଶ୍ରଦ୍ଧାଦେବ କହି
ଅନ୍ତରୁ ବ୍ୟାକର କାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବତାରୁ ଉଲହୋ
ରଥରୁ ମାତ୍ର କହିର କୌଣସି କହଇଲା ଲେଖି
ଜାହାନ୍ତି । ଏହିତ ସଙ୍ଗ ବିଷୟ ଯେ ପୂର୍ବତାରୁ
ଏ ଗଢ଼କାରର ଗୋଲମାଳ ଜାଗା ଅକୁ ବୀର
ଅବସ୍ଥା ରୂପର କରିବା କାରଣ ସ୍ଵର୍ଗଶ୍ରଦ୍ଧାଦେବ
ଏ ରଜାକୁ ରୂପଦେଖ ଦେବେ ।

କୟାଗତ ଓ ଅଂଶତ ନାମରେ ଏ ବିଜ୍ଞାପନ
କିମ୍ବେ ଆଦୋ ଖତ ପଡ଼ିଲାହି । ଏଥର ଭାବର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା । ଗତଜୀବର ବିଜ୍ଞାପନ
ଭାବରୁଥେ ଲେଖି ଅଛି ବୋଲି ଶାପକୁ
ଲାଗିଦିଲି ଧାରେବକୁ ଗବଣ୍ଣିମେଳି ଧଳ୍ୟବାଦ
ଦେଇ ଅଛି ।

ବଲନ୍ଧିର ସୁପ୍ରକଳମାନ ଉପହାର ଧାରେ
ମାର ବୃଦ୍ଧତା ସହି ସ୍ଵାକାର କରୁଥିଲା । ସଥା
ଖନପ୍ରୋତ୍ସବ—ଏହି ପ୍ରକଳନ କଲେବର
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏଥର କ୍ରବାରିକ କାର୍ଯ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟ ତାପ୍ତ ଶବ୍ଦବର ଦତ୍ତ ଶମାଦୂର
ଶୁଦ୍ଧକଲେପନ ପ୍ରକଳନ ପରିଚ୍ଛୁ ଦେବତାଙ୍କ ପର
ପ୍ରକଳନ କରିଥିଲା । ଦେବତାଙ୍କ ସବୁ ମୁଠଶାତ

ପିଲାମାନେ ଏହାପରି ତଥା କୋଣିବାର ଏହାପରି
କରିଯା । କୋଣ କୁଆଦ ସେହାମାନଙ୍କ ନାମରେ
ଏ ସ୍ଥାନ ଦେଉଥା ଦେବ । ଅଂଶୁଜ ମହିର
ଛଦ୍ୟାଳୟ ଶିଖି ପୁଣ୍ୟ ଧାରି ଉତ୍ସନ୍ନ ପଦ,
ଏକ ପ୍ରକାର କଷିକ ପରୀକ୍ଷା କୋଣିଥାଏ ।

ଶ୍ରୀମାର୍ତ୍ତିନୀ (ବାଜାରମାଳିକର ଅଂଶୁପୁଣ୍ୟ) -
ଏ ପ୍ରତି ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେହର ବାହୁଦେହ
ଧୂ ୫୪ ଶ୍ଵା ବାହୁ ନୟୁଦିନ ବୁଦ୍ଧିକୁ ସୁରତତ
ହୋଇଥାଏ । ପୈଲମାଳିଙ୍କ ପଣ୍ଡବା ବଳ ସରଳ
ଜୀବରେ ଅତ୍ୱିବ୍ରତ ବର୍ଣ୍ଣିତା ପ୍ରକାର ଦେଖୋଇ
ସ୍ଵର୍ଗ ଶକ ଏଥିରେ ଅଛି ଏଥୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗରେ
ସଂକଷିତ ବର୍ଣ୍ଣିତା ଏଥୁ ମୁଣ୍ଡେ ଗାତ୍ରମାଳାରେ
ଅବ୍ୟକ୍ତମାନେ ଦେଖିଅଛନ୍ତି । ମଧ୍ୟ କରୁଣ ସର
ଚାରିବରତାରୁ ଥମେମାନେ ବକ୍ତା କାର୍ଯ୍ୟର
ଆଗା ଦର୍ଶା ।

ନବଦୟାକ— ଏ ଶ୍ରୀ ମାସିଙ୍କ ପତ୍ର
ବାଲେଖର ଛାତ୍ର ପ୍ରିୟମହିଳାଙ୍କ ସମ୍ମାନୀୟ-
କୁ ଉଥିମ ମୋର ଗାନ୍ଧାରିଙ୍କୁ । ଏଥର
କବେଳର ଏ ଘେଲୁ ପାଇଁ ଅଜଳ ଓ ମନ୍ଦିର
କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତିକାଳର ଏ ଅଥବା ପ୍ରତି ରତ୍ନାର
ଟିକୁ / ଅଜଳ । ଏହା ଚାତନୀର ନବଦୟାକ
ପ୍ରାଣୀଙ୍କର ସଂକୁଳିତ ଜୀବ ଶରୀରରେ ଜାତିଭ୍ରାତା
ନାହାଇଥିବୁ । ପ୍ରଥମ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ
ଦେବତାଙ୍କ ସମ୍ମାନ ବୋଲୁପୁଷ୍ଟାରୁ ଲକ୍ଷମାନ
ତୁମ୍ଭଙ୍କ ଜୀବଧୂର ଜୀବେରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବ
କୁନ୍ତୁ ଉତ୍ତରାର ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ପରିବାର ତୁମ୍ଭଙ୍କରେ
ଦୁଇପଦ୍ମ ପଡ଼ି ହାତାର କେବଳ ଦେଖି ବ୍ୟାଧାର
ଦେଖି ଅସ୍ତରାଙ୍କ ଜଣା ଯାଇଥିବୁ । ତୁମ୍ଭଙ୍କ
ଶୁଣି ଏ ରତ୍ନାର ଅକର୍ମ୍ୟ ଅଥବା ମୁଖର କିମ୍ବା
ହେବ ।

ସାଧ୍ୟାବ୍ଦିକ ସଂଗ୍ରହ ।

ପ୍ରମୁଖ ଏ ନିରାକାର ଗ୍ରହଣରେ ଏ ଦେଖିଲାମେ
ମୁକୁତ ହେଲା କଥା ସହଜରେ କଥା କଥା କଥା
କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା
କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା
କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା
କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା
କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଲା ମହିଳା ଚାଲେଥିଲେ କୌଣସି କାହା
କିମ୍ବା ଏବଂ ପୁରୁଷଙ୍କ ମହିଳାରେ ଉତ୍ସବରେ ପାଇଁ ଯୋଗେ
ଦେଖିଲେ । କିମ୍ବା ଏବଂ ପୁରୁଷଙ୍କ କାହାରେ କାହାରେ
ଦେଖିଲେ ।

ପ୍ରତି ମେଗାର ଦେବତାର କଷେତ୍ରରେ କହା ଯାଏନ୍ତି
ପରମା ଶିଖି ଏହି ମନ୍ଦିରର ଆମରର ଦୁଃଖରେ

ବୀ ହିତଧୂର ପାଦବୀରେ ମହିମାର ସଥି ଗଠି
ପାଦାର କରିଛନ୍ତି ଆଶା ଅନ୍ତରୀ କାହିଁଏ ମାର ତା କର
ଖାଲୁ କର ଫଳ ।

ଅକ୍ଷ କାମ ସୁଖରେ ତୋରିବା ହେଉଥିଲୁ ପ୍ରଭାବ ଦିଲୁ
ପିଲୁ ହୁଏ ହୋଇଥିବ କବ ପ୍ରଦେଶ ଯାଇଯାଇଲୁ
ଦେଇ ହେବିମାନେ ପ୍ରଚୁରି ଶ୍ରୀ କିଶୋର ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପ୍ରଦେଶ
ଯାଇଯାଇ ଦୂରାଳୁ ଆହୁଙ୍କ ।

ପୁରୁ ହେବାର ମନ୍ତ୍ରମାଳକ ତୋଷ୍ଟୁ ଦିନେର ହେ
ଖାଲୁ ଯେତାର ହେବେକ ବୀରାମୀ ଶୁଣୁ ମେଲାକ
ମାତ୍ରମାଳକ ହୁଲକରେ ଥାଏ ଏ ମେଲାକରେ ହୁଲକ
ବିଲିମାଳକ ହୁଲକରେ କରୁ କରୁ ଚାହୁରକରେ କରୁ କରୁ
ବିହାରମାଳକ ହୁଲକ ହୁଲକ କରୁ କରୁ କରୁ କରୁ
ଆରମ୍ଭରେ ଏବେ ଏ ବିହାର କେବଳର ମନ୍ତ୍ର କରୁ କରୁ

ପର ଦକ୍ଷେତ୍ରର ମନ୍ଦିରମାର୍ଗ ଅବସ୍ଥା ହେଉଥିଲା
ଏହା ଯେତେ ଶରୀର ମୋହରିତ ଓ ଦାରୁଗୋଟିଏଣିର
ଶାଖାଗ୍ରାହିତ ଦୟ ଦେବାଳକାରୀ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ
କିମ୍ବା ଦୁଇଜା ଦେବାଳକାରୀଙ୍କ କିମ୍ବା ଦୁଇଜାଙ୍କ

ଶବ୍ଦରେ ଏହା ହଟାଇ ନାହାଇ ସମ୍ଭବ ଅବିଭବ ହଟାଇ
ନାହାଇବ ହଟାଇ ବରତ ଏଠାରୁ କହିବ କିମ୍ବା ହଟାଇ
ଜୀବନାବଳୋକନ ।

ଅବେଳ୍ୟରକ ପୃଷ୍ଠର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟର ବାହୀ ଖେମପୂର୍ବ
ପତ୍ର ଦେଇବନ୍ଧୁକ କହିବ କହିବ କହାଇ ଏମା ଚଲାଇବ
କିମ୍ବା କାହାରେ କାହାର ସମ୍ବାଦକାରୀ କହିବ କହିବ କହିବ
କେ ପାହିଲାଏ କହିବ କହାଇବନ୍ତମ ।

ଅନ୍ତର୍ବାଦରେ କରିବା କରି କଷ ତା ଏ କରି
ଆଜାମାରୁ ଉପାର୍ଥ ସେ କାହିଁ କି କରି କରିବ କରିବୁ ଯାଏ
କିମ୍ବା ମହିଳା ବ୍ୟକ୍ତିର କରିବିଲେ କୁଣ୍ଡଳ କରିବିଲେ ତାହା
କରିବାକୁ ବାଜାପୁରୀରେ କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କୁଣ୍ଡଳ କେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମାତ୍ରମ ମହେଶର ପଣ୍ଡ ପାଇଥିବା ଅଧୟୋଗୀକରଣ
ମାତ୍ରମ ସର୍ବଦିନରେ ମର୍ମି ହୁଏବ ସର୍ବଦାକୁ କଲାପର
ମହ ଜଳ ମହ ଦର ଏକ ଦରର ପାଇବାକୁ ଜଳକୁ ଦିଲାଯା
ପାଇବାକୁ ଏ ତାଙ୍କ ଏକ ପରିମାଣ ଦର ହେଉଥିବା
ଏହି ଏକ ପରିମାଣରେ ପାଇବାକୁ ପାଇବାକୁ ପରିମାଣ
ମାତ୍ର ଏହି ଏକ ମହେଶ ଅଧ୍ୟୋଗୀ ପରିମାଣ ।

ପ୍ରମାଣ କରୁଥିଲେ ଏହି ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଏହାର ମହାତ୍ମା କରିବାର ଏହି ଦର୍ଶକରେ ହୋଇଥିଲା । କହିଲେ ପରିମଳର ସିଂହ ଉତ୍ତରର ପଦାର୍ଥ ପଦର୍ଥ ହୋଇଲା । ଏହା ଆଧୁନିକ ବୈଜ୍ୟନିକ ପଦାର୍ଥ ହୋଇଲା ।

ବିଜ୍ଞାନ କାର୍ଯ୍ୟ ପତ୍ର ଶବ୍ଦ ଲାଗୁ ହେଲା ।

କେବଳ ଜୀବନ ପାଇଁ ଏହି ପଦକ୍ଷର ମୂଲ୍ୟକାଣ୍ଡ ଦିଲ୍ଲୀ କିମ୍ବା
ଚାଇ ଦେଇ ଦେଇ କାହାର କାହାର କୋରାଜକୁ କିମ୍ବା
ଅପରାଧ ।

ଦିନାତ୍ ପରିପରି ଜମେଟ ସାନ୍ଧଦଳ ପୁରୀରେ
କରି ସହିତ ତାଙ୍କ କରି କରି କରି କରି କରି କରି
କରି କରି କରି କରି — ଏହାର ଅନ୍ଦରାମେ ଏହାରେ
ଥିଲା ହେଉଥିଲା ।

କରୁଥିଲ ଏହା ପାଦମଣିରୁ ତଥା ଯାଇଲୁଛାନ୍ତି ଏହା
ପରିମାଣ ମିଳିବାର ପାଦମଣିରୁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ
ପୁରୁଷ ଉଚ୍ଚତାର ଜୀବନର ମାତ୍ର ଧ୍ୟାନର ସମ୍ବନ୍ଧ
ମାତ୍ର ନିଯନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ଏହା ପାଦମଣି ଉପରେ ।

ମୁଦ୍ରାକାର ପାଇବ ତ୍ୟାଗେଇବୋଲାକେ ମୁହର୍ରତ ଏଥି
ଜୀବ ପରିବାର ସ୍ଵତଃ ନିରାକାର ।

କାହାର ଦେଖିଲୁ ପାଇଁ କାହାର ଦେଖିଲୁ କାହାର ଦେଖିଲୁ
କାହାର ଦେଖିଲୁ ।

10

୨୦୧ ଜାନ୍ମନ୍ତର ପୋଲିସ୍‌ଟୁ ପରି କରିଛି ଏହା
କରିବାରେ କିମ୍ବା କରିବାରେ ଏହା ଆପଣଙ୍କର କାହାର
ପରିଷକ୍ଷଣରେ ଯୋଗ୍ୟ କରିବାରେ ଯୁଦ୍ଧ କାହାର ପରିଷକ୍ଷଣ
କାହାର ସେଇନ୍ଦ୍ରିୟରେ ହେଉଥିଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହାର
ପରି ପେଇନ୍ଦ୍ରିୟରେ ହେଉଥିଲା ଏହା କାହାର ପରିଷକ୍ଷଣ

କ୍ଷେତ୍ର ଯା ବାହୀ ନାହିଁ, ଏହି ବାହୀ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଦୁଇ ଟଙ୍କି ଛାଇସାଇଁ । ଏହି ବଢ଼ାଇ କଥା ପରିବାର
ଦେଖାଇବା କି ବଢ଼ାଇ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଏହି ଫେରି ଏହି
ଅନ୍ୟ କାହାର ଏ ହେଉ, କେବେ କେବେ ଏ ଏହି
“ଅମ୍ବ ଫେରି” ଇଶାମ୍ବ କହାଇବା ପାଇଁ ପରିବାର
ଭାବରୀ ପେଇଁ ଗଲାକୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାହା ଏହି ବାହୀ
ଦେଇବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହି ଫେରିବା
କୁଣ୍ଡଳ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପରେ କାହିଁ ଏହି ଘାସକୁ ଦିଲ୍ଲି ।
ଅ । ଯେହିକେ ତମ ଘାସକୁ ଦିଲ୍ଲିକି ଗାହାଳ ଦୁଇଲି

ଦେବର କାଳୀ କରିନାହିଁ ତପ କରିଲାମନ୍ତର । ୧
ତା କୁଣ୍ଡଳ କାଳିମେ ଦେବିଖାଳ କରିଲାମନ୍ତର ।
କୁଣ୍ଡଳ ମନ୍ଦିରରୁ କାଳିମେ କାଳିମନ୍ତର । ୨
କରିଲାମନ୍ତର କାଳିମେ କାଳିମନ୍ତର ।

131

548-(Conoveria)

(ସମ୍ବଲପିତା ଉତ୍ତର)

କାହିଁ ପ୍ରଦେଶ ବଜାୟ କରଇ ବଜାମାଳ-
କର ଶାଖାଧୀନରେ ଥିଲାବେଳେ, ତାପର
ସେମନ୍ତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ସନ୍ଧରିବ୍ସମାନଙ୍କର
ନିର୍ବାଚ ପ୍ରାଣ ଥିଲା । ଏହି ଆମଳକର୍ତ୍ତା ମାଲକ
ପାଦନାଳିରେ ଥିଲୁଏ ଦେଖା ସାଧାରଣ କିମ୍ବ
କାର୍ଯ୍ୟ, ଓ ଲାଗିଥିଲୁଛିବିଲାଗୁଣ୍ୟ ଏହାକ
ମଧ୍ୟରେ ଦେଖେବ ଜୀବର ଜୀବ ଚିରମୁହାରୀୟ
ଦରିଅଛି । ପ୍ରକାଶିତ ସିହାରେ ବେଳ ଲଞ୍ଜ
ଦୂରର ପ୍ରସାଦ ବୋଟିଲୁ ବ୍ୟକ୍ତ ବାଧା
ଲମ୍ବାକା ରଙ୍ଗମୁଦ୍ରା ନାମର ଗୋପକଣ୍ଠ ବର-
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଅଳେକସଥନମୁଖୀର ଦେବତାର
ନିରାକରିତ ମୁକୁଣୀୟ ଦୋଷାର୍ଥୀ । ସେ
ଥେ ମୁକ୍ତ ଶିଳ୍ପୀମୁଁ ଦୀନୀଶ ଓ କିମ୍ବ ଅନ୍ତର
କଳାମେ ଏହି ଦେଖେଗୋଟିଏ ବାହୁଦ୍ଵାରା
କଥାରିଲେ । ସେମନ୍ତ ମଧ୍ୟରୁ ବୋଟିକରିତାମ
କିମ୍ବନ୍ତା ଧାରୁ । ବିଭାବୋକ ପାତା ଲାପକ ଅନ୍ୟ
ଏହି ଶାଖାଧୀନର୍ତ୍ତା ‘ଶକ୍ତାଳ’ ଦିନୀଶ କର
କରିବି ପାଇଁ ଶୋଗାଳାର ଉତ୍ସାହ କଲେ
ଅନୁହର ଦେଇ ମହିନୀମେଳ ମଧ୍ୟ ଏହି ବାର୍ତ୍ତ-
ତଳ ସୁରକ୍ଷାପଣ ଓ ବିପ୍ରାର ମରିବ କହିଲେ
ମିତରକିମ୍ବାରୁ ଆଦେଶ କରିଅଛନ୍ତି । ନିକାମ

ପ୍ରାଚୀନ ସ୍ତରକୁ କାହିଁ ହଥରାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ଦୋଷ ଦାଳୁ କରୁ ଯାହେବ ଉପାଧ ପଦକ
କରସୁଲେ । ଜଗରିବୁ ଅଛି ଦୂରେ ଅବସ୍ଥା
ଯାଇବୁ କଥା ଯ ଘଣିଷ୍ଠର ଅମିଳାମବ ଶ୍ରାମରେ
ଏହି ଜଳାଶୟ ଦେଇଥିଲା । ବ୍ୟକ୍ତି ଦୂରକର
ମାରଇ ପରି ଏହି ଜଳକୁ ଯ ଜଗରିବୁ ଜଳ
ଆଗପ ଦୂର । କାହିଁ ଦରିଙ୍ଗ-ପଣ୍ଡିତ ଅଂଶରେ
ଏହି ଜଳ ଦୂର ତିର ପାଇରେ ଦିନକୁ ହୋଇ
ନେଇ ଅଂଶ ପାଣି ଅନ୍ୟ ଏକ ଶ୍ରାମର ଦୂରକର
ରଣିଲ ନାହିଁ ତୁ ଏହି ଅବଶିଷ୍ଟ ପାଣି ଦୂରକରରେ
ମୁବା କଳାମଳ ଦେଇ ଜଗରିବ ପ୍ରକାଶିମାଳ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ବରଇ ମୁଁସତ୍ତମାଳରେ (ମୁଁସତ୍ତମିହାରେ) ଏହି ଜଳକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ଦେବାର
ଏହି ଜୋଦର ପ୍ରସ୍ତରରେ ଲିଖିଛି ଅହୁ ।

ଇଂସକଳ ଅଗମନ ଦ୍ୱାରା ମ ୧୯୫୨-
ବିଜୁରେ କ୍ଲାଇବ ପାହେବ ଆର୍ଟିକ୍ ଗଲିବେଳେ
କାହିଁ କଟରେ ଗଲେ । ଆର୍ଟି ଅବରେଥ
ସମୟରେ ରାଜା ପାହେବ ୬ ଫିଲିପିମାଳେ
ବାହୁ ଘିବ ଦେଇଲରେ (ଏବାସରନାଥଙ୍କ
ଦେହକରେ) ସେଳା ସନ୍ତିବେଶ କର ବିହୁ
ତ୍ରାତାର ରଣା କରୁଥିଲେ । ମୁଁସତ୍ତମିହାରେ
କ୍ଲାଇବ ସେମାନଙ୍କ ପରାମୟ କର ଦୂର ଅଧିବାର
ଦେଲେ । ଏହାର ଦୂରବର୍ଷ ଦ୍ୱାରା ମେ ଏହି
ପର ଦକ୍ଷତା ଦେଲ । ମ ୧୯୫୨ ଦିଦାରେ
ସହିନେଟ ନାମକ ପରମେ ସେମାପତି ଦୂରକଳ
ମିଆହ ପହର ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥା ଦେଖାଇ
ପରୀକ୍ଷା କମ୍ପଟନ୍ ସାବେଦଳ ଦୂରକଳାକୁ
ନ ପାବ ନଗର ନ୍ଯୂଟ ଦେଇ ପୋଡ଼ି ଦେଲେ ।
ଏହାରୁ ଯୁଦ୍ଧର ନରଥିକ ଦିଲ୍ଲିକରା ଦୋ-
ଲିବାକୁ ଦେବ । ଦାରଣ କାହିଁପର ଜରାପଥୀ
ଓ ଅବସିନ୍ଧ ଦେବା ବିନ୍ଦୁରେବେ ଧାରୀଙ୍କ
ଲୋଭମାନଙ୍କର ଅନାମ ବୁଦ୍ଧି ସମ ଶେଷକର
ବୈଶିଷ୍ଟ ପର ଏହାର ଅନମଳ ବନ୍ଦବା ଅନ୍ତରୁ
କର ନ ଥିଲ । ଏହି ଦକ୍ଷତା ତତ୍ତ୍ଵରେ
କେତେକ ବର୍ଷଶାବ କାହିଁକିମ୍ଭାବେ ଇଂସକଳ
ପରାମାନ ସେଳା ସନ୍ତିବେଶ ପ୍ରାତି ଦେଲ; ମାତ୍ର
ମ ୧୯୫୨ ଦକ୍ଷତାରେ ମାନୁତ ଅବସ୍ଥା ଦେହାର
ପରରେ ଏହା ପରାମାନ ଦେଇପରି ପାଣି
ତତ୍ତ୍ଵରାରେ ବର୍ଣ୍ଣିଲ ନମୀକଳନ୍ତାର ପୁରବ-
ହୃଦୟ ଦେଲ । ଗର ସାମାଜିକ ଚରଣଶ୍ରାବରେ
ପର ଜ୍ଞାନ ଅନେକଥାର ମୁଗ୍ଧମୁକ ହୋଇଥିଲ ।
ସେହି ସବୁ ପରାମାନରର ଭାବରେ ପାଠକର
ଅନ୍ତର କାହିଁ ।

ବ୍ୟାପକ ଧର୍ମପତ୍ରମାନଙ୍କର ପଥର ପ୍ରତି
ଅସରୁହୁ କାର ଦୂଦିବରର ପଥେ ମାତ୍ର ଲାଗିଛି
ତୁମ । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜୀବାକମାଳେ ଘୃତର ମୁଦ୍ରା-
ମାଳ ଅକ୍ଷମବଳ ପଥ ଧରି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୂଦାର
ଜୀବ ବହୁପ୍ଲବିନ୍ଦି । ୧୦୦ଙ୍କ ହାତରୁରଥାଲି
ଏଥୁରୁ ଦକ୍ଷିଣ । ସମ୍ବନ୍ଧ ମ ୧୮୦ ସିହାରେ
ହେ ଯେତେବେଳେ ନଗରର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ
ଦେଲେ ଦେଶବେଳେ ପ୍ରଧାନ ଦୂଦି ଦେବତା
ଜୀବ ପତ୍ରମାଳେ ଉତ୍ସବମାଳକୁ ସବଳ ହସ୍ତରୁ
ବ୍ୟାପକ କରିବା କିମନ୍ତେ ସେମାଳକୁ ବିଶ୍ଵାଦୂତ
କରି ଶବ୍ଦ ପରି ନଗରରୁ ବିହି କେଇ ତରୁଚିନ୍
ପଞ୍ଚ ଜୀବର ଦ୍ଵିଦ୍ୱାରା ଯୁଦ୍ଧପରିମୟ କାମକ ଜଳିଲାଭ
ପଳାଇଲେ । କାମାଶୀ ଦେବତା ପୁରୁଷମୟ
ପ୍ରତିମା ଭାଣୋର ସବ ଶୁଦ୍ଧରେ ଦ୍ୱାରି ଦେ-
ବାର କଥିବ ତୁମ୍ଭ । ମ ୧୭୫୯ ସିହାରେ
ଇଶ୍ଵରଜୀତାର ଶରୀରପତି ଅଥୁରୁ ହେ-
ବାରୁ ଯେତେବେଳେ ଦାରଦରର ପତ୍ରମାଳା
ଦେଲେ ଦେଶବେଳେ ବିପ୍ରମାଳକୁ ଦାରୁ
ବହୁଡ଼ାର ଥାଇଲେ । ହାତବର ଅନ୍ତିମ କାର୍ଯ୍ୟ
କବାଣାହାତ୍ର ବୋଲି ଯାଇପାରେ ।

ଗୁରୁପ୍ରତ୍ନ ପାତ୍ରକାରୀ ଓ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ସେହି
କରଇ ଶୋଇ ସମ୍ମାଦିକର ଏକ ଅଙ୍ଗ, ଚନ୍ଦ୍ର
ଦେହ ସବୁ ଦେଖିଥିବା । ଶାକାହାତରେ ଆଗନ୍ତୁ

ଯାହିମାନେ ଓ ବର୍ଷର ଅନ୍ୟାକ୍ରମ ସମୟରେ
ଏହି କଗର ଚାଟେ ମିଳା ଯାତ୍ରା ଯୋଗୀ ଓ
ମନ୍ଦ୍ୟପିଲାଙ୍କେ ସେହି ଅଭ୍ୟାସକାମୀଙ୍କରେ
ସୁଖରେ ବିହରୁ । ଯେ ସବୁର ସଞ୍ଚାର କେନେ
ନିଷ୍ଠୁରେ ଜଣା କାହିଁ, ମାତ୍ର ଧର୍ମଶାଳ ନିର୍ମିଣ
ବରିବାର ଆଧୁନାର୍ଥୀ ଗୋଲି ବହୁ କାଳରୁ
ସ୍ଵରଗର ଦୋର ଅସ୍ତ୍ରିକାରୁ ଯେମାକର ସଞ୍ଚାର
ଅବଶ୍ୟକ ଅଧିକ ହେବ । ଏମାତ୍ରର ଫଳ
ହିମ । ହେବେବ ପାନ୍ତରକାରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛି
ଓ ଲାକା ପକାଇ ଖୋଜିବ ପ୍ରତ୍ୟେକରଙ୍କ
ହାତ ପୁଣି ଦୂରତବ ବର୍ଜିନ ଦୋଠାରେ
ଧୋଇଗ । ଅନ୍ୟ କେବେବ ଶୁଣ ଉତ୍ସବ
କରିବ କୃତ୍ୟାବ ମାତ୍ର ଏମାନକର ହୋଇଥାଏ ଓ
ମେଲ । ଅଭ୍ୟାସ କର୍ତ୍ତା ସବୁ ଧର୍ମଶାଳରେ ଯମାନ
ନୁହେ । କେଉଁଠାରେ ଯେ କୌଣସି କେବେ
ଯାଏ କୋଟିକ କରନ୍ତି, ବେର୍ତ୍ତାରେ ଅବା
ପୋଡ଼ି ଯେବହି ଉଥରୁ, କେଉଁଠାରେ
ତା ହେବେ ବିହାର ବରିବାର ଶାନ୍ତିକାରୀ ।

କାହିଁରେ ଅଛି ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଧଳାବନ୍ତି ବଣିବା
ଅପାରି । ସେମାନେହଁ ନଗରର ସବୁ ବାଣିଜ୍ୟ
ଚାରି ବିଧାତା ଦରାଯି । ବାହୁଦିଵ ପଦ୍ମ ଅମ-
ଦାନା ଓ ରାମାନର ଏକ ପ୍ରଥାନ ଶ୍ରୀଜା । ସଠା
ଲକ୍ଷ୍ମୀମାନଙ୍କାର ରୂପା ଦେବା ଲୁଗା ଦୀର୍ଘିଜ୍ୟର
ଫୁଲଗୃହ ପ୍ରଥାନ ପ୍ରବୃତ୍ତି । ଉନ୍ନତରେ ହୃଦୟ ପୁରାନ,
ଖେଳ, ଚିତ୍ରର ଓ ଧାର୍ମା ରୂପା ଦୂର । ସବୁ
ହିନ୍ଦୁ ହୁଏ । ଶାରକୁମାର ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତି ହୁଏ ।
କଞ୍ଚାର ଓ ଖରେମାନେ ବାହୁଦିଵ ।

ବାହେର ସୁନ୍ଦର ଓ ସୁନ୍ଦର ମଧ୍ୟ ଓ ରମ-
ଶୀତୁ ଦୂଷଣ କିମନ୍ତେ ବହୁ କାହିଁକୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।
ଶୁଦ୍ଧମାନକୁ ଲବି-ଧୂମରତ୍ନୀ । ଗତ୍ତ କରିଲୁ
ସୁରି ନିରାଥରେ ଅଳ୍ପାଳମ ଫଳମ୍ବା ଗତମାନକୁର
ଜୋଟା ଥିଲାରୁ ଏହି ମଗରର ଅସୁରର ସମ୍ମାନରେଖାରେ
ଥିଲା ଅନ୍ତରୁ ବୁଝିଲା । ଏହା ଛତା ଲାକା ପ୍ରକାଶ
ଦେଇଲା ଓ ପଥର କବି ଶୁଦ୍ଧମାନକ ଏବଂ
ବହୁଭାଗ ପାଇଁ ବଠାରେ ଥିଲା କିମ୍ବା ଦରକାର
ରର ଅନୁଭବେକି ଶୁଦ୍ଧମାନ କାହିଁକିରିବା ଧରିବା
କୁବି ବରାମନ୍ଦର ଓ ଧାର୍ମବର ପର୍ଯ୍ୟ ଓ ଜୀ-ଜର୍ଣ୍ଣା
ସୁନ କିମନ୍ତକୁ । କେବଳ କିମ୍ବା ଏହା କେବେ ମଧ୍ୟକ-
ମାନ୍ଦ ଓ ମରିହାରୀ ଓ ବୈକବାରୀମନ୍ଦରାଜ
ଶାରଦୀର ଲୁହିର ହୋଇଛନ୍ତି ପାଇଁ ଅସୁରର
ବିଷୟ ଲାଗେ ।

ପ୍ରେସରିଙ୍କ ।
ପ୍ରେସରିଙ୍କ ମାତ୍ରର ଉପରେ ଅମ୍ବା-
କେ ହାତୀ ଲୋଡ଼ ।

THE EDITOR "UTTRAL DIPICA"
Sir,

Last Saturday-evening a meeting was held in the Printing Hall; it was announced that Mr. A. M. Bose had been requested to take the chair on the occasion. The name of the subject led us to think that the comparative merit of different leading religions of India will be fairly and freely discussed. But by the strange irony of fate we were to hear a lecture in favor of *Brahminism* all other religions being thrown into the background.

The name of Mr. Bose did like "potent rod of Anoram's son" draw a large crowd, all the seats were filled up before 7 and the audience waited with anxious eyes for Mr. Bose. At 7 however a gentleman rose up and said that Mr. Bose was unwell so he could not come to the meeting. Deep despair could be read in almost every face, and to quote the chairman's word "the crowd was melting away like a snowball."

The lecturer rose to address the meeting and after much eloquent talk, in the patriotic fashion of the day, about the holy and God-fearing *Rishies* and the once-glorious India he startled us by observing "whatever is true is religion and whatever is religion is *Brahm-dharma*" I render his words literally into English). We are in the dark as to the heavenly sense in which the lecturer might have used the small and simple word *Brahmo*. If he used it in the sense in which we mortals use it nothing can be more unreason-able than the above fulsome view of the lecturer. Even the sworn admirer of Brahmoism and fiercest hater of any other religion ought to think twice before using such an expression.

Our Lecturer said in a high glee that "the guiding principles of Brahmoism have existed from time immemorial; therefore the *Brahmo-dharma* exists from time immemorial and not from the time of Ram Mohun Roy—the decided founder of Brahmoism". What a logical conclusion !!!

Yours faithfully,
A. Warner.

To THE EDITOR OF UTKAL DIPAK,
Sir,

I have read the letter published in your paper dated 8th November and shall be highly obliged by your allowing room in your paper to the following.

Your correspondent "An observer" does not appear to have observed very closely or.

(i) He would have known that the reduction ordered by Government exceeds Rs. 65,000, certainly not "a nominal" reduction as suggested by the writer.

(2) He would have known that the rates of rents in Khorda, where the lands are richer, are lower than in any of the surrounding Mehnals settled very many years ago when produce was less than half its present value.

(3) He would not have made the false statements given in his articles 2 and 3.

(4) He would have known that the Government Resolution was based on mistake and want of knowledge of facts, and that there was really no such arrears due on 1st April as Rs. 3,87,323—these figures being only a paper arrear due to the Suder Jamshandhi still shewing the rents as originally enhanced.

(8) He would have known that there are no arrears due from ryots for 1288 and 1289, and that very few Zamindars in Bengal or Orissa could show so clear a *Jamawasit baki*.

(v) He would also have known anything of what he was

କାନ୍ତିର ପାଦମଣି

ସାହୁ ଦୀକ୍ଷା ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

ପ୍ରକାଶ

ବା ୨୫ ଏଥି ମାତ୍ରେ ହବିଗୁଡ଼ କଳ ଧାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ କାନ୍ତାରିକରେ ବେଳେ କଣ୍ଠରେ ପ୍ରଦେଶ ବାଲ ଶବ୍ଦରେ

୮୪୭ ଜ୍ଞାନ

ମନ୍ଦିର	ଅତ୍ରିମ	ବଜାରୀ
ବାପୁକ	ଟ ୫ ୯	ଟ ୨୮
ଗୋଟିଏମାତ୍ର ୩୦	୩୦	୩୦

କୁଳବ୍ରଦ୍ଧ କମିଷନ ସମ୍ପର୍କରେ ଏଠା ଛାତ୍ର-
ବାଚାମାନେ ଶୁଣୁ କରୁ ଯେଉଁ ଅବେଦନପତ୍ର
ଗବ୍ର୍ରିଟେଇସ୍କ୍ୱୁ ପଠାଇଥିଲେ ମାହ୍ୟବିର ଲେ-
ଧୂନଙ୍କ ଗବ୍ର୍ରିର ବହୁର ଦ୍ୱାରା ଲେଖାଇଛନ୍ତି
କି ଅବେଦନପତ୍ର କରିବ କିମ୍ବାନ କରୁ
କରେଇଲା କରୁବ କରିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ନାଲବନ୍ଧ-
ରେ ଲେବାଇବ ଫୋରେପ୍ରକାର ବୁକାର ଅଛି
କମିଷନରେ ସେ ସମସ୍ତ ଶୁଣି ଉତ୍ତର କରୁବ
କରିବେ ।

ଅମ୍ବୁମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅକରବହୁର ପ୍ରକାଶ
କରୁଥୁବୁ କି ଜଳନ୍ଦର ଅନୁସରାନ ସଙ୍ଗରିରେ
ଛବିଲସନ୍ଧି ଜ୍ଞମଦାରବିଦୀରୁ ଦେବା ପ୍ରାଣିକ
କରିବାରୁ ଏ ନିଗରିବାସୀ ବାରୁ ଦେବିନାଥ
ପଣ୍ଡିତ ସ୍ଵପ୍ନବାଦାତୁର ପାଇସତକା ଦେବା
ଦେବାରୁ ସ୍ଵାକ୍ଷର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ପଣ୍ଡିତବା-
କ୍ଷାତ୍ରବଳର ଏପ୍ରଚାର ବନାନ୍ତିଥା ହେଉଥି
ଆମ୍ବୁମାନ ତାହାକୁ ରତ୍ନ ଧରିବାକ ଦେଇ
ଅଛୁ ଏବ ଏହାହାର ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କର ସମ୍ମର୍ତ୍ତି
ଥଣ୍ଡା କେତ୍ରଥାରୁ ଯେ ଅକରାନ୍ତ ଜ୍ଞମଦାରମା-
ନେ ଏହ ମହାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଲକ୍ଷକର ଅନ୍ତରୀ
ଦେବା ଦାନରେ ଷ୍ଟେଚ କେବେ ଏହ ଛବିଲ୍
ଅଜ୍ଞ ଅବଶ୍ୟକାୟ ତଳା ପ୍ରାୟ ହୋଇ ଜ୍ଞମଦାର
ତ ସଜାକ ପକୁଳ ଗୁରୋର ସଥୋତ୍ତରୁଧେ
ଜନ୍ମିତିରମାନକ ସାମାରେ ପ୍ରମାଣ କରି-
ବାରୁ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ହେବେ ।

ପାଠ୍ୟମାନେ ଜାଗନ୍ତି ଯେ କଷ୍ଟ୍ୟାର ବାର
ଲାଲମୋହନ ଘୋଷ ଭାରତବର୍ଷର ଦୂରବସ୍ତୁ
ବିଲୁପ୍ତର ଲେକମାନଙ୍କ ଜଣାଇବି କାରଣ
ଅନେକ ଦିନରୁ ଲଞ୍ଚିତ୍ତରେ ଅକ୍ଷୟୁତ କର
ଅଛନ୍ତି । ଆନନ୍ଦମାର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ସେ ପାଇଁ
ମେଘର ଜଣେ ସହ୍ୟ ଦେବାକୁ ତେଜ୍ଜ୍ଵା ଦରୁ
ସ୍ଥଳେ । ସମ୍ମର ଅନ୍ତର୍ମାନ ଅଜନ ସହିତ ଶାର-
ଭାବଯୋଗେ ଅକରନ ଦେଖୁଁ ଯେ କ୍ରିନିକର
ଡାକ୍ତରସ୍କୁଲାୟ ତାହାକୁ ଅପରା ନଗରର ପ୍ର-
କିନଧୟରୂପ ମନୋମାତ କର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ତାହାକୁ ଜନ୍ମାତଳ କିମିତ କିମେଷ ତେଜ୍ଜ୍ଵା
ଦେବ ଅଛନ୍ତି କିମାତଳର ବ୍ୟୁତ ଅକଷ୍ୟ ଭା-
ରତବର୍ଷ ଦେବ । ଏହି ସେବେ ଭାରତବାସୀ-
ମାନେ ତାହା ଦେଇ ତୌରେ ମଧେ ଅପଣାର
ଏକଲୋକ ବିଲତର ମହୀୟରେ ବସାଇ ପା-
ରିବେ ଦେଇ କେତେ ମୁଖ ଓ ମଙ୍ଗଳର
ବିଷୟ ଦେବ ଗୋଲାପାଇ ନ ପାରେ । ସତେ
ବି ଅମୃତାନାଳର ଭାଗ୍ୟକୁ ଏତେକଥାଏ
ଦେଖିବ ।

ଫ୍ରେଜେସମାନ ଦେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଦିଗୋ-
ଟାଗିର ପରାମର୍ଶ ସମୟରେ ବିଶ୍ଵା କର୍ମ ପ୍ରାପ୍ତ
କର ମଧ୍ୟ ପରାମର୍ଶ ପୁନ୍ରାତ୍ମକ ଦୋଷହଳ ଯେ
ବର୍ତ୍ତରେ ଉଚ୍ଚ ଶ୍ରେଣୀରେ ଜ ଏ ଏ ଏ ନିମ୍ନ
ଶ୍ରେଣୀରେ କେତେଜଣ୍ମୁତ୍ତାର୍ଥୀ ହୋଇଥିଲେ ।
କିମ ଶ୍ରେଣୀର ବିଶ୍ଵାମାନେ ଅବସ୍ଥା ଏକହିକାର

ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇ ଯାଇଥିଲୁଣ୍ଡି ମାତ୍ର ଆଜିକ ମା ଏ ସଙ୍ଗକାଳ ଗତି ହୋଇଥିବା ପଢିଷେ ଉଚ୍ଛିତ ଶେଖାର
ଜାଣେଥିବା କର୍ମ ପାଇ କାହାରୁ ।—ଏ ଅସ୍ତରୀୟ ଭିଷମ୍‌ । ଏପରି ସୁଲେ ପଦ୍ମନାଭାର ଲୋକଙ୍କ
ଲୋହ ଦେଖାଇ କଷ୍ଟ ଦେବାର ଫଳ କିମ୍ ?
ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଆକୁ ଯେ ବେଳେ ଏମାନ-
ଙ୍କର ଦାଖ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହୋଇ ବାହାରର ଲୋ-
କଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଆ ଯାଇଥାଏ । ଏମନ୍ତ ଦେଲେ
ବଜ୍ରମ୍ଭେଷ୍ଟ ବେଦଳ ଲୋକଙ୍କ ସଜେ ପିଲା
ଭଣ୍ଣାଇବା ଦେଇ ଶେଳାଥିଲୁଣ୍ଡି ସଦେହ ନାହିଁ ।
ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରତ୍ଯାକି କରୁଁ ଯେ ହପୋଟୀମାନଙ୍କ
ପରି କରାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ପଦ୍ମନାଭରେ ଉତ୍ତାରୀ
ହେଲ ଦିଲଠାରୁ କର୍ମ ପାଇବା ପର୍ମିଲୁ ମାତିକ
ହୁଏ ହରା ଦିଅସିବାର କନ୍ଦମ ହେଲ ।

ଲବେ ଦେବେ କେତେ ପୁଷ୍ଟ ଓ ମଙ୍ଗଳର
ବସ୍ତୁ ଦେବ ଗୋଲଥାଇ ନ ଥାରେ । ସତେ
କ ଅସୁମାଳକର ଭାବ୍ୟକୁ ଏହିକଥାର
ହେବି ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠସମାନ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡ ପେ ସତ ଦିଗୋ-
ଢ଼ିଗିର ପଥକା ସମୟରେ ଶୈଳୀ କର୍ମ ପ୍ରାର୍ଥ
କର ମମ ପଥକା କୁହାଳ କୋରିଥିଲ ପେ
ବହଁରେ ଛଇ ଶୈଳୀରେ ଜାଣ ଏଣ ତଳମୁ
ଶୈଳୀରେ କେତେଜଣ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ ।
କମ ଶୈଳୀର ବିଶାଳମାନେ ଅବଧି ଏକପାଇବା

ରେ ପାଥିଲାଇ ଅବସ୍ଥା ମନ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ
ଦୌର୍ଯ୍ୟବଳୀରେ ବୁନ୍ଦିଛ ଉତ୍ତରପୁରେ ପଥିଲ
ହାଜି ହେବାର ଜାଣ । ଫେର୍ହିସ ମୌଳିକରେ
ପଥିଲ ଦିନ ବିବେଷ ହୋଇ ଅଛି ବେଶମୟୁଗ
ଅବସ୍ଥା କ୍ରମପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ଧବଳାଳ ଦବି କେଉଁ-
ଠାରେ ଦ୍ୱାରା ଆବାଧ ଦାନକୁ କାନ୍ତପ୍ରାଣ
ଛରିବା ଉଚିତ ବେଶମୟୁଗେ ବଜାୟେ ବର୍ଣ୍ଣ
ପ୍ରେକ୍ଷ ପ୍ରାଣୀଙ୍କର କିମ୍ବା ଅରକିରକର୍ତ୍ତା ଦେଇତାକୁ
ଏହି ଆବଶ୍ୟକ ପୁନଃ କୁଳକାହୁ ଆବାଧବଳ
ଦ୍ୱାରା ଦାରଣ ଅଦେଶ ଦେଇ ଆବଶ୍ୟକ । ଏ
କଷ୍ଟପୂରେ ମନ୍ଦିରର କାମବଳ୍ମୀ ସାଦେବର ଶ-
ମୁରିବା ପ୍ରକାଶନୀୟ ଅବଳ ।

ବାଲେରାର ନିବାଚକ ଲାର୍ଯ୍ୟ ଗଲ
ମଘାଳବାର ଉତ୍ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ନିବାହତ ହେଲା ।
ଦାକମାଳେ ବେଳ ୧୦୧୨ ଖ୍ରୀ ସମୟରେ
ନିର୍ମିତ ସ୍ଥାନମାଳକରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ।
ଛର୍ତ୍ତ ସଙ୍ଗେଁ ଥବା ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟରେ ସଞ୍ଚାର
ଦୂର ସନ୍ଧା ବାଦ ଜ୍ଞାତମାଳେ ହାଜର ହେ
ଲେ । ୧୦୮ଜାନ୍ଯୁଲେ ଜେଟିରମାଳର ବସିବା
ନିମନ୍ତେ ହେଉମାନ୍ତ୍ର ବେଶ ଦର୍ଶକ ସଜ୍ଜା
ଦେଇଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ଦୂର ସାନ୍ଧାରେ ବିଦିବା
ନିମନ୍ତେ ଏଥର ଚନ୍ଦୋଦୟ କଣ୍ଠ ଦେଇ
ନୁ ଥିବାର ଘାସାବ୍ଦୀ ।

ଛଳ ଲାଗିବ ବୁଦ୍ଧିମନେ ବିଜ୍ଞାତିକ
ହେଲେ ସଥା—

୬ ମହିଳା କିମ୍ବୟେ ବାବୁ ହାରକୁ ନାଥ
ବରାଳ ଓ ଦୁନ୍ତରୀ ଘରଦଳ ଦୟବ ।

କଥା ମହିନେ ବାର ସାଇଲାଗ୍ରେନ୍
କଥା ବାର ସାଇଲାଗ୍ରେନ୍ ।

ଓ ମହାନ୍ ଦିମନ୍ତେ ବାବୁ ଗୋବିନ୍ଦଙ୍କ
ପଟ୍ଟାଧିକ ଏ ସାହୁ ନିର୍ମାନର ସେନାପତି ।

କି ପିଲାଳ କମନ୍ଦେ ବାଚ ରୁମାଜା
ଘୋର ଓ ମଳଶୀ ମହାଦେ ଘାମାତ୍

ତ ପ୍ରଦୟ ଶମକ୍ଷେ ଦାରୁ ଦରକ୍ଷ୍ତୁ ସର
କାର ଓ ଆଶ ଦାମୋଦର ନନ୍ଦମୁଖ ।

ଏହି ମହାଜ୍ଞ କିମନ୍ତେ ବାହୁ ହରଦାର
ତନେ ଦୂର ଓ ହାତ ଆଗ୍ରାନ କର ।

ଗତ ପ୍ରକାଶିତ ସମ୍ବାଦର ଟି ସେବନରେ
ଲେଖା ଯତ୍ତ ସଥା—“ ପ୍ରଥମ ଖଣ୍ଡ ନିର୍ମାଣ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରକାଶର ପିଧାନୋଦା ” ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ବନ୍ଦକ ଜ୍ଞାନ ଦେଖିବ ନେତ୍ରକୁ ବାହୀ
ମଧ୍ୟରେ ଦଳ ଗର୍ବର ସମ୍ପର୍କରେ ଅମ୍ବେମାନେ କହି
ଥିଲୁ “ତ ମେ ‘ଅବ୍ରା ଓ ଘାଧାନ୍ତାରେ ନିରାପେ-
ଷ ଜାହରେ ଦାର୍ଶି ବନ୍ଧୁରୁଣ୍ଡି । ଏମ୍ବୁ ମର
ଅଗ୍ରମ୍ବସ୍ୟ ଛା ଶକ୍ତିର ଭାବନାପରିବା କେବେ
ଥିଲୁ ‘ଏହି ଦିକ୍ଷାନ୍ତର କବାରି ଦେବୁ ଲେ
ଖି ଦର୍ଶାଇ ନ ଥିବାରୁ ପଢ଼ି ରୂପରେ କରିବ
ଏ କରିବାକୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଅଧିକ ଦେଲୁ’
ଏଥରେ ଏବବ ଦକ୍ଷତବ୍ୟ ସେ ଯାତ୍ରେତା ଅମ୍ବେମାନ୍
କହି ଉଚ୍ଛିତ୍ବ ସମ୍ପର୍କ ବରହାବେ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରମାଣ
ଏର ବାର ଫାକ କଥରେ ପତଙ୍ଗ ପେଟରେ
ତର୍କ ଶାଖର ବିସ୍ମୟାନ୍ତାରେ ସେ ଦୌରାନ୍
ପ୍ରଦ୍ରବ୍ୟ ସନ୍ଦେହ କରିବ ସେ କହିର ପ୍ରମାଣ
ଦେବ ।”

ଦେହ ଜୋଗିବି ବିଷସୂର ପ୍ରସାଦ କରେ
ସେ ଭାବାର ପ୍ରମାଣ ଦେବ ଲାହୁ ବିତ୍ତ କରେ
ତତ୍ତ୍ଵରେ ସନ୍ଦେଶ କରିବ ସେ ପ୍ରମାଣ ଦେବ
ଅମେମାନେ ପ୍ରାଚାର କରୁଥିବ ପର୍ବତାସ
ଏପରି ଜୀବନ ଅବ୍ୟମାନେ କରୁଥିବାକୁ ଅବ୍ଲଙ୍କୁ
ଏହାକୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ନିର୍ଦ୍ଦିମ କରୁଥିବା
ଅମେମାନେ ସହିତରେ ଦିଲି ଧରୁନ୍ତ ଯାଏ
ପ୍ରେରଣା କଥା କେବଳକ୍ଷ୍ୟ ଏହିରେ କରେ
ଏନେବୁ କରିବ ସେ ନର୍ଦ୍ଦେଶ ପଢିବ ।

ପୁରେ ସାଧାରଣକୁ ହୃଦୟକୁଳମ ରହିଲଦେଇଛେ
ଏହରେ ଏକାନ୍ତ କାହିଁଥା ନାହିଁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଧେର କରିବାକ ବିଶିଷ୍ଟ ଉଚ୍ଚତା ଫଳ ବନ୍ଦା
ଗର୍ବମେଣେ ଏହି କଲିଜଳ ବନ୍ଦିକୁଳମାତ୍ର
ମଧ୍ୟରେ ବୌଦ୍ଧାର୍ଦ୍ଧ ସୁର୍ବେ ଶ୍ରୀପକ ଦୂରକ
ଆମ୍ବେନିଟରର ମଧ୍ୟ ଦେଖୁ ବାହ୍ୟ । ଅବଧେଷଣ
ବନ୍ଦିକୁଳମ ମିଳିବାକି ଯାଇବା ଘରକୁ କାର୍ଯ୍ୟ

ଭାବ କେମାହାର ପ୍ରେସ୍‌ର ସାଥରେ ହଜେ
ପିତା ଦେଖାଇଗଲୁ ତଥା କମିଟ୍ କହିଲୁ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଖାଇ ସବୁକାଳ ଦେଲା ।

ପାଦେମ ବଜ୍ରାମରେ ଯେ ସମ୍ପର୍କ କୈବି
ହୌଷକୁ ତାଙ୍କାପରିଚୟ ଥିଲା ଅଛନ୍ତି ଯେମାକେ
ଅବସେଷକର ତ୍ରୁଟିକର ନିରମାତ୍ର ମାନ୍ଦ୍ରାଜର
ଗନ୍ଧୁର ମହି ମହିମାକୁଣ୍ଡ ମହାଶୟ ଥାଏ-
ବରି କରୁଥିବେ ପ୍ରଥମ ପାଦେମରେଳେ ନାହିଁ ।
ସମ୍ପ୍ରେ କାଣିବି ଯେ ଏହିକଷ୍ଟୟ ସେହି କାହିଁ
ହବର୍ଗରୁ କରେଗମର୍ଯ୍ୟକୁ ଭାବିଷ୍ୟକାଳର ଜୀବି
ସୂଳ ଏବି ଜୀ ବାହି କରୁଥିବାକାରୀ ଯେଉଁ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜରୁ କମ୍ପ୍ରେଚବନ୍ତ ସାଲୋନାଖରେ କୁଣ୍ଡ
ଫୁଲକୁମାର ପ୍ରତାତି କରିଥିଲେ ତହିଁରେ ଏହି
ଅପରାଧିକାରୀଙ୍କ କିନ୍ତୁଶାରୀ ଏହି ପ୍ରାଣୀର ବା-
ଦେମାନକରୁ କେତୋତ୍ରି କାର୍ଯ୍ୟ ହାତାରଠାରେ
ଦୁଇ ବହନ ନାହିଁ । ଲର୍ଦ୍ଦରଘନ ମଦ୍ଦାଦୟ
ମଧ୍ୟ ଏବିଧ୍ୟରେ ଯଥୋତ୍ତର ସଦାନୁହୃଦ ହେ-
ବେ ଉଥିଲେ । କାହିଁ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ କରୁଥିଲେବେ କହ
ପାହାନ୍ତି ଓ ସେଯମ୍ପୁ ମାନ୍ଦ୍ରାଜର କଷ୍ଟକଷ୍ଟକ୍ଷି-
ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହି ଫଳ ହୋଇ ନାହିଁ କେବଳ
କେବଳ କୁଣ୍ଡ ପ୍ରକର୍ଷଣର କରିବାକୁ ଅନ-
ବେଦି କରିଥିବା ଏବି ଏହି କୁଣ୍ଡରଖଣ୍ଡରେ
ସବେଳେକୁ ପଞ୍ଚମୀ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ କରିଥିଲୁକାରୁ
କରୁଥିଲେବେ ପୁରୀ ଅନ୍ତରଦିତ୍ୟର କରୁଥିଲେ
କୁଣ୍ଡରଖଣ୍ଡ ପଢ଼ିଦାର ରଖେ । କଷ୍ଟକଷ୍ଟ
କୁଣ୍ଡ ଓ କେମନ୍ତ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୟା । ଯେବେ
ମାଲେମରେ ଏହିକଷ୍ଟରେ କଲେବେ ଗୁପ୍ତକୋଳ
କରାନ୍ତେ ଘେବେ ଯେମାନକ ଅଭ୍ୟାସ କରିବେ
ଏହି କରିବେନାହିଁ କାରିଗାରରେ ପଢ଼ିଥାନେ
ଅଭାବ ଅଭିଜ୍ଞାନ କରିବେବେ ଆଶ୍ରିତଙ୍କ କରିବେବେ
କୋଇ ଏମାନକୁ କରିବିବୁ ହୋଇବିଲା
ଲଙ୍ଘକ ଜୀବନ ପଥର ଏହିକା ବିନ୍ଦୁର ନ
ଅଛି । ବସିଥେ ପ୍ରାଣୀର ହାତେମାରକ ପଥରକ
ନାହିଁ । ଏହିଥେ ପ୍ରାଣୀର ହାତେମାରକ ପଥରକ

ବୁଦ୍ଧମାତ୍ର ଦୋଷ ମୁକୁନଦିର ଥିବ ପଢ଼ି ଅଛି
ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏଠା ପୁରୁଷର କୋଣଦିବୁପେ
ଯାଇଲୁବା ମୋହିଅଛି । ମୁକୁନଦିର ପ୍ରାୟ ତଥା
ନାସ ହେଲାକିହିବାନାକୁ ସଳାହ ଯାଇ କିମ୍ବା
ଅର୍ପିବାନ ଏ ଜଗବର୍ଷ କାଳାପ୍ରାଚିରେ ବିଦି
ଗର ପକ୍ଷଦାତି ଏକ ନାରୀଙ୍କ ଦଳକାଳିପରିଚନ

ଭାବ ରହି କାମ ପୋଇଥିଲା । ଏହି ସମୟରେ
ଗୋଟିଏତାରୁ ସନ୍ଧାନ ଥାଇ ଏଠା ସଦିଆ-
ଶେଷରୁ ଅନ୍ଧାଳୀ ବଳଦଳ ସତ୍ତର ଘେଠାରେ
ଅହୁର ତାହାରୁ ଧର ଆଣିଲେ । ଜିର ମହାନ୍ୟ
ଦୂରଦଳ ପୁରେ ଗ୍ରେଜ୍ କରିଥିବା ଏବଂ କଳ
ଖୁବଲକ ଖୋଲ ପ୍ରଦା ସହିତ ଦିଦେସ ଓ
ଅନ୍ଧାଳୀ ରହିଲୁ ଥେବି କୋଇରେ ରଖି
ମୁଣ୍ଡରେ ଦେଇ ଗୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଜାପ୍ଯା-
ଭାଗୀ ମଧ୍ୟ ମୁଣ୍ଡ କଲେ ଥିଲା । ଏ ସମସ୍ତ ଦ୍ରୁବ୍ୟ
ଅହୁର ତାହାରୁ ଯେବେବେଳେ ପୁଲିର ଧର
ଅଣ୍ଟ ଥିଲେ ଦେବେବେଳେ କଳାରରେ
କଷ୍ଟର ଲୋକ ତାହାକୁ ଧରିରେ ଗୋଡାର
ଫଳେ ଏବଂ କେଳାନୀକୁ ଅଣିଲିଦେଲେ
ସେଠାରେ ଲୈକାରିଣ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ମୁକୁନ-
ଜିର ମାନିଷ୍ୱେଷ୍ଟଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ସେହି ଜବାବ
ଦେଖାଇ ଅଛୁ ରହିରେ ଜେଲାଖାନାରୁ ପଳାଇ
ବିବାତରୁ ଧସପତିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଦୁଇକୁ
ଅଚିନ୍ତ୍ୟ କର୍ତ୍ତ୍ୱ ଓ ସଳଖାବରେ ଲେଖାଇ
ଅଛୁ ଏବଂ ରହିରୁ ତାହାର ଅସାଧାରଣ ସାହସ
ଦୂରି ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକମତର ପ୍ରମାଣମାତ୍ର ପରିଚିତ
ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅର । ସେ ସବୁ ଅବକାଶ ମନେ ପ୍ରକାଶ
କରିବାର ଉଚ୍ଚା ରହିଲା । ସେ ଧୟନାବସ୍ଥାରେ
ଧର ପଡ଼ିଲ କେଇ ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟର କହାଇ
ମାନିଷ୍ୱେଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରାରେ କହିଲ ଯେ ପୁଲିର
ମୁକୁନ ରିହିଲୁ ଧର ନାହିଁ ଗୋଟି ଏ ଦୂରା-
ଦୂର ଧରାଇଛି । ସେ ପ୍ରମାଣ ପରାମାର୍ବାଦ ନିର୍ଣ୍ଣୟ
ଜାଣି ଥିଲ ସେ ଜାଗାବିନ୍ଦ୍ରାରେ ଏଠା ପୁଲିର
ତାହାକୁ ଧର ଆରକ୍ଷେ ଜାହ ଶୁଭରଙ୍ଗ ତାହାର
ଧର ନ ପଡ଼ିବା ଏବଂ ଧର ପଢ଼ିବାରେ ପୁଲିର
ଅସାରଣ ସମାନଭାବରେ ସେ ପ୍ରକାଶ କରି
ଦେଇ ଅଛି ।

ଲୁକଣ ମହିନାର ଗତ କର୍ତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟକଳେ
ସମ୍ପର୍କରେ ମନ୍ଦିରର ଷେଟ ଲାଇ ସାଦେବ
ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ବନ୍ଦଳ କରାଯାଏତୁ ଘର୍ଷିଲୁ
ପ୍ରକାଶ ଯେ ତେବେର ନିମଞ୍ଜି ମାଦାର ମାନ୍ୟ
କର ନିମବ କର୍ମଶୂନ୍ୟ ଅଧୀନକୁ ବଦଳ
ଦରିନାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥିର ଭାବରେ ନାହାନ୍ତି
ହୋଇ ନାହିଁ ଏବେ ତାପା ନିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ହେବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିମାଳୀ ରତ୍ନ କ୍ଲାରିକାର ପ୍ରସ୍ତାବ
ମାର କହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅସ୍ତ୍ର ଯାଇ ନାହିଁ । ଯଥିରେ
ହେବ ବର୍ତ୍ତିର ବର୍ଷରେ ତେବେର ମେଲାନ୍ତି
କାର୍ଯ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ସୁର ବାଜନ୍ଦେ-

ରୁହାବେଳିକର୍ଷତାରୁ ଅଧିକ ଏହି ଏକା ଟଙ୍କା
କୁଠରେ ଗପିର୍ଣ୍ଣତାରୁ ସାମାଜିକ ଦୂରା ପଦ୍ଧତିଲୁ
ମୋଟରେ ଡେଶାର ପ୍ଲେଟ୍ଟାର ଗପ କଟାନ୍ତି
ଯଦି ଲକ୍ଷ ମହିନା ଅଧିକ ଏହି ଏକା ଧୂଗରେ
୨୫ ଲକ୍ଷ ମହିନାଧିକା ପୋକ୍କାର ହୋଇଥିଲା
କିନ୍ତୁ କିନରେ ପାଇ ଦିଲ୍ ହୋଇଥିବାରୁ
ପୋକ୍କାର ଅଧିକ ହେଲା ଲକ୍ଷଣ ବିନୟୀ ମର
କଟକ ଓ ଧୂଗରେ ଅଧିକ ହୋଇଥିଲା କେବଳ
କାଲେଇରେରେ ଉଗା ପତିଲ । ଏଥି ପଡ଼େ
ଏଠା ମହାକଳମାତ୍ରେ ସୁନ୍ଦର ଧୂଗର ଲୁଣ ବିନୟୀ
ହେଉ କି ଥିଲା । ବରମାର ଧୂଗର ଲୁଣପୋକ୍କା
ମାନେ ଗଞ୍ଜାମକୁ କାହିଁ ଉଗା କରିବାରୁ ବେପାରି
ମାନେ ଗଞ୍ଜାମକୁ କା ଯାଇ ଏଠା ଲୁଣ ଥିଲା
ଅଛୁଟୁ ଏହି ଏଥିରେ ଗଞ୍ଜାମ ଲୁଣ ଅମଦାମ
ଅଛୁଟୁ ଉଗା ପତିଲାଇଛି । ଧୂଗର ମହାକା-
ଳମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଏ କଥାର ବିଶ୍ଵର ବରଧିବେ
ଡେଶାର କମଳ ମହାନ୍ତି ଗଞ୍ଜାମକୁ ବନ୍ଦକ
ଦେବାର ଅଦୌ ପ୍ରସାଦ ଦୋର ନ ଥାଏ ।
କାଲେଇରେ ଲୁଣ ବିନୟୀ ଉଗା ଦେବାର
କାରଣ ଏହି କଥାକୁ ଲିଖି ମୁହଁ ଲୁଣ
ଅମଦାମ କେବର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଅଛି ଏହି
ମୁହଁରଭିତ୍ତି ଗଢ଼କାଗରେ ସବା ଲକ୍ଷଣପୁଲ
ଲୁଣ ପ୍ରବେଶ କରି ବାଲେଇର ଲୁଣକୁ କିନ୍ତୁ
ଦେଇଅଛି । ବାଲେଇରର ମହାକଳମାତ୍ରେ
ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଲଭ ନୂନ୍ଦରେ ଲକ୍ଷଣ ଯୋ-
ମାଇବାରୁ ଚତ୍ରୀ କରନ୍ତୁ କୋହିଲେ କଲାଗ
ପ୍ରକାଶେ ଜାଗରେ ତେଣୀଯୁ ଲେବକ-
ର ଗୋଟିଏ ଲାହର ବାଟ ଏକାବେଳରେ କିନ୍ତୁ
କିବା ।

ଏକ ୫୦-ଟାର ଲାକ ସଙ୍କଳିତ ତଥାର
ସାଧନ ବିବରଣ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କ ଏହଙ୍କ କମିଶ୍ରର ଶ୍ରୀମତ୍ ଜ୍ଞାନ-
ଶା ସାହେବ ଏହି ବିବରଣ୍ ଲେଖି ପଠାଇଥି-
ବେ । ବହୁଧ ଗଭୀରତୀମେଘ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ସମାଜରେତିମା । କରୁଥାଇଲା ତହେର ସାହଂଶ୍ଚ
ଠାକୁରମାତରଙ୍କ ଅଧ୍ୟ ଉପାଇଥିଲା ।

କଞ୍ଚା ଓ ସବଳିଦଳର ହାତମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଅଭ୍ୟାସ ଆପାର୍ଗାୟ ଏଲକା ମଧ୍ୟରେ ଥିଲୁ କରି
ଥିଲେ । କେବଳ ମୁଠ ପୋକର ସାହେବଙ୍କର
ଅଧିକେ ଦୁଇ ହୋଇଥିଲା । ବର୍ଣ୍ଣାକାଳର
ଶୁଭେ ଅବସ୍ଥାରେ ପୃଷ୍ଠା ନ ହେବାରୁ ଧାରି

ପ୍ରାଚୀ ପୂର୍ବ ହୋଇ ନ ଥିଲ ମାତ୍ର କିନ୍ତୁ ପରା
ଦୋଷକଳ । ସୁଧ୍ୟ କଷ୍ଟଦୂର ଜୀବିତମାତ୍ର
ନଗନ୍ତ ଅବଧି ଯୋଗ୍ୟ । ବିଟକରେ କୋ-
ଶିଖି ଦେବର ଦିବେଷ ପ୍ରାଚୀର୍ବଦ୍ଧ ହୋଇ ନ
ଥିଲ । ସୁରରେ ଡେଲିତୋ ଏବଂ ବସନ୍ତ ପ୍ରବଳ
ଧିଲେହେ ଛାଇ କଷ୍ଟର ପ୍ରାଣ ନାଶ ହୋଇ
ନାହିଁ । ବାନେଶ୍ୱରରେ ବିଷାକ୍ତ ଶୈଥରେ
ପଞ୍ଚମବ୍ଦ କୁର ଦେଖି ଦେଇପୁଣି । କୋଣ୍ଠ-
କେନାଳଫ୍ରାଣ୍ଟ ଜଳ ବହୁ ଦ୍ୱାରା ନାଲିମାନ
ବନ୍ଦ ହେବାରୁ ଏ ବେଗ ଜାତ ଦେବର
କମ୍ପର ସାହେବ ଅନୁମାନ କରନ୍ତି ମାତ୍ର ନିଜି-
ନୟମ ଘଟଇ ବିଜୁରଫ୍ରାଣ୍ଟର ଗାଢା ସମର୍ଥିତ ଦେବ
ନାହିଁ । ଏ ବର୍ଷ ସ୍ଥାପନ କମ୍ପର ଏହି କାହା-
ରମାସୁର ବିଜୁରର ଜୀବିତରେ ଅଣିହାକୁ
ଦେବ ।

ପୁଣ୍ୟ ଦୂର ବର୍ଷର ଅସଲ ରହିଥିଲେ ହୋତଥୁବା
ଏବଂ ଏ ବର୍ଷର ଫଳର ମନ୍ଦ ଦୋହାର ଜାଗା
ଥିବାରୁ ଲୋକଙ୍କର ସାଂଘାରକ ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ତମ
ଥିଲା । ବାରକମ୍ପିଶ ହୋଗେ ମୟୁର ସମେତ୍ରୁ
ନିଲିପିଲା ଏବଂ ଶିଖା ଓ ବାଟଧାଟ ବସ୍ତାର
ଦେଖାରୁ ରଇ ଓ ମନ୍ଦମ ଶେଣୀର ଲୋକଙ୍କର
ଛବିର ଦେଖା କରିଥିଲା । ଅଭିଧବ ମୋଟରେ
ଏବର୍ଗରୁ ସାଠାରେଣ ସହର୍ଷରୁ ଅଧିକ ଦୋହିବା
କୁ ହେବ ।

ତେଣାରୁ କୌଣସି ଉପନିଷଦେର ବିନା
ଅହମ୍ ଉତ୍ସବଦି ମୟୁର ପ୍ରାନମଳକୁ କେବଳ
୫୨ ଜର ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥିଲା । ତାହା
ବହୁକ ଦୃଥିର ସେ ଏହା ଗୁରୁତବ ପାଇବ ବହୁ-
ବା ଏ ମୟୁର ବନିଷବ୍ଧ ନମିତ୍ ପ୍ରତି ଚର୍ଚ ପ୍ରାୟ
ଦେବତା ଲିଖ ଲେଖ ଯାହା ପ୍ରାନକୁ ଦୟାରୀ
ଯାଇଛି । ଏ ବର୍ଷ ସେହିପରି ଯାଇଥିଲେ ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପତ୍ରମନଙ୍କୁ ଦୁଇଥିରେ ଲାଗୁ
ଥାଏନ । ସାହେବଙ୍କୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ନାହିଁ
ଏବଂ ଲିବରଟ୍ୟୁଳ ନିର୍ବାଚନ ଶାଖା ଉଚ୍ଚତା
ଦେବାର ସମାବଳୀ । କଟଳର ସ୍ଥାନରେ
ପାର୍ଶ୍ଵର କଲିକଟା ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ଉପର୍ଯ୍ୟାନ
ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ତିବେବ ସଙ୍ଗେ ମିଶନିଯି
ତ୍ରମାକୁ ଏଠା କାହିଁବରଛ କହାନି ତେ
ହାଣି ।

ଏ ପ୍ରଦେଶରୁ ବାଣିଜ୍ୟର ପୂର୍ବ ତ୍ରାୟ
ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅଧୀକ୍ଷତାରୁ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ
କି ହୋଇଥିଲା । ଆମଦାନୀ ଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟରେ
ଆ ଆନନ୍ଦମା କେବେଷିକ ହେଲୁ ଧାରୁ ତେ

ପର୍ମାଣୁ ପ୍ରଧାନ । ବସ୍ତ୍ରାଜୀ ମଧ୍ୟରେ କୃତନ,
କାଠ, ଚମ୍ପ ଏବଂ ଅଳକାର ପ୍ରଧାନ । କର୍ତ୍ତବ୍ୟର
ସାହେବ ବହୁଅଳ୍ପ ଓ ଏଠାରେ ଅଭିନ୍ଦ
ଲୋକଙ୍କର ମୂଳଧାର ସ୍ଥବିଦ୍ଵ ଅନୁଭାବିତ
ମାରବାଗୁରୁଷ ଫୁଲରେ ଏହି ବହୁଅଳ୍ପ କମ୍ପେ-
ନିର ମରିନାମାନଙ୍କ ଦୟରେ ରହ ଆଛି ।

ଶାଶ୍ଵତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ କଥାରେ ଗାହା-
କୁର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦାଖି ଓଡ଼ିଶାବାଟିମାତ୍ରେ କଥାର
ଜାମା ଭୁବନ୍ଦ୍ର । ବେଳକ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଦେଇଲା
ଲୋକଙ୍କ ପର୍ଗାର ବନ୍ଦୟ କରି ପ୍ରମୟ
ଦେଖାଯାଏ । ସାରେ କରି ବନ୍ଦେକୁ ଗ୍ରାମ
ବାହେବ କହିଥାଇଲୁ କି ଏହେ ବଢ଼ ଖକଣା
ମନ୍ଦକୀୟ ଫରନର ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ମଞ୍ଚ ଏଠା
ଲୋକଙ୍କ ମନ୍ଦରୁ ଆହସର ଦର ମାତ୍ର କାହା
ଅକଳିକ ବିଷୟ ପ୍ରାୟ କହି ଜାଗାନ୍ତି ନାହିଁ
ଅଥବା ଆସ୍ତା କରିଲା କାହା । ଏ ପ୍ରଦେଶରେ
ତନ୍ତ୍ରଶକ୍ତି ସହାଦସନ ପ୍ରବାହିତ ଦୁଆଇ ଏବଂ
ସ୍ଵଲ୍ପରେ ଏମାନଙ୍କର ଗ୍ରାମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି
ବୁଝାନ କରିବାର ନାହିଁ । ବନ୍ଦେକର ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପ୍ରତି ମହ ଅପରିପଦ୍ମ ଏହି ସମାଜେତରା ପ୍ରଦୃତ
ଅନ୍ତର୍ଗାତ କହିରୁ କି ମାତ୍ର ଦେଲେ କିନ୍ତୁ କଥ
ପ୍ରକାଶ ଦୃଶ୍ୟ କି ଯନ୍ତ୍ରରେ ମନ୍ଦାମୋଗ ଦୟା
ପାତ ଥାରେ । ଏ ସବୁ ସମାଦ ସହ ଅଥବା
ପ୍ରମାଣରେ ପ୍ରମାଣକ କହି ନାହିଁ ତୋଳ
କରିବିମେଣ୍ଡ ଦିଶେ ପ୍ରବାସ କରିଥିଲାନି ।

ଡକ୍ଟରାର ପୁନର୍ବର୍ତ୍ତନରେ ବିଶ୍ୱାସ ଧାରେ କିମ୍ବା
କରିଥିଲୁ ମହି ମହିନେରେ ବର୍ଷରେ ସମ୍ମାନ
ବୋଲି ନାହାନ୍ତି କାରଣ ପୁନର୍ବର୍ତ୍ତନ କାହାରେ ମୋ
କବମାରେ ଦୟା ଆବେଦନ କରିବାରେ ଗର୍ଭବର
ଦେଖାବ ଯଳି କହି ଦୂରତାରେ ମନ ହେଲା
ନାହାନ୍ତି । ୨୦୦୫ ବୁଲାର ଯୋଜନ ମେଲାଦିନ
ସମ୍ମାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମୋରବୀରେ ପୁନର୍ବର୍ତ୍ତନ
କରିଲୁ ଏହାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ମେଲାଦିନରେ ସଜା ଦେଲା । ୨୨୨୮ ଉଚ୍ଚ
ବିନ୍ଦୁମଧ୍ୟକରେ ଅଧେଶକର ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରୁ ୨୫୪
ତଥା ଦ୍ୱାରା ପାଇଲେ । ଏ ଧରି ଦିଲୁ କୁହା
କାରଣ ଏହାରୁ ଯନ୍ତ୍ରଣ ସେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କୁହା
କରିବାରୀ କହିଲୁ ବିଶ୍ୱାସ ଦେଖିଲୁ । କେବେ
ଶୁଣି ମୋରବୀରେ ମଧ୍ୟରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରିବାରୀ ପଞ୍ଚାଙ୍ଗ ପାର୍ଶ୍ଵର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଲା

ଏ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଉତ୍ସାହ ମୋ
ଦୟା କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଗୋଲାଖଳ ନେଇଲେ
ବର୍ଷାରେ କି ଅଜ୍ଞାନ ଏ ପରମ ଗୋଲାଖଳ

ମୋହନମାଲିଗା ପଡ଼ିଥିଲୁ । କରିବାରେ କରିବା
ଅଛିନ୍ତି ଏ ଦୟିଗାରିତ୍ୟ ସ୍ଵଜୀବମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧଠାରୁ
ହଜାର ବନ୍ଦି ଥିବାରୁ ଅଜାଗା ମୋହନମା ଉଗା
ପଡ଼ି ଥିଲୁ ମାତ୍ର ଗ୍ରାମ ସାହେବଙ୍କ ମହାରାଜ
କିନ୍ତୁ ହୀ ଶ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟରେ ସାହେବ ଉଗା ପଡ଼ି
ଥିଲୁ ଏବଂ ଚମିଦାରମାନଙ୍କ ଅଜାଗା ବୃଦ୍ଧି ଦିନରେ
ପ୍ରସୂତ ହୋଇ ଥିବାରୁ ବେଳକ କହାନ
ହାଜି ଅବସର ହେଉ ଅଛିନ୍ତି । କମିଶନରୁ
ସାହେବ ଗ୍ରାମ ସାହେବଙ୍କ ମଠର ପ୍ରୋତ୍ସହ
କରି ବାହାନ୍ତି ମାତ୍ର ଲେଖୁଣ୍ଡଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱର
ମଧ୍ୟ ପ୍ରାୟ ସାହେବଙ୍କ ବିରାମୁ ଉତ୍ସବର
ଜଣା ଥାଏ ।

କେବଳ ଖୋରଖା ବାପ ମହାନ ଛିଦ୍ର
ସବୁ ପୁଲରେ ସବୁ ଅବସ୍ଥା କବ କେବଳ
ଅଛି । ତାବାଜଗୀର୍ଣ୍ଣ କୋରଙ୍ଗମାହାରର ସର୍ବ
ଗୋ ୫ ୩ । ଏ ମହାର ସବୁ ଦୂର ସହିତ
ଖର୍ଚ୍ଛ ଶର୍କରା ଟ ୧୦୯ ଲାରୁ ଜଳା ପତ୍ରଷର୍ଷ
ଏବଂ ଜାଗାବଗଳ ପିଣ୍ଡା ଉଦ୍‌ଦୂର ଭଦ୍ର
କ୍ଷାରଖାରଙ୍ଗ ହୋଇ ଅଛି । କମିନ୍ଦର
ସାହେବ କହ ଅପରି କି ଯେହୁବେ ମହାର
ପୁଲର ଅବସ୍ଥା ଉଦ୍‌ଦୂରକ୍ଷରେ କବରେ କବ
ଲାଭକରାଯୁଧେ ଖର୍ଚ୍ଛ ହୋଇ ପାରନ କାହିଁ
ପୁଲ ସବୁରେ ବାଜନ ମହାରରେ ଅନେକ
ଟବା କିମା କର ପରିଦ୍ଵା ବାହୁମତ ନୁହିଲ
କଲ୍ୟାନର ପରିର ଏ କଥାରେ ସବୁ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଦାର୍ଜର ଆଶ୍ରମ କାର୍ତ୍ତିଅବ୍ଦ
କିମା ବାଜା ଅଛି । ବାଲେବରରେ ପ୍ରାୟ ବି
ବାଜା ନାହିଁ । ପ୍ରାୟ ରେଳିଷ୍ଟର । ଏବେ
ରୂପ ବାହାରବାରୁ ମେ ସବୁ ସମେ ବେଳେ
ଅଛି ଏବଂ କଟିବରେ ଦେଖେବ ଯାଏନ
ଲାଭକରାର ଦେବକଣ୍ଠ ସକାଳର ପ୍ରାର୍ଥନ
କର ନ ସବୁରୁ ସେମାନଙ୍କ ରେଳିଷ୍ଟର ହତ
ତବା କାହାର କାହିଁ କିମା ସାଇଅଛି । ସେହି
ଶେଷ ଏକବାର ନୂତନ ଦରବାରୀ ତାମ
ଲବିଅଛି । କଟିବର ରେଳିଷ୍ଟର ଦେଖାବର
ଦେବେବ ଗୋକମାର ଧର ପତ୍ରଷର୍ଷର
ପ୍ରବାସ ସେ ବାରୁ ପ୍ରୁଣକୁ ଲୁହ ଉପେ
ହଜେବକୁ ଯଥା ସନ୍ଦେଶରେ ଜହାର ଦେ
ଦେଖାବ ନିଜାମ କର ଅଛନ୍ତି । କ୍ଷମିତା

ସାହିତ୍ୟ ସଂବାଦ

କେବଳ ବିଦେଶ ବାରୁ ଆମେହାଙ୍କ ମହାନ୍ତ ଓ ବାରୁ ପାଇଁ
ବେଳୋଜ ନହାଏ ଏହି ଦ୍ୱାରାରେ ଉପରେ ଚାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ

କାହିଁ ଦେଖିବାରୁ ବନ୍ଦରାଜମାର ସାହୁ ଦିଲ ଯେବେଳେ
ଏହାକୁ ପାଇବାରେ କାହାରି ଫହାର ହେବାରୁ ।

ଦୂର ପୁଣ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବାକୁ ହେଲା ତେ ଏ କରିବା
ଦୂର କରିବାକୁ ଜୀବନ ପରି ଏହିଏ କରିବାକୁ କରିବାକୁ
ଦୂର କରିବାକୁ ହୋଇ ଯାଏନ୍ତି କରିବାକୁ କରିବାକୁ ।

ତେ ସାହୁଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଦେଇବୁ କାନ୍ଦେଇବୁ ୧୧
ବିଲେବୁ ବିଲେ ଶର୍ପକାଳୀନ କ୍ଷେତ୍ରର ଉପର ଯଥ
ଅବ୍ୟୟ ।

ମେଦ୍‌ବିନ୍‌ଦୁ ପାତାରୀର କେବୁ ମାନ୍‌ଦ୍ରାଜ ପୋଲିସ ରହ
ଦୂର ଛନ୍ଦର ଚନ୍ଦା କରିବିବେଳେ ଦେଖିବା ଏ ଯ
ମାନ୍‌ଦ୍ରାଜ କେବୁ ଯାଏବୁ ଏହି ଅସ୍ତ୍ର ଉପରେବେଳେ ମାନ୍‌
ଦ୍ରାଜ କେବୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପାତାରୀର ପାତାରୀର କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ।

ପାରେସନ ପଥିତଗୁଡ଼ିମହିଳା ଅଟ୍ଟିଟ କେବେ
ଏବେ ଦେଖାଇଲେ କୁଳ ଏବେ ଦେଖାଇଲେ କୁଳ ଏବେ
ଦେଖାଇଲେ ।

ପ୍ରମାଣିତ କରି ଦିଲେ ଏହାର କାହାର
ପାଇଁ ହାତର ବିଜ୍ଞାପନ କରି ଥାଏ ଯେଉଁଥିର
ଦିଲେବୁନ୍ଦର ଅମ୍ବାତ୍ତୁ ହସି କରି ଦିଲେ ଏହା
ଅଛି—ଏହାର କାହାର

୧୯୭୦ ମେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପ୍ରକାଶିତ ହେଲାମ୍ ଏବଂ
ଡିଜିଟଲ ଫାର୍ମଲ୍ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲାମ୍ ଏବଂ
ଡିଜିଟଲ ଫାର୍ମଲ୍ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲାମ୍ ଏବଂ
ଡିଜିଟଲ ଫାର୍ମଲ୍ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲାମ୍ ଏବଂ

ଅସମ କାନ୍ତିର ପଦବୀ ହେଲା ଯେବେଳେ ଉପରେ
ଶାଠକ ହେଲା ଯେବେଳେ ତଥା ମାତ୍ର ତା ଏକ ପଦବୀ
ହେଲା ଯେବେଳେ ତଥା ମାତ୍ର ତା ଏକ ପଦବୀ

କୁଳା ଦେଖିବା ପାଇବାର ପତ୍ରରେ ଏହି ଉଦୟକର ଏ
ଦେଖ ସମ୍ପଦ ନିଜି ପ୍ରକାଶରେ ଯାଇଥାରଙ୍ଗାତ୍ର କଲେ
ଦୂରୀ ବନ୍ଧୁ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ଉତ୍ତର ବିଜୟ ଏ ବିନ୍ଦୁରେ
ଦର୍ଶନ ଦର୍ଶନ ବାହିର ପରିବର୍ତ୍ତ କରିପାରିବ ଆହଁ କିମ୍ବା
କଲିବେ କିମ୍ବା କଲାଇଅଛି କିମ୍ବା ମଧ୍ୟ କିମ୍ବା
ପ୍ରକାଶ କଲିବେ । ଅବସାନରେ ଯେତେ ବନ୍ଧୁରେ ତତ୍ତ୍ଵ
ଯବାର ଯବାର ଦେଖିବାକୁ ମାତ୍ର କିମ୍ବାକିମ୍ବା କଲେ
କିମ୍ବା କଲାଇ କଲାଇ କଲାଇ କଲାଇ । କାହିଁକି
କଲାଇ ପ୍ରେକ୍ଷଣ କଲାଇ ପ୍ରେକ୍ଷଣ କଲାଇ କଲାଇ
କଲାଇ କଲାଇ କଲାଇ କଲାଇ । କଲାଇ କଲାଇ
କଲାଇ । କଲାଇ କଲାଇ କଲାଇ କଲାଇ । କଲାଇ କଲାଇ
କଲାଇ ।

ମହାକାରେ ଏହା ସମ୍ପଦକୁ ତୋ ଶାଖା ନାହିଁ
ମହା ଶର୍ମାଙ୍କଳୀ ଏଠା କଥାକୁ ଅଛି ଯାହାକୁ
କି ପାଇଁ ପାଇଁ

ବ୍ୟାକ ଦେଖିବାରୁ ଏହାରୁ ପାଇବାରୀ ହେଲେ
ପଦମାତର ନ ହେଲେ ଏହାରୁ ହେଲେ ଏହାର
ବ୍ୟାକର ଏହାରୁ ମିଥିକେ ସବୁଜୀ କି ୨୨ କି ୧୫
କିମ୍ବା ।

ପ୍ରକାଶକ ଦେଖାଇ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଲେ ୧୯୫୨
୧୩ ମୁଖ୍ୟ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରେସ୍ ମୁଖ୍ୟ
ଦେଖାଇ ଏବଂ ଏକାତ୍ମକ

କାର୍ତ୍ତିକା ମହିନର ସକାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟଦିଲ୍ଲି

卷之三

ପାଦମରେ । ଏଥି ହସନ ଲୋକେ ଶାରୀ ବନ୍ଦମା
ଶଳୀଙ୍କର । ଏହୁ ପଶୁଟ ପୁରୁଷ ହସନଙ୍କ ଅମ୍ବମାଳ
ରେ ହେବେ ୧୯୧୧ ମୁଁ ବୁନ୍ଦି କୁକରମାଳର ପଥେ ଆବୁସ
ତେବୁଥୁବାକୁ ଅଥବା କି ଉଠାଇ ହେବୁଥୁବେ ୧୯୧୧ ମୁଁ
ହେବେ ୧୯୧୨ମାତ୍ର କେବେଳାର ବ୍ୟାହିଲ ଏହିପଥି
କି ପୁଣୀତ କଷା ତତ୍ତ୍ଵରେ "ପେଇ କି ଏହା
କିମ୍ବା କୁକରମାଳ କି କାହିଁ କୁକରମାଳ ଏ କିମ୍ବାକୁ
ପେଇପା ଜିବ ବ୍ୟାହିଲ ନାହିଁ ଅଥବା ହାତ
ଦେଇବ ଦେଇବ । "କଷାପା । ଏହାପା ବାହେଠିମାଳେ
ଅନ୍ତରମାଳ ମନ୍ତ୍ରର ମେଲି କୁକରମାଳ କରିବ ହାତ ପଥ ।
ତେବେଳ ବେଳମାଳେ କି ମନ୍ତ୍ରେ ?

ଏ ଯୁଦ୍ଧରେ ତାର ସ୍ଵଭାବ କୋଣେ କିମ୍ବା
କାନ୍ଦା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଦେଖିବାରେ ଅଛିଥିବା କହନ ନାହିଁ ତାଙ୍କରିବା
ପାଇବାରୁ ପ୍ରଦାନ କରେ କୁମରା କଣ୍ଠରେ ଧ୍ୟାନ
କରେଇଲୁ ଏକ ଶିଳା ଦୀ ପରି ନମ୍ବର ଲବନ
କରିବା ଓ ଏହା ପାଇଁରେ କମର୍ଦ୍ଦି ଦୂରାରୁ ଗାନ୍ଧି
ଚରପାତା ଦେଇ ଶିଳାରେ କୁମରା ପରିଷ୍କରେ ଶାତର
ଉପରାକ ପରେ ଦେଇଥିଲା । କୁମରା ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ପୁଣ୍ୟ
ପରି ମାନସକ ପାଇବାରେ କହେଇଛନ୍ତି । ଶାତର ଏହା
ଯେ କରନ ନାହିଁ ତା ଏହି ପରିଷ୍କର ଦୀର୍ଘବାରୀ ବହା
ଦେଇ ଏହାର ପରିଷ୍କର ।

କେବୁ ମାତ୍ର ଦାସିକାନ୍ତିକାରୀଙ୍କରେ ହାତିପାଠରେ
ଏବେ ଶୈଖି ଗୋଟିଏନରେ ଥାଏ ଏବି ଏକଜଣ କାଳ
ଯାକି କେବୁ ଦୋଷି ଅନ୍ତର୍ଭାବ ସମ୍ବାଦ ଲିପରା କେବାନକ
ଦେବେ ଦେବୁ କିମ୍ବା ଏକକୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀକିମ୍ବା କେବାନ
ଯାଏ ଯାଏ କେବେ !

ଏବେଳକ ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ମୁଣ୍ଡାରୁତ ଅବଧା
ଦାତାତ୍ମ୍ୟ ଲେଖ ସକଳାଙ୍କ ମେହିନା, ମେହିନୀଙ୍କାର
ର ମିଥ୍ୟାଜୀନ୍ଦ୍ରିୟ କାନ୍ତିରେଣ୍ଟମାନ ବୃଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ ଓ ପରିଷର
ଶତ କର ଜୋଗୁଥିଲା ଯେଉଁ ଅଭିଭାବ ।

ପ୍ରକାଶ ଦେଇ ଏହାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କୁଷମାରେ କରିପ ସବ ଭବ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ମାର
ନାହିଁ ଏତୋତ୍ତର ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପାଠ ଏବଂ ଏହା ଅଧିକ
ପରିଚୟ ଆଖାତୀ ସମେତ ପ୍ରକାଶ ପରାମର୍ଶ ଯାଇବାକୁ
ନୁହିବ କ୍ଷେତ୍ରମାନରେ ପରାମର୍ଶ ଦ୍ୱାରାପରିଣାମ । ଯଥି
ସୁଧାର ହେଉ ଚାହୁଁ । ଯଥା ହେଉ ଏମାନଙ୍କ ମନ୍ଦର
ପରିଚୟ ପରିଚୟ ।

କୁଳବହୁରୂପ ମହାଦେଵ ତାରତମ୍ୟାତ ଦେଖିଲୁ
ମାତ୍ର ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଥୋଇଲେ ତମିଲାକ ଧ୍ୟାନ

ପରିଷକ । ତାଙ୍କ ସାଧକଳାମ ଏହାକୁ ବନ୍ଦ କରିବ
ପାରିଶୁଣେ ।

କେତେବେଳେ କଲାପରେ ଏହି କିମ୍ବା କାହାର
ଫାଇରିଂକର ଏକମଧ୍ୟ ଅଚଳାର ଗାଁ କାନ୍ଦିର ହୋଇ
ଦେଇ କାଠକ କଣ୍ଠରେ ଥିଲାବୁ । କିମ୍ବାକ ଏହିକମାରୁ
କବନ୍ଧ ଦେଖି ସେ ସମ୍ବାଦକ ଅଜହୋଳେଟ ଚେଳ
ଏବଂ କିମ୍ବା ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୂର ସେଇ କବନ୍ଧ ଉଦୟକର
ଏମାତ୍ରମା ଏହି କିମ୍ବା କାହାର ପିଲାଖାପିଲାରେ
ସୁଅନ୍ଧା କରିବେ । ଏହିକମାର ବର୍ତ୍ତମା ଏହାର
କଲେକ୍ଟରେ ପାଇବାକାଳୀଙ୍କ ଅଧ୍ୟାପକ ହେଉଅଛି ।

ଅନେକବୀର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହାର ପାଇଁ
କିମ୍ବା ଆହୁତି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କୁଣ୍ଡ ମାଟେର ଅନ୍ଧାର ଦିଶେହୁଳ ଏହି ସହା
ଦଳରେ ହୃଦୟାବଳେ ବହୁବେ କରିପାଇଯାଇ ତଥାର
ପରିପାତକୁଣ୍ଡ ହୃଦୟ ଓ ପଦେଶ ମେଳ ତଥା ଉଚ୍ଛବ
ତଥା କେବଳ କର୍ମ କରଇଲା ମୌଳିକ ଅନ୍ଧାର କରି
ଏ ମୋହି ମହା ପାଦ ଏ ବହୁକ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ସବ୍ୟେତ୍ତ
ହୋଇ ଦେଖି କାହା କର୍ତ୍ତା କର୍ତ୍ତା କର୍ତ୍ତା କର୍ତ୍ତା
କର୍ତ୍ତା କର୍ତ୍ତା କର୍ତ୍ତା କର୍ତ୍ତା କର୍ତ୍ତା କର୍ତ୍ତା କର୍ତ୍ତା

ପାଇଁବ ଯାଇ ମର ଫୁଲିବ ତରେ ଯାଏ କୁଳାନ୍ତିଷ୍ଠିତ ।
କେହିଦୟର ନଗନବ କାହାର ଦେଖିଥେ ସହାଯେ
ଶ୍ରୋତ୍ର ଉତ୍ସୁକ କରିବ ଏହିଏ ହେଠ ଅଧିକାରୀଙ୍କ
ପର ତ ଜ୍ଞାନପୂର୍ବାତ ଜର୍ଣ ଟ ୨୦୦୦ କାଠାବୁ
ଟ ୨୫୦୦ ଲା ଦେ କରିବ କରିବ । ତେଣେ କେ
କାହାରିବିହ ଏ କାହା କରିବ ନାହିଁ ।

ପଞ୍ଚମ ପତ୍ର

କୁଳାଳକ ପ୍ରସ୍ତଳ ରହିଛେ ଏହି ଅନ୍ତର୍ଦୟମ
କୁଳାଳକ ବାପ ହେଲୁ :

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ।

ପ୍ରେରଣାକୁ ମନ୍ଦିର ନମ୍ବିତ ଅମ୍ବେନ୍‌
ନେ ଦାୟୀ ହୋଇ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟପିତା ସମ୍ବନ୍ଧକ ମହାଶୟ

ମହାଶୟ !
ଅବସ୍ଥାମେଣ୍ଡ ଟେଲିଫୋନ୍ କାନ୍ତିଲେଟର ଦାରୁ
ଚର୍ଚିତ ପଞ୍ଜିଆ ଯୁକ୍ତ ବବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ନିମ୍ନଲିଖି ବର,
ନିଃଶବ୍ଦ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା; ଉପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ଲେଖ
ଧ୍ୟାନ ବଢ଼େ ଅନ୍ତର୍ମାଳା ନେଇ ବସ୍ତର, ମୁଲୁଷର
କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଆର୍ଥିକ ବଳେ ଘେରି ଥିଲା
ପଞ୍ଜାବ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହାକେ ସେହିଯାଏ
ଦୀର୍ଘ ।

ମୋ ବେଳେ ଟିକନ୍ତିକିଲ ଅନୁବାଦିତ
ହେବା ସମୟରେ କେତେ କଷୟ ତତ୍ତ୍ଵଜୀ
ବାଦ ଏହି ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମନାଭ ଦର୍ଶନୀ କରିଥିଲେ
ଯେ ଜଣେ ଏଥେକିଷିନୀର ଶିଖ ରେ ମଧ୍ୟ
ପ୍ରେସରାର ଅନ୍ତମାର ପରିଚୟ ଦିଅନ୍ତିରେ
ଛାଇ । ବେଳେ ମୌର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସେହି ତେଣୁ
ଦର୍ଶନୀ ବିଶ୍ୱର ନିମନ୍ତେ; ତବନ୍ତିକାରୀ ନିପୁଣ
ହୋଇଥିଲେ ।

୨ୟ । ମିଶରିପାଳ ଯାଇଲେବନ୍ ଗୋଟିଏ
ଶୁଭୁରି କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି, ବିନ୍ଦୁ ବଜାକାଶାଙ୍କେ-
ନରେ ହଥ ଦେଇ କେତେବଳ ଖେଳୁ ଥିଲୁ
ବାବ ଆମିରରେ ପଢ଼ ରହିଲା, ବଜାଲାଗଛେତ
ପ୍ରକାଶ ଦେବା ଉତ୍ତରୁ ବେଶକାଳ ବିଲମ୍-
ରେ ଏବା ତେଣୁରେ ପୁଣ ଦେଇ, ସେହି
ନମିନ୍ଦୁ ଶାଖାରୀ କେବଳର କେବେ ଅବୁଧା
ପରି ଦେବା ପର୍ବତୀମେହ ରିମ ମହିରେ ।

ଶ୍ରୀ । ଦେବନେତାରେଷୁ କମିଶନ ବସିବା
ନମନ୍ତେ ସେ ଉପରେ ପାଇଁ ବଲିକଣାଗଜେଟ-
ରେ ପ୍ରକାଶ ଦୋହରାଇ, ଡାକାର ଫେଲ୍‌
ଆଳୁନାହିଁ ବେଳେକାଳ ଫିଲ୍‌ମରେ ଦୋହରାଇ
ଫାଁଦ ଗାନ୍ଧି ନବନ୍ତ ଅମନ୍ଦୋପେଣିଙ୍ଗ
ପ୍ରକାଶ ମାନ୍ଯାପିଲି ।

୪୯ । ସେ ଗବର୍ଣ୍ମେତିର କର୍ତ୍ତା ବରନ୍ତୁ
ବେଳେ ନିମନ୍ତେ ତ କର ସମାଦିଷ୍ଟ ତଳାଇବା
ଦୂରତ ନ ଥିବ ସବୁ ଗବର୍ଣ୍ମେତ ନାହାଲୁ
ସମ୍ବାଦତି ସମନେ ଫୁଲ କ ରୁଖିବା
ପଞ୍ଚରେ ପରେଷ ଥିଲା ପ୍ରଦାନ କରିବା
ଅମେରିକେ କିମ୍ବାରୁପେ ଶ୍ରାନ୍ତଙ୍କୁ ମାତ୍ର
ସମ୍ବାଦର ଓ ସେବକ ଜାମକ ସମ୍ବାଦିଷ୍ଟ
ତାକର କର୍ତ୍ତାଙ୍କାରେ କରୁ ଥିବା ଉବା ଆମ୍ବେ
ମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଁ; ସେ ଗବର୍ଣ୍ମେତିର
କର୍ମଚାରୀ ହୋଇ ଗବର୍ଣ୍ମେତିର ଅଧେଷ
ଅବଳୀ କରିବା ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ନ୍ୟାୟପୂରୁଷଙ୍କଟ
କାର୍ଯ୍ୟକୋଷ ହୁଏ ହେଉଥାଏ ଗେଟେଟର କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଏହିପରି କଲାକଳୟ ହୋଇଥାଏ; ଯାହା
ହେଉ ଅମେରିକାନେ ପରିବ୍ରତ୍ତ ପେନ୍‌ସାଇକ୍
ଲାମ-ର ଦ୍ୱାରା ସମ୍ବଦିଷ୍ଟ ଭେଲପ୍ରାଣ ଦୋଷ-
ଅଛି ସେ ତତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟରେ ମାନ୍ୟମଣ୍ଡଳ କରି
ସାହେବଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଛମ୍ବିତ ହୋଇଥିଲେ
ସେ ସେଇରେଲା ଜାହାନ୍ତି କାହି ଏକ ନିରାଜା
ଅନୁଭୂତି ଲୋକ ନାହା ରୁଧିକୁ କରିମାହେତେ
କର ଅବଦତ କାହି ଏକ ସେ ସେ ତତ୍ତ୍ଵରେ
ବାହୁଦିନ କିମ୍ବା କାହି ଅବଶ୍ୟକ ବସାଧାର

ବୁଦ୍ଧ ପ୍ରତିପାଳନ କୁଞ୍ଜିର ହୋ ଅମେରିକାରୁ
ଡ୍ରାଫ୍ଟର ଅଳ୍ପବ ଥାଏ । ବିନ୍ଦୁ ଏ ପ୍ରତାଙ୍ଗ
ଶୁଣି ଅମେରିକାରେ କରୁଥିଲ ବାହୁଦ୍ଧ ପରିବ୍ରାନ୍ତ
ଯେ ଜଣେ ପାହି କ୍ଷୁଦ୍ର ଦିନେ ବହିବାରୁ
ମନ୍ଦିର ସହି ଦେବ କାହିଁ ଦେଖୁ : ମନେ
ଅମେରିକା ପାହି ପରିବ୍ରାନ୍ତ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଓ ସେ-
ବିଜ୍ଞାନକ ସମ୍ପଦପରିବ୍ରାନ୍ତ ସେ ସମ୍ପଦ ଉଠାଇଲା
ବା ତେଥେ ବିଷୟ ଲେଖା ହୋଇଥାଏ ତାହା
ସେ ଲେଖନୀ ବିଜ୍ଞାନ ପାହି କବିତାର
ଅଂଶ ଲେଖନ୍ତି କି କାହିଁ ? ହୁଏଇଲ ଲେଖା
ବାହିନୀ କି କାହିଁ ? ହୁଏଇଲ ଲେଖା
ଲୋକଙ୍କ ଲେଖିଲାଗଲେ କୁର୍ବିରେ ବରାଇ
ଦିଅନ୍ତି କାହିଁ ? ବାହିନୀ ଦଳ କୁଣ୍ଡ ତଥୋ-
ଇନ୍ଦ୍ରାଜ୍ଞିକାର ଲାହୋଲା ବାତୋପା ଲେଖା
ସେହି ସମାଦରଣରେ ଯେ ନିତେ ସନ୍ଦର୍ଭ
କରିବାକୁ କାହିଁ ? ଏହି କାଗଜ ପ୍ରକାଶ କମିଶନ
କାରେ । ପାହିକ ପାହି ନିମନ୍ତେ ବସନ୍ତ କରିବା
କି କାହିଁ ? ଦେବକ ସଙ୍ଗ ଭାଙ୍ଗିଛନ୍ତି କି କାହିଁ ?
ତାହାର ଅଧାଳିରୁ ସରକାରୀ ଅନ୍ତିଷ୍ଠି ତରମ୍ଭ-
କିବିହାରୀ ସମ୍ବଦଧର କୌଣସିକାର୍ଯ୍ୟକଳାପା
କି କାହିଁ ? ଭାବେନାହୁ ଯେ ସମ୍ପଦ ଲେଖାବ
ସେହି ସମାଦରଣରେ ପ୍ରକାଶ କରି ଦେବ ଅ-
ନାମ ନିତ ଦେଖା ନଥୁବୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କି କାହିଁ ?

ବ୍ୟାପକ ବାହୁଦିନ ଏମରୁ ଦିନା ଅନ୍ତର
ଗୋଟିଏ ଅନ୍ତର୍ଜାଳକ ବିଦେଶୀର ସମାଜପତ୍ରରେ
ରେ ଏହି କଥାପ୍ରଚୟରେ ଶ୍ରୀବାବୁ ପାତ୍ର ଯେ
ସେ ସେହେବେଳେ ବାଲେଖରଙ୍ଗେ ତେଷଟି-
ନାଗାଳକଟିର ସ୍ଥଳେ ତେହେବେଳେ ବାଲ
କିଳର କହି ଯଣାଖାଇରେ ଥିବା ସମୟରେ
ଏହି ବାଲେଖର ମାରଚ୍ଛୀରସାବେଦନରୁ
ଦେହ ସମ୍ମାନକ ମୂଳରୀପିତ କେବଳ କୋଣ
ଥିଲେ; ଯପୁକ ପଥ ଦେଇଲା ଗାନ୍ଧୀ ମାନକ
ନାହିଁ ଦେଖି କାହା ଏହୁବେଳ ମାତ୍ର ଯପୁକ
ଦିନେ କର କରି ଉମନ ଦେଇଲାନିଲେ ?
ଜବାନ୍ତିମନ୍ଦ ଏହି ମୁଖର ଲୋକଙ୍କ ସମ-
କ୍ଷମିତି ପ୍ରାକୃତିକର ଗୁରୁତତ୍ତ୍ଵ ଧ୍ୟା-
ନେନ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ସମ୍ମାନକ ଦୃବିଧି ଧରିଯା
ଦେଇପାଇ !! ଏହା କାର୍ତ୍ତିତ “ପ୍ରତି”
ମୋଲାଯାର ନା ଧାରା ? କୁଳ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ
ଦେଖିଲାଏ ପରିଧିକରୁ ପ୍ରତିରୁ ମୂଳ ଧ୍ୟାନ
ଦେଇ ଗାନ୍ଧୀ କର ଦେଖିବା ବିନିତ ମନେ

ଅବା ଉପି ହେଉଥିଲାମାକେ ଯାହା କରନ୍ତି
ଥାବା “ପ୍ରିଜ୍” ହୋଇ ଗାନ୍ଧୀ ସେ ଗାହା
ହେଉ ଦେଖିଲେ ଶୁଣୁ ଥାବର ଏପରି କାହାର
ଠିକଦ୍ୱରେ ଆଖାତ ଦେଇ ଲାଗୁ ? ଏହି
ସହ କାରାବୁ ବାହୁମାନଙ୍କ ଅନୁମତି ସମାଜ-
ତାଙ୍କୁ ବୁଝିବ ସାଧିପର କୋର କି ମର୍ମାଦା
ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ନାହିଁ ? ଅମ୍ବୁମାକେ ଏହି
ସାଧିପରତାଙ୍କୁ ଅଭିଭବି ସମାଜଠରୁ ଛାପ-
ଦ୍ୱାରା ପାଇବାର ସେବା ନ ହେବୁ ଯୋଦି ?
ଯାହା ହେଉ ସେହି ରହିବ ଚଳବ କରୁବା
କିମନ୍ତେ ଅଚାର ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟ୍ ହିନ୍ଦେ ଅନ୍ଧ-
ବୈଧ ନାହିଁ ଏପରି କୋଣୀ କିମ୍ବେ କାହିଁମେ-
ନିବ କମରୁଚର ପରିର୍ବ୍ର ସାଧାରଣ ଅନୁଭବ
କୋର ନ ପାରେ ।

ଅତ୍ୟର ଘେଟ୍‌ଟେ ଚକ୍ରାଳ ବାହୁଦି ଗୁଣ
ଦେଖି ପାଇଁ କି “ଶେଷନ ଓ ମୂରିକ” ପାଇଁ
ଚକ୍ରନାମୀବୋଲି ସେହି ବାହୁଦି ଲୋକମାଝରେ
ଶୁଣି ଆହୁ” ସେହି ବାହୁଦିରେ ଗବର୍ନ୍‌ମେନ୍‌ଟର
ମଧ୍ୟ ଚକ୍ରନାମୀ ପୁଣିକା ଏକ ଲୋକମାଝ
ଆଏଇ ଦୃଷ୍ଟିକା ପ୍ରଭାବ ଦେଇ ଥାଏ,
ଏହାର କାରଣ କଣ ? “ଚକ୍ରନାମୀକା
ବାଲେଖର ସମାଜକାଙ୍କା ଏକ ଦର୍ଶାଏ”
ପଞ୍ଚମ ଦେଖିପୁ ସମାଜପଦମାନଙ୍କ ବନ୍ଦମୁଦ୍ରେ-
ଶ୍ରୀ ପ୍ରଦୀପକୁ ପୁଣିକା ପ୍ରତିକି ଉପରେ
ପାଆଇଛି, ତାହାରେ, କିନ୍ତୁ ସମାଜକାଙ୍କ ନିର୍ମାଣ ଏହା
ଗବର୍ନ୍‌ମନ୍‌ଟର ଜାଣଇ କି ନାହିଁ ସେ ଫଳରେ
ଆମେମାନେ ନିରାକୁ ସନ୍ତତାକ ହେବାକୁ କାହାମ
ଦେଉଥିବା ? ସେ ସବୁ ସଥା ଚକ୍ରାଳ ବାହୁଦି
ଦ୍ୱାରା ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇଲା ଆମେମାନଙ୍କ ତଥାଥ
କିନ୍ତୁ ଦେଖିବେଳେ ସେ ସବୁ ସେ ନିଜ
କରିବି କିମ୍ବା ?

ଏହି ପଦ୍ମ କରିଯୁ ଶବ୍ଦାନ୍ତରେ ଦିଲ୍ଲିଖୁ-
ଶୁଣେ କହନ୍ତି କିମ୍ବା କାହାରୁ କହିଲୁ
କୁମେଳଙ୍କ ଅଛିବେ କରୁଥିଲେ କାହାରୁ
କରନ୍ତି କ ନାହିଁ ତାହା ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତୁଥେ ପ୍ରମ-
ରଣିତ ଦୋଷ ପାଦିବା ।

୨୬. ଖାତ୍ର } କପନ୍ଦର
୧୧୮ } ଶୀ ଅଳକାଟା ବିଲେଖାଣାଥ୍

To THE EDITOR OF UTKAL DIPLOA,
Sir,

A letter signed "Quidnunc" appeared in your last issue. I regret to say that this letter is seriously

objectionable in its style, tone, and standard of judgment.

9. The style is very diffuse and pompos; and forced attempts have been made to be poetical as well as witty. I have taken some pains to go over the whole, and find the letter occupies 2½ columns, extends over 184 lines, and at an average of 6½ words per line contains 570 words. In the 59th line *Quidnunc* begins "seriously to canvas" the subject. Here and there are scattered quotations from big persons, Miss GODSMITH, SHAKESPEARE. AS HAMLET said "Words, words, words." With respect to the correctness of the English, I leave the matter to better hands.

3. The tone is perfectly supercilious, and hence ridiculous. At times the sentences verge on libellousness. Throughout, the letter is a personal attack, and violates the canons of decency.

4. Quidnunc is entirely mistaken in his standard of judgment. Superior officials, such as the Commissioners, Chief-Commissioners, Lieutenant-Governors, are to be judged not so much by the raising or snatching of this or that petty clerk, as on broad principles of politics, on their policies with respect to masses of men, on their conduct towards the officials or non-officials, the *rajas* or the *ryots*. Quidnunc is welcome to make any remarks from this stand-point of views, but as far as the present letter goes, it is, in my opinion, nothing more than a boorish effusion.

I have the honor &c.

A Reader.

We have also received another correspondence which supports "Quidnunc's" complaint. Filing an injunction may be a small matter but we should like to see every official follow strictly the rules prescribed by Government for the purpose — *etc.*

4. 2. 2021 ପାଇଁ କେତେବୀରୁ	ଦୂର୍ଲମ୍ବି	8. 97%
4. 2. 2021 ପାଇଁ କେତେବୀରୁ	ନାହିଁ	8. 94%
ଯେତେ ଦୂର୍ଲମ୍ବି ହେଉଥିଲା	-	8. 95%

କାନ୍ତିମାଳା

ସାଧ୍ୟା ହେଲି ସମ୍ଭାବନା ଦେଇଛି ।

四

କାହିଁ କାହିଁ ମାତ୍ରେ ଉପରେ ଥିଲୁ କିମ୍ବା ନାହିଁ । ଦୁଇ ମାର୍ଗରେ କାହିଁ କିମ୍ବା କାହିଁ ଯାଇ କଲନ୍ତିରେ

ମଳ୍ପ	ଅତ୍ରମ	ବଜାଯୁ
ଭାଷ୍ଟକ	ଟ ୫୮	ଟ ୨୯
ଭାବମାତ୍ରକ	ଟ ୦୩	ଟ ୧୯

ଏହି କରଇବ କମାର ନିବାଲନ ସବୁଗେ
ତେବେଳମ୍ବ ପ୍ରାମାନ ହିର ହୋଇଥାଏଯଥା;—
ନୀମରୁର ବାର୍ତ୍ତର ଶୁଦ୍ଧିକୌଣସି, ନୀମରୁ
ର ହଜ୍ଜୁରୀ କରେବେ, ନୀମରୁର କୃତ୍ତିମ
ମନୁଷୀରେ, ନ ଏ ମରୁର ଅନ୍ତର କରେ
ଛାବେ, ନୀମରୁର ସାହେବ ପିଲାମାଳ ପୁଣ୍ୟ
କାରେ, କିନ୍ତୁ ମରୁର ମିହନାର୍ଥୀଙ୍କ ଦାତାବେ,
କିନ୍ତୁ ମନୁଷୀ ବନ୍ଦର ହାତେ, କିନ୍ତୁ ମନୁଷୀ
ହାତ ଥବୁଣ୍ଟରନ୍ଦମନକ ମୂରାକ ସରେ ଏହି
ନ ଏ ମରୁର ସାହେବ ଦେଖିବେ କୋଠା
ମରେ ହେବ। ଫିର ଉପ୍ରେରବାବୁ ଅହାନ୍ତି
ଏ ଏ କା ପର୍ମିଜା ମନ୍ଦୟ ଅର୍ପି ହେଉଥାଏ ।

ରତ୍ନ ପଟ୍ଟାଣିର ଉଦ୍‌ଘାଟନକର୍ତ୍ତଙ୍କରେ ଲେଖା
ଅଛି ସେ କାହେବୁର ରମ୍ଭା ଓଡ଼ିଶାର ବୌଜୀଏ
ପ୍ରମାଣେ ଦେଖି ଯିବାକୁ ଅଜ୍ଞାନକର୍ତ୍ତଙ୍କରେ
ଦେବାର ବୋଲି ହୃଦୟ ଅଳ୍ପ ଦୋଷ
ନାହିଁ । କଳ ଗନ୍ଧାରୀର ପାଦିତାରେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟ-
ନ୍ତର ହୃଦୟ ପଦିତ କଲେପନ କ୍ରମ ଦେଖ
ଥିଲା ଏକ ତାମ୍ର ନିଷୟ ଚକ୍ରମବତୀ । ପ-
ର ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାଳେଶ୍ଵରରେ ପଢୁଷ୍ଟିକ ଏଥିରୁ
ଏହାର ଦେଖି ହୃଦୟ ପେ ଦର୍ଶକ ଅବାସବ
ଅନ୍ୟର ଗୁରୁ ସ୍ଵରର ବିବାହ ପସ୍ତି
ଅଥବା ଆନୁଷ୍ଠାନ କାଗିରବ ହୋଇଥା
ପ୍ରକାଶେ ଅନ୍ୟରଙ୍କୁ କୁର୍ମଜାତ ବାହୁଦୁର ନାହିଁ ।

ଶତରାଜୀର ଦୂରପ୍ରଦର ସମୟକୁ ଏଠା
କେବଳ ପଢ଼ିଥିଲେ କଲେକ୍ ଏବଂ
ଉତ୍ସବରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ମଧ୍ୟରେ
ନେଇଛି ଖେଳ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯଦିର
ଶବ୍ଦରେ ଯେ କୁରାଖା ଖେଳ ହେଲା ଏବଂ
କିନ୍ତୁ ବ୍ୟାକରେ ବନ୍ଦେଇଲୁ କିମ୍ବାକେ କୁଣ୍ଡ
ଲାହ କଲେ । ବନ୍ଦେଇଲା ଧିଲମାଲେ ସମସ୍ତେ
ଦଳା ଏବଂ ଲାଜବେଦୀଙ୍କ ଫୁଲର ଦିଲମାଲେ
ମନ୍ଦସ୍ତେ ଥିଲା । ଧିଲମାଲାକର ଏ ଖେଳ ଯିପି
ଦିଲ କିମ୍ବା ଚନ୍ଦ୍ରକାଳୀ ହେବ ଏମାନ୍ଦୁ କିମ୍ବା
ମାତ୍ର କିମ୍ବା କାହା କାହାକାଳୀ କଥା ଏକିବେଳେ
ଏବଂ ଖେଲର ବିଦ୍ୟାଗତ ବନ୍ଦେଇଲ ସହିତ
ଦୂରେ ସ୍ଵରାଗିତି କାହାକାଳୀ ମାତ୍ରରୁ ଧାତୁ-
ମାରେ ଅନେକାଳ ହେବେ ।

ପୁଷ୍ପରେ ମାହିତେ ଦୋରହା ଲବାରାଗ
ନିର୍ବିଶ୍ଵାସୀ ମରିଯୁ ପିଣ୍ଡାଳ ପିର
କରୁଥିଲୁଛି ଏ କୁଟୁମ୍ବ ଦରଶର କରୁଥିଲୁ
ଯାକଜିମାନଙ୍କୁ ଘରରେ ଦେଖା କରିବା ହୁଏ
ତାର କୁବର କମ୍ପି କରାଯାଇଛି । ଏଥରେ ମନ୍ତ୍ରମାଳାର ଚାରିପଥ୍ର ଧରା ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ପଥର
ପଥର ଆମ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ପଥର
କରୁଥିର ଶୁଣ ଶୁଣ ଅନୁଭବରେ ପଥର
ଯାଇ ପାରିଲୁ ମାତ୍ର ଅନୁଭବର ବିଦୁ ଦେବ
ଅଛି ଏ ଶାକୁ ସେମାନେ ଏହି ପଥରର ଅନୁଭବ
ଦେବ କଲେ ଅଛି କହିବେ ନାହିଁ । ପଥର

ପଣ୍ଡ ଯେଉଁଠାରେ ଲେଟେକ ହଜିପାଇଁବ ମା-
ତ୍ତକୁ ଆପନାର ପଥର ଏବଂ ଗୋଟେ
ପ୍ରଦାନ ଦଶ ଦେବଧୀ ପାପ ଜୀବ ବରସୁ ମେ-
ଠାରେ ମାତ୍ରକଳର ଫଳ ଅବସ୍ଥ ଚାହିଁବ ତ
ସେମାନେ ଭାଙ୍ଗା ବନ୍ଦକର ଖତରୁ ବେଳଳ
ଦସିବେ । ଆମୁଖକି ବିବେଳାରେ କୁଟୁମ୍ବ
ମାତ୍ରକର ଏକବ୍ୟକ୍ଷତା ଦେଖାଇ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଭୂମିର ଉନ୍ନତ ପାଥଳ ଗ୍ରାମେ ଦୁଃଖପଦକ
ଧଳ ୧୦୦୦ ସାଲର ଅଟେ ଲକ ଅନ୍ୟାରେ
ବଜ୍ରାୟ ବଜ୍ରାୟମନ କେବେଗୁଡ଼ିଏ ନିର୍ମିମ
ବଲୁଗା ଗର୍ଜିଲେ ପ୍ରଭାବ କର ଆସି ।
ଟ ୧୦୦୦ ଲାର ଅନ୍ୟାର ଦୁଃଖ କରୁଳକିମ୍ବା
ହେବଳ ମହୁରେ ଫର୍ମା ପାଇଁ ଶାଯକ । ଧାର-
କଙ୍ଗାର ଟାଙ୍କାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିଥିଲାର ଏଣ ବର୍ଷରୁ
ଅଧିକ ଦିନ କୋର୍ଟରେ ପାଇରେ ଚାନ୍ଦିବ ।
କଲନ୍ତର ବାରର ଟବା ପରି ବଦଳାଣ ଅର୍ଥାତ୍
ଯନବର ଟ ଟ ଧାର୍ମ ଦୋଷ ଥିଲା ମାତ୍ର ବ-
ରେଷ ବଦଳାଇ ବନ୍ଦି ଲାଗିଦୋଇପାରେ ।
ଦୁଃଖ ପରିଶୋଧର ମିଥିକ ପୁରୁଷଠାରୁ ବଦଳ-
ଦିବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁମୁଦାଂକା ଅନ୍ୟାରେ ଥିବାପୁ
କରିବାକୁ ହେବ ବର୍ଷରେ ଦୁଃଖପୁ ଥିବାପୁ
ତନ୍ତ୍ରର ସାଧାରଣ ବିଦ୍ୟମ ହୋଇ ଅଛି ଏହି
ପ୍ରତ୍ୟେକକିମ୍ବର ଶାଖାମ ଲାଟକାରୀଙ୍କେ ମେଳ
ହୋଇ ଅଛି । କମ୍ବାରିଟ ସାହରିମୁ ପକାଳ
ପରେ ଏ ନିଯମରୁତ୍ତର କୁତ୍ତମ ହୋଇ ଅଛି

ବେଳାକେ ଅନ୍ତର୍ମାସରେ ସଜ୍ଜାରୁ ଟଙ୍ଗ ଛଳ
କର ଆଶା ସମ୍ପର୍କ କରିବ କର ଯାହାକେ ।
ମାତ୍ର ତେହି ଯେବେ ଏହି ଟଙ୍ଗର ସମ୍ପର୍କ-
ଦିଲ୍ଲୀ ବ୍ୟାପ କରିବାର ଦେଖାଯିବ କେବେ
କିମ୍ବେକର ଭାବାର ଲୋକି ଦେଇ କଲନ୍ତିର-
ସହି ସମ୍ପର୍କ ଟଙ୍ଗ ଅନ୍ତର୍ମାସର କଥାରୁ
ଦେଖିବେ ।

ଅମ୍ବାନଙ୍କପ ମହି ଦିନେର ଶୁଭ ଜିମ୍ବା
ସାହେବଙ୍କର ବନ୍ଦିଗାରରୁ ଅମର ଅଳାକାର
କଥା ପଢ଼େବେବେ ହାତ୍ୟାକତ ହୋଇ ଧରିଲା ।
ହୃଦୟରେ ଯତ କଲ ବେଳେ ତଥା ଧରି
କରିବା କିମ୍ବା କରିବାକରୁ ଏଥି ପ୍ରତ୍ୟେତବେଳେ
ବନ୍ଦୀଙ୍କ ଅଣାଳିଥିଲେ । ଏଥର ଏଠ ଜାର
ନାହିଁ ଉପାଚ ଲୋକ ଅଣାଳାର ବେଖାରିଲା ।
ଏହି ଲୋକ କରିବ ମୂରିମାର ଯୁଗ ଓ ସେ
ହୃଦୟରେ ଶବ୍ଦ ଅଧିଷ୍ଠାତର କରିପରି ଶମ୍ଭବ
ବନ୍ଦୀଙ୍କର କର୍ମାକାରୀ ଗଣ୍ଡ ଲାଞ୍ଛନ
ପଡ଼ ଯହିବ ଏଠାର ଅକୁ ଏକ ଦେଇ ପଢ଼ି
ଦେଖିଲ ଯେ ବନ୍ଦୀଙ୍କର କେତେବି ଏହି
ଆଜି କାହିଁ ଏ ହେବୁ ବରକର ପ୍ରାଣକୁ ସେ
ଅଥତାନ ବିଶବ ବିଦ୍ୟାଗପରିରୁ ତାଦା ସନ୍ଧା
ପରାମରଶ ପାର ଥାଇ । ସରବଂ ଏ ଅଧିଷ୍ଠରେ
ପୋର ବନ୍ଦୀଙ୍କ ପାଇ କରେଥିଲୁ ଏକ ଏହି
ଘରୀ ଦୂରକ କରିପରିବ କରୁର ମନ୍ତ୍ର
ହାନେବରକୁ ସେହିମହେଲିଷ୍ଟା ଅଧେଷରେ
ବର୍ଷ ଜାରି କି ଧୂମ ପନ୍ଥରେ ଏ ବ୍ୟକ୍ତି
ବିଦ୍ୟାଗପରି କପର ଆମନ ଏକ ନଦୀଶ୍ଵରର
ପାର ହୁବୁର ଆର କପର ଏହାକୁ ନିଯୋଗ
କଲେ ଅମନନାରେ ପଦକ ତୁଳିତ ଅମନାହା ।
ଅମନାକ ହୁବୁର କରିବା ସାହେବ ଏହି ବାବୁଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ମଞ୍ଜରରେ କୌଣସି
ଗୋପନୀୟ ବନ୍ଦୀଙ୍କର ହୋଇଥିଲ ବେଳେର
ଅର ବାହୁଦିଵ ପାରା କାହା କାହା ଦେଖାଯା
ଦେଇ ଲର୍ଦିମା ପାହେବକ ସହିତରେ ଅମନା
କିଯୋଗାହ ତେ ତେବେଳ ଅନନ୍ତା
ମୁରବାରିର ଧୂମ ଏହିରେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଜାରି ।
ଅଧେଷରେ ଆମ କର୍ମ ନୃତ୍ୟ କମେନ୍ଦ୍ର
ଥାପରକର ଅନନ୍ତରେ ଏହିରେ କଥା ଶୁଣି
ଏତ କାହା ।

ଶେଷ କଲେକ୍ଟରୀ ଏଗରାହାରା ଅମଳକ
ପଦବିର୍କ କଣ୍ଠରୁକ୍ତ ଅନୁମାନ ମହାରାଜାଙ୍କ

କୁମର ମାତ୍ରର ଉତ୍ତର ଦିଶେ ପ୍ରାଚୀର
ଯେବେଷ୍ଟିଏଥରର ନାଥିର ସବୁର ବା ସବୁ
ଧାରାକୁର ପଢିଥା । ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦେବତା
ଦେବତାର ଅମରକୁ କଥ୍ଯାତେବା । ଅସୁମଦେଲ୍
ହିଁ ନେଇ ଅଧିକ ଦେବତା ହମଳ ଏହାକିମେହେ
ହିଁ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ଦେବତା ହେତୁ ବହୁତ ଦେବତା
ଯୋଦ୍ୟ ମାତ୍ର ଉତ୍ତର କମଳ କହିଲା ଏ ଧର୍ମ
କଲେ ବାନେଶ୍ୱରର ଦେବତା ଚାନ୍ଦ ଆଦେଶ୍ୱର
ପ୍ରକାଶେ ପ୍ରକାଶର ତାକାଳୁ ମେତାରୁ ବନଦି
କରଇ ବନ୍ଧଗଲା । ବୁଦ୍ଧ କଲେବୁର ଦୂର
କରି ଅନ୍ତରେ ବଦଳ ବନ୍ଧାର ପ୍ରାର୍ଥନାକୁରେ
ଦୂର ଏହି କଣ୍ଠର ସମ୍ମଳିତ କର୍ମ ଅନ୍ତର୍ବାଜି
ବେ ଦିଦିକ ମାତ୍ର ବୋଇ ତହାର ବନ୍ଦର
ମୁଖର ଦେବା ପ୍ରକାଶେ ଅପର ତର ମହାତ୍ମା
କର୍ମଚରକଳ କହିଥୁଲେଦେଇ ତାହାର ଜାଗରର
କର୍ମରେ ବନ୍ଦର ଦର ଦିଶାଗଲା । ପ୍ରକାଶ ଦୂର
ପ୍ରଧାନ ଅମଲର ଦସତ୍ତାରୁ ବନଦିଲ ମୁଦ୍ରପାତ୍ର
ଦେଲ ମାତ୍ର ଏହି କଣକୁ ମେତାରେ ରଖି
ଅପର ଦୂରର ବନ୍ଦର ବନ୍ଧଗଲ ଏହି ଯାତ୍ରା
ମଧ୍ୟେ ହତମ କହିଗଲ ତହାର ମୋତା
ମାଲିପ୍ରେଟ ପ୍ରତିବାଦ ଅନ୍ତର୍ବାଜି । ଯେତେ ଏହି
ପକାର ବାରାରୁ ଭବ୍ୟ ଫଳ ଦେଇ ଏହି
ନାଜର କର୍ମରେ ହତମିତିକ ହତାତ ଦେଲ
କେବେ ଦୂରର ବାହୁ ଏହି ଅଧିକାରକାରୀ
ଏହି ଦେବତା ମେମନ୍ ଅମଲମାନେ ମେମନ୍
ଅଧିକାରେବ ଅଧିକାରୁ ଦେଇଅବୁଜୁ । ବାପୁ
ଦରେ ଅମଲର ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦରେ ଲର୍ଦିର ସାହେବଙ୍କ
କୌଣସି କରଇ ଦଳ ଦେଖା ଗଲ ଜାନ ।

୪୪ ପୁରୀ ଓ ବାଲିକାର କରେଗୁର ନିଜାତକ
ବାର୍ଷିକ ଫଳ ସବୁ କଣ୍ଠରେ ଉଣାଇଥିବୁ ।
କହୁରେ ଯାଠମାନରେ ଦେଖି ପାଇଁ ଦେଖ
ଦୂର୍ଦ୍ଵୟ ପ୍ରକଟେ ଯକୁମା ବନ୍ଦିମାନରେ
ଅନ୍ଧମୁଖୀ ଏହୁ ପରିମାଣରେ ଦିଲ୍ଲାଚିତ୍ତ ହୋଇ-
ଥିଲା । ନିଜାତକ କରେଗୁରମାତ୍ରେ ନାହିଁ
ଲୋକ ଏହି ବହିରେ ଜମିହାର ମର୍ଯ୍ୟାନକ
ଧର୍ମ ପ୍ରକାଶ ଓ ଅମଲ ପକଳ ପ୍ରେତାବ
ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଏହି କାହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଦୂର୍ଦ୍ଵୟକୁ
ଲୋକଙ୍କ ସଂକଳନ ଆବଶ୍ୟକ ବହାରୁ । ଏହାର
ବ୍ୟବସାୟ କେବଳକୁ କିମ୍ବା ସେ ନିଜାତକ
ବାର୍ଷିକ ତଥାର ଏହି ଦୂର୍ଦ୍ଵୟ କଳାରେ ସମ୍ମା
ଦୋଷାବସ୍ଥା । ଏହାର୍ଥିକୁ କିମ୍ବା ଯୁଦ୍ଧର ଦୂର୍ଦ୍ଵୟ
କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ

କହୁ ଦାରୁ ମେ ଅପ୍ରତିଷ୍ଠନ କଥାପଥ ଦେବା
ମନୋର ଧନୀର ଶୈଶବ ଏବଂ କଳାରେ
ବାହା ବର୍ତ୍ତନ ଉଦ୍‌ବାଚ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏଥି ମଧ୍ୟର
ଭାଗାଭାଗ ଦେଇ ଅଛି ଯାତମାନଙ୍କ ଦେଖି
ପହଞ୍ଚି ପେଇବାର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ମେତା ମିଥ୍ୟାମାନଙ୍କର କଣେ କମ୍ପେନ୍ତର ତେବେ କାହାର
ବର୍ତ୍ତନରେ କରୁଥିଲୁ କାହାର କରୁଥିଲୁ ।
ଯେବେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ କଣେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁବେ
ତହିରେ ଯେ ଅବଧି ସର୍ବତ୍ର ହେବେ ଧରନେ
ଜୀବିତର ମାନଦ୍ଵ୍ୱାରୁ ଯାଇ ଆମ୍ବା କାହାର
ମନୁଷ୍ୟ ବିଦିବା କାହାର ଅପର ବିନିର୍ମିତ
ମାନଦ୍ଵ୍ୱାର ସାହର ହବ ର ହେବ କାହା କଠେ
ପରିଃ ଯେ ପ୍ରତିନ ଦ୍ୱାରା କମ୍ପେନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା କରୁଥିଲୁ ଯାଇଲା କର୍ମପ୍ରାପ୍ତ କଣ୍ଠେ
ବିଳା ମାତ୍ର । ଅବ୍ୟାପାଳେ ତିବ୍ର ଧର୍ମ ଯେ
ଦୋଷର କଳ ଦାରୁ ଏହର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବେ
ମାତ୍ର ଏବ ଏହୁ ଅପ୍ରମାନକର ବିଦାସ ଯେ
ମହାମେଷ କଳ କଳମଳ୍ଲ ଦର୍ଶକ ଲହୁର
କରିବେ କାହା କଳ କରିବୁ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ଏମର
କରି କାଳ କରି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ବେଳେଶରେ ଏମର
କେତେବେଳେ ଅନ୍ତରସର୍ବତ୍ର ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତ ଏ-
ପର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ହେବାର କାହା ଅନ୍ତର୍ମାନେ
ଅନ୍ତର୍ମାନେ କହି ପାରୁ ଥିବୁ । ଭାବପରକା
ଏହ ପ୍ରଧାନଙ୍କ ଜୀବି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଦବୀକର୍ତ୍ତର
ଦୋଷ ଧରାରୁ ଅନ୍ତର୍ମାନେ ଏହର ଦୃଷ୍ଟିର
ବୋଲିଗରୁ । ଅନ୍ତର୍ମାନେ ବାଦେବ ଏ ପ୍ରଧାନ
ଅଧିକା ବିବାହେ କରି ନାହାନ୍ତି ଏହ ତୋର
ବାଦେବ ଯେ ଭାବାକୁ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଏ କର
ସରେ ଅନ୍ତର୍ମାନ୍ କରିଲୁଣେ ଏମନି ସବୁ
ଅନ୍ତର୍ମାନ କରି ଥାଏ କରୁ ପାଇଁ କୌଣସି
ମନେ ଯେ ଏହି ପ୍ରଧାନ ବିବାହକୁ ଆଖି କ
ଥିଲୁ ଏବଂ ଏବଂ କୁଠାର କରିବାକାରୀ ଏହ
ବେଳେ ଆମ୍ବାର

ପ୍ରକାଶକ କବାନଗାଁ

ତୁମରବ୍ୟକ୍ତି ଦୂରମହାର ଗନ୍ଧ ପୋଷଣର
ପଢ଼ ପାଶ୍ଚା ସମୟର ଲକ୍ଷ୍ୟକ ପ୍ରକଳ୍ପରେ
ଦୋଷରେ ଅର୍ଥ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଏଠା ଯେ-
କବ କବ ତ ଦୁରମହା ପ୍ରକାଶ ଦତ୍ତର ଓ
ଜୀବ ସାଥେ କହିବ ଏବାମୁ ଦେଖା କରିଛା
୧୯୫୨ର ସବ୍ରା ଦୋଷରେ । ୧ ମାର୍ଚ୍ଚର
୧୯୫୨ରେ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଏଠା

କାନ୍ତିର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଦ୍ଧତି

ସୁଲେ ଏକ ସନ୍ଦର୍ଭଶାଳୀଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ପୁଣ୍ଡ ହୋଇ ଥିଲା । ବାହୁ ଦେବୀଜୀବାତ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ସୁଧାଦୂର ବରପତିଦୂରରେ ବରଶାଦୋଇ ସର୍ବତ୍ର ଦେବେଶ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଲୁବୁ ବାହୁ ମଧ୍ୟବଳ କାଷ ପ୍ରଥମ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଲେ ଓ ଲଞ୍ଚି ଉପନଳ ଆସନ୍ତରେ ଶୁଭତବର୍ଷ ସେ ସମସ୍ତ ଭୂମିକାର ଲାଭ କରି ଅଛି ତହିଁ ନିରି ଏ ସଙ୍ଗ କିମାରିତାରେ ଭଲ୍ଲ ପ୍ରେମ ଓ କୃତିଜଗା ପ୍ରକାଶିତମରି ଖଣ୍ଡିବ ଅର୍ଥକନନ୍ତର ପ୍ରତାଳ କରିବେ । ବାହୁ ସମ୍ବାଦ ତନବର୍ତ୍ତୀ ଏ ସ୍ଵର୍ଗବଳୁ ଅନୁମୋଦନ ଏବଂ ବାହୁ ପ୍ରମତ୍ତକର ବୃଦ୍ଧ ସମର୍ଥନ କରି ଉତ୍ତରପ୍ରଣାଗେ ବୁଝାଇ ଦେଲେ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା । ଦିନପୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଫେରାନ୍ତର ଦୂଜା ଏହି ପରି କଲେ ବି ଲଞ୍ଚି ଉପନଳ ସୁରଣାର୍ଥ ଗୋଟିଏ କୁପ୍ରମୁଖ କାର୍ତ୍ତି ଏଠାରେ ଶୁଣିବ ଦେବବାର ଦିନର । ବାହୁ ପ୍ରିୟନାଥ ଉଚ୍ଚମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ଅନ୍ତର୍ମାନକ ଓ ବାହୁ ମଧ୍ୟବଳ ଗାଁ ସମର୍ଥନ ନାହିଁ ତେଥେପାଇବାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦେବେ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା । ଶିଳ୍ପରେ ବାହୁ ଦରିଦ୍ରର ବାର୍ତ୍ତା ଗୋଟିଏ ବାର୍ତ୍ତା କମିଟୀ ଗଠିତ ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବ । କିନ୍ତୁ ମନ୍ତ୍ରକ ବଦଳ ଏ ପ୍ରମାଦକୁ ଅନୁମୋଦନ ଏବଂ ବାହୁ ପୋମେହକତ୍ତ୍ଵ ସମର୍ଥନ ଉତ୍ସବାରୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା । ଦୁର୍ଘର୍ଷରେ ତତ୍ତ୍ଵ କଳମ ତୁମରକର ଅବ୍ୟ ଗେହେ ପରି ଦେଲେ ତର୍ହୁବ ବାର୍ତ୍ତାକାରି ପରିଦିଷ୍ଟି ମହିମାନ୍ୟ ଲଞ୍ଚି ଉପନଳ ଗୋଟିଏ ବରଥେ ୧୦୧ ମିଶାବ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଲେ । ଏ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ବାହୁ ଗୋପ୍ୟବକ୍ଷର ସମ୍ମ ଅନୁମୋଦନ ଏବଂ ବାହୁ ଦ୍ୱାରାକାନାଥ ତନବର୍ତ୍ତୀ ସମର୍ଥନ କରିବାରୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା । ଲଞ୍ଚି ରାଷ୍ଟ୍ରକାଳ ପାଇରେ କ ପ୍ରକାର କାର୍ତ୍ତି ପ୍ରାପନ ହେବ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାକୁ ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇ ନାହିଁ । କାର୍ଯ୍ୟ ନିକାଳକ ବଢ଼ିଏ ଅର୍ଥିକ ପରିପ୍ରାଣୀ ଦେଇ ପରାମର୍ଶ କରିବାର ବିଧାନ ବିଧାର କଥା ହୋଇଥିଲା । ଏ ବିଧାଯକ ଅନୁମୋଦନ ଓ ସମର୍ଥନକାରୀ ଦକ୍ଷାମାନେ ସଥିରକ୍ଷଣ ଥିଲା କିମାରି ପରମର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ସବରେ ରାଜୀ ହେଲାକାନ୍ତାକୁ ସାମାନ୍ୟ କରିବାରେ ଆପଣଙ୍କ ଅନୁମୁଦନ ଆପଣଙ୍କ ଅକ୍ଷ୍ୟାନ୍ୟରେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଦେବା କାଳ କରିବେ ବୋଲି ସମସ୍ତଙ୍କ ଅନୁଭବ୍ୟ କରି

ଥିଲେ । ତରକୀ ଦୁଆର ସେ ଜିତ୍ତ କପଳ
ସେଇମ ଡେଣାକରୀ ସମୟ ଲୋକଙ୍କର ମନରେ
ଝାନ ପାଇ ଅଛନ୍ତି ପହଞ୍ଚରେ ତାମାକର ଉପ-
ସ୍ଵର୍ଗ ଜାତି ପ୍ରାପନ ପକ୍ଷରେ ଅବଶ୍ୟ ସମୟେ
ସାହସ କରିବେ ଓ ସମୟରେ ବର୍ତ୍ତର ସଧ-
ଳବା ଦେଖି ଆମେମାନେ ଅନନ୍ତର ହେଉ ।
ଯତ୍କଷେ ବି ସମୟର ସଦ୍ଵ୍ୟ ଭବେଶରେ
ତାମାକର ପାର୍ଶ୍ଵ ବନ୍ଧୁତା କରିବାର ଅବଶ୍ୟ
ଦିଅ ଯାଇ କି ଥିଲା ତଥା ଗାଁ ମଧ୍ୟବଳ
ଦାର ବି କି କରିବାର ତତ୍ତ୍ଵା ବାହୁ ପ୍ରିୟ-
ଦାର କୃତ୍ୟବୀ ଓ ବାହୁ ଦରିଦ୍ରରଙ୍ଗ କିମ୍ବାରୀ
ମେରୁ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟାହାମାଳ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ
ସେ ସମୟ ଦୂରପୂର୍ବ ହଣୀ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ତହିଁ ରୁ ଲଞ୍ଜ କପଳଙ୍କର ଧରିଥିଲୁ ଦିରଫେଷ
କରୁଥିଲୁ ପ୍ରକାଶ ଘାସନ ଗୁରୁତ୍ୱ ଓ ଭବକ-
ବିଷକ୍ତ ହାତକିନ୍ତା କରିବ ଶାସନ କରିବାର
ସାଧକାମଳା ପ୍ରଦାନ ଅଛି ଦୁଇର କଣମାଳ
ମରଣ କିମ୍ବ ସହ୍ୟମଣ୍ଡଳ ପରମ ପ୍ରତି ଜହ
କରିଥିଲେ । ପ୍ରାନ୍ତରବୁ ଏ ସମୟ ବ୍ୟାହାର
ସାମାଜିକ ପାଠକମାଳଙ୍କୁ ଲଖାଇବାକୁ ଥିଲେ
ମାତ୍ରମ ଅନ୍ତର ହେଲୁ ମାତ୍ର ବରତମାଳ ଲଙ୍ଘନ
ସମ୍ମାନ୍ୟର ଭବ ଗତ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ବାହୁ
ଙ୍କର ଗୋଟିଏ କଥା ପାଠକମାଳଙ୍କୁ କି ଜଣାଇ
ଏ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଯେତେ ଉତ୍ସବାନୁ ମନ ବନ୍ଦ କାହିଁ
ତାହା ଏହି ବି ପରିକାଳରେ ଦିନାପାତ୍ର ଓ ଭା
ବିଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟରେ ଗମନାମମକ ଓ ବିପରୀତ
ପ୍ରେରଣର ପ୍ରତିଥା କି ପ୍ରକାର ଦିନାପାତ୍ର
ଏଠାକୁ ସଜର୍ଯ୍ୟ କା ବନ୍ଦରାଯ୍ୟ ଉପରିଷଦରେ
ଅଛି ଆରାକାନ ରକ୍ଷଣବାକୁ ଏ ଦେଶପତି
ଜାହାକର ଦିଶେଷ ମନର ଦେବତିରେ ଏବଂ
ଦେଶଗାସିକ ସହି ଆକାଶ ପ୍ରଣାମ କରିବାରେ
ପରାମର୍ଶ ସୌଭାଗ୍ୟର ବିଶ୍ୱାସ । ଏହି ସେ-
ପର କାହା । ସୁଦେଶାଳ ଯେବେ ବରତ
ଦ ୧୫ ନର କାଟ ଏହି ତାତକାଳ ଯୋଗେ
କର ବ୍ୟାଦ ପାଇବା ଏକତନର କଥା । ଏହି
ଦେବତା ବିଜ୍ଞାନକୁ ଯେହିମାତ୍ରେ ଏବେ ଏ
ଠାକୁ ଅସ୍ତରିତ୍ୟ ସୁଦେଶ ବା ସୁଦେଶୀଯକ
ସହି ତାମାକର ମଧ୍ୟରେ ଏକଥା ଜାଗରୂକ
ରହିଥିଲୁ ସ୍ଵତଃ ଏ ଦେଶପତି ତାମାକର
ଶୈଖି ମନର ହେତୁ ନାହିଁ ଏବଂ ଦେଶଗାସିକ
ବନ୍ଦରାଯ୍ୟରେ ସୁଦେଶ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ
ଅନୁଭବ କର ପାଇଁ କାହାନ୍ତି । ଯେବେବେବେ
ଦୁଇ କରନ୍ତାର ସେ ଆମ୍ବାନନ୍ଦର ଶାସନ

ଭାବୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସିଲାଗଲା
ପରିଚେତ୍ତିର କୋଣାଳ୍ପି ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଭାବରେ
ଦର୍ଶକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ଦେଖନ୍ତି ଏହି ବିଷୟ
ମଧ୍ୟରେ ପାଞ୍ଚକାଳୀ ସିମଳା ଦେଇରେ ଏହି
ନନ୍ଦକ ସଙ୍କଳରେ ବିହାର କରିବାରୁ ଦେଖାଯି
ସମ୍ପଦତ୍ତର ଶୀଘ୍ର ପ୍ରକଥନ ଉଚ୍ଚ ଭାବରେ
ଦିନ ଦୂରର ଦୂରର ଅଛି ଦିଧାୟ ନାହିଁ
ତେବେବେଳେ ସେ ସେ ଆସୁମାଳିକା ମୁଠୀ
ଘେରା ଲାଙ୍ଗଜର ସାର୍ଥ ରମାର ଅଧିକ
ସାହାନୀ କରିବେ ଏଥରେ ତୃତୀୟ ବିତନ୍ତି
ନାହିଁ ଏକ ଏମନ୍ତ ପରିପ୍ରାରେ ମହାମା ଲିତି
ରାପନ ସେ ଆସୁମାଳିକର ହରମାଧିନ ନମିତ୍ତ
ଶାରଦିଶ ଧାରିବ କରିଥିଲେ ଏହା ସାମାଜିକ
ପ୍ରକଳ୍ପର ବିଷୟ ନହିଁ । ଏହି ଦେଉଚାହୁଁ
ସେ ମମସ୍ତୁ ଭାବରେ ବିବାହ ଆରଥ ଦେବତା
ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ବ୍ୟକ୍ତି ।

ପ୍ରଦେଶ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘକାରେ ଛିନ୍ନକର ପ୍ରଦୀପ
ପ୍ରକାଶ କରି ପାହାଇ ବସନ୍ତ କରିବାକାଳରେ
କୁଳ ମଞ୍ଜରେ ଯେପରି ଶୋକ ଦୂରେ କିନ୍ତୁ
ଦୁଷ୍ଟ କୃଥାର ଅଳ୍ପ ବାହୁଦିତର କେବଳ ମୁଖରେ
ସେହାତର ମନ୍ଦିରାବେଶାଯାଇଥାଏ ? ଭାବରେ
ଏବଂ ପ୍ରାକୁଠରୁ ଅପର ପରି ପରିଦ୍ୱାରା ବାହୁଦିତ
ଗୋବ କେବଳାବଳ ପତି ଯାଏଥା ? ଅପରତୁ
ଏ ଶୁଣି ଦୂରେ କାବଣ୍ୟ ଦେଖି ବିଦେଶ
ନବନାୟ ସାଗର ପନ୍ଧବାଦି ଅଭିନାଦ ତା
ଦେହକୁ ପତ ହେଉଥାଏ ? ଏ କଳ କହୁଳାର
ପଦେ ଚକବେ ପତ କଥିଲ ଥାଇ କାହିଁବ
କୁମାରକାଠାରୁ ହମାରନ ପତାମ୍ଭୁ ଏହି କମାରି
ଠାର ବହୁତେବେ ପରିଦ୍ୱାରା କାବଣ୍ୟ ଭାବାବୀ
ଏକ ପକାର ଶୋକରେ ଅଭିରୁଦ୍ଧ ହୋଇ
ହେବକ କରୁଥାଇଲା ? କାହିଁବ ? — ଗୁରବ
ଆଜି ଅପରାଧ ଦୁର୍ବୟ ଧନ ଦସରକାରୁ ବହେ
ଥାଏ । ଆଜି ଏସବୁ କୁରାର୍ଦ୍ଦିନାଲାରୁ ମେବେ
ଯତ ଅଦ୍ୱିତୀୟ କୁରାର୍ଦ୍ଦିନରେ ମେଲ୍ଲି ଦେବତାକୁ ଯହାଳ
କରି ଘୋରଣେପଥ୍ୱରେ ଧୂଳୀ କରିବାକିମି
କିମ୍ବା ଦୋହରୁଲେ ଅଳ୍ପ ସେହାଦେବତା ସେହି
ଦେବ ପ୍ରତିମା ଲକ୍ଷ୍ମୀରଧନୀ ବିବରିତ ଦେବାର
ସମ୍ବୁ ଉତ୍ସବିତ ହୋଇଥାଏ । ଆଜି ଯେହି
ଦେବରୁ କୁରାର୍ଦ୍ଦିନରେ ପରେ ନଦୀର ଧୂଳି
ଶୁଭାତ୍ମକ—ଆଜି ସେହି ଦେବରୁ ଲୋକେ
କହାଇଲା ଆମୋଳକରେ ଦୟା ଆମ୍ବି ଅପରା

ମନ୍ତ୍ରକବଳିର ଦେଖାଇ ବୁଝୁଅଛନ୍ତି । ମନ୍ତ୍ରକବଳିର
ଏହଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାରିବ ଯେ ସୁଧା ଗର୍ଭାର
କେବେହେଲେ ବିଦୟାଯୁ ସମୟରେତ ଏହା
କେବେହେଲେ ନେଇବର ପ୍ରତି ଭାବପଦବୀରେ
ମାତ୍ରର ଉତ୍ସମ୍ଭାବ ଦେଖା ଯାଇ ନ ଥିଲା
ନିର୍ଭ୍ରତ ଶପକ ଏଷଙ୍କ କର୍ମର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମେ
ବାହାରୁ ସମୟେ ହୃଦୟରେଣ୍ଟ । ଏ ପ୍ରତ୍ୟେ ଦର୍ଶିବ
ସହିତ ଥିଲା । ଯେତରେଣେ ନିର୍ଜ ଲିଟନ-
ବାର ଘୋର ଲମ୍ବାରେ ବାତା ଧୂର୍ମ୍ଭେଜାଗୁରୁ
ସହିତରେ ଭାବପଦବୀ ପ୍ରପାତର ଦେଇ
ଦୟାମୟ ରଧନକୁ ଅଶ୍ଵନର ବାର୍ତ୍ତା ଶକ୍ତି
କିମ୍ବା କେତେବେଳେ ମମର୍ମ ଆଶାମତୀ ପୂର୍ବର
ବିଶ୍ଵର ଶର୍ମ କର କେବେଳେ ପ୍ରତିଲି । ସମୟେ
ମନେ ବଳେ ଯେ ସମାଧପଢ଼ ସମ୍ମାନୀୟ
ଅଭିଜ ଦୂରୀର—ଏହି ଶର୍ମ ଅଭିଜ ଛୁଟିଯାଇ
ଲକ୍ଷ୍ମେନ୍ଦ୍ରାଜୁ ଉଠି ଦୀର୍ଘ ଲଭ୍ୟାଦ । ଉପର
ପଞ୍ଚେଦୟ ଭାବରେ ପଦାର୍ଥ ଜଳ ସମୟରେ
ମଧ୍ୟ ମେବମାର୍କର ଦେଇ ଅଜା ଦୂର୍ଭ୍ରାତା
କରେ । ମାତ୍ର ପ୍ରଥମାତ୍ର ଅଭିଜ କୁଟୁମ୍ବ
ବିଭାଗ ଲେବେଳ ଆହ କୌଣସି ଉପକାର
ଆଜ କାହିଁ ନାହିଁ । କେତେ ଅଦ୍ୟାପି ଲଭ୍ୟେନ୍ଦ୍ର
ଶାକୁ ଦେଇ ବହୁ ଦୟାପଦରେ ବହରଣ କରୁ
ଅଛନ୍ତି । ଅମଦାମ ରୟା ଛୁଟିଯାଏ ଜାପର
ଅନାଗାରର କିମ୍ବା ଏକ ଦୋଳାରୁ ଫିଲ୍‌ମାର୍କ
କବର କୁଟୁମ୍ବର ପାରେ । ଯେତାମାତ୍ରର ପ୍ରଧାନ
ବ୍ୟକ୍ତମାର୍ଯ୍ୟ ତ୍ରଣକାମରତ୍ନାପ୍ରେସ୍ କରିପାରିବା
କୁବିଷ୍ଟିତ୍ତ ଲଭ୍ୟାଦ । କେବେ ବାହୁଦେଶ ରହି
ବାପିରିର ଏ ଅର୍ଦ୍ଧାବେ କାରିବାରୀ ମର୍ମ
ନୁହୁନ୍ତି । ନିର୍ଜ ଉପର ଭାବପଦବୀଙ୍କ ପ୍ରତିରେ
ସେତୁ ଦାବ କୁନ୍ତାର ଅନ୍ତର ପ୍ରତାନ ବରାପରିଷ୍ଠା
ଭାବପଦବୀ ଯେତୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ମୁକୁ ଦେଇ
ବିମ୍ବ ଦିମ୍ବ ହୋଇଥାଏ । ଯେତେବେଳେ
ଏହି ମୟାରେ ଶମଳ ମନ୍ତ୍ରବାଚି (ଶ୍ରୀ-
ଦେବୀ) କବ ଅଦ୍ୟ ପ୍ରବନ୍ଧର ଦେଇ
କରିବେବେଳେ ଶ୍ରୀଶବେ ତଳକମାକରୁ
କୁର୍ମର ଦାବ ପାଇସନ ଯେ କୁର୍ମର ଶାପର
ପରିପାଦିତ କିମ୍ବା ଏବଂ କୁର୍ମର ଶାପନରେ
ବଦେଶା ଦିବେଶାର କୌଣସି କେଳନଗ୍ରାମ
ବିହିବ କାହିଁ । ମାତ୍ର ଏହେହାନ ମାତ୍ର କିମ୍ବା
କେବେ କୌଣସି କରିବାର । ମାତ୍ର କାଳ ଭାବରେ
କେ ପଦାର୍ଥ କର କୌଣସି ଦେଇଯନ୍ତାରେ
କୁର୍ମ ଦୋହି ଅର୍ଦ୍ଧା ଦେଇ କାହିଁରେ “ଆମେ

ଅସିଥରୁ— ଆଉ ତୁ ଯାହା ! ଅମେ ଦେଖାଇ
ଯିହି ଗରବ ଘାସଙ୍କ କଣ୍ଠର ପୂରବବାଟୁଙ୍କ
ନିମ୍ନରେ ଏବଂ ଜୀମଙ୍କ ଭୁଲଭେଦଙ୍କ ମଧ୍ୟ
ଜାତ୍ୟର ନର୍ତ୍ତନାହା ଛିପୁଥ ।” ଅଜ ମୁହଁରା-
ବାଣୀ ଦେଖି କଥା ସୁବ୍ରା କବ ଦୂରରେ
ଦିନର ଦୋଷରାହି । ଏବେମାକି ଦୂରପ୍ରେ
ବର୍ଷେ ଦିନାତିଥାତ କଳ୍ପନରେ ଯେଉଁ ଲୋକ
ଯିଠିରେ ବାବ ଗୁଲାବକାରୁ ଅଶ୍ଵର ଭବାରୁ
ଦିଗନ୍ଧକା ବି ସାମାଜି ଦୂରର ବର୍ଷେ । ଆଜି
ଏଥର ବେବେହେବେ ଅରିବିଲାଗର କି ନିଶ୍ଚିପ୍ତା
ଥିଲା ! ଲର୍ଜରପନ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ମଜାଳମୟ କମ୍ପ୍ୟୁଟରେ
ଦୂରକାରୀ, ଗୋଲ ଆଭିନ୍ନ ବା କ ଆଭିନ୍ନ
ମେ ଫେରୁଁ । କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅବସ ହୃଦୟରେ
କରାଯନ୍ତର ମେ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ମୁନରେ ତାତାକରୁ
ଆକୁଶକ ଭାବରେବିଳିକ ପଢି ଶବ୍ଦ, ସମ୍ବା
ଏବଂ ମଜାଳକମାନା ଜ୍ଞାନକାଳ ଭାବରେ ଉପ୍ରକାଶ
ଥିଲା ଅଛି । ଏଥର କିମ୍ବାଦକୁଣ୍ଡେ ତଣା ମାତ୍ର-
ଅଛି ସେ ଭୁରଜନାରିଙ୍କ କୁଳ ଭାବରେ
ଲାଗି ଥିଲା । ଭାବରେବେ କୁଳ ଦରଦ
ଭାବରେ ଦକ୍ଷାତ କୁଳ ଅନ୍ଧା ପାତା ଧେଁ
ଦୂର ପାର ଥିଲେ । ଅଜ ସେହି ମହି ମୁଖ
ମୂରଶ କରି ଭାବରେବେ କଲ୍ପନା ଅନ୍ଧା
ମୁଖକାଳ ଓହନ୍ତି କାଳ ଓ ଭାବରୁମାତ୍ରେ
ଅପଣା ମୁଖରେ ଲର୍ଜରପନକୁ ଭାତ୍ରକରେବିଥାର
ଦିଲ୍ଲି ଥିଲେ । ଅଜ ପ୍ରତିକ୍ରୂପ ଓ ପ୍ରତିକର-
ବସେ କ କର ଅଟିବାର ଭାବରେବେ କାଳି
ଥିଲା । ଦେଖିଲାବେ “ଫପନ କର”, ଦେଖି
ଲାବେ “ଭାବନ ମୁକ୍ତ”, ଦେଖିଲାବେ “ଫପନ
ମୁକ୍ତି” ଏବା ଦେଖିଲାବେ ଏହି କୁମରାଜାର
କିମ୍ବା ମୁକ୍ତ ଅଭିନନ୍ଦପଦି ଦେଖାଇ କିମ୍ବାର
ଲାଗି ଥିଲା । ନେବେ ପେପର ହାତ ଉପରରେ
କିମ୍ବା ପାରକ ଲାହ କୋର ଦିନକ ନାମର
କାଳ ହେଲେ ଅପଣା ନିକଟରେ ଉତ୍ତରାକୁ
ଥିଲା ଅନ୍ଧା । ଏବ ବହେ ଭୁରଜନାର ମୁକ୍ତି
କି ? କିବ ବହେ ଭୁରଜନାର କବଜିମୁକ୍ତ ?
କିବ ବହେ ଭୁରଜନାର ହୃଦୟକୁଳ ? ଲାଜ
ଅପଣା ଅପଣା ମନ ମୁକ୍ତ ଭୁରଜନାରିଲି କମି
କେବଳ ମନର ଭୁରଜନାର ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧ
କେବଳ କେବଳ ସମ୍ବନ୍ଧ କେବଳକୁଳ ଭାବା

କର୍ମବ୍ୟୁକ୍ତ ହେଲାଏ ଦେଇ ଅନ୍ତରୁ ଏହି
ଶାକଭଜିବାକୁ ସବଧିବାରୀ କୁବୟ ମୋଳ
ଅନ୍ତରୁ ଖରୁଛି କେବାକବାକୁ ସମ୍ପର୍କ
ଦେଇବେ ।— ଅଛିଏବ ଆଜି କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ପ୍ରସ୍ତୁତ କାହା । ଯେଉଁ ପ୍ରଦିପାକୁ ଅଛିଏ
ଦିନରେ କେବାକୁ ଦେଇ ଅଛିଏ ମନ୍ତ୍ରଜଳ
କାହାକୁ କାମ ଗେଲ ଛୟ ଦେଖିବା କିମ୍ବା
ଏହି ଉଦ୍‌ଦିଦିତାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର କିମ୍ବା
ମାତା ମାତ୍ରରେ କରି କିମ୍ବାକାର ନମ୍ରତା
ଯେଉଁ ଯହିବିଲ ପଢିବିଥ ଅନ୍ତରୀ ସୁରକ୍ଷା
ପରିପ୍ରେତ ଦେବମୁଣ୍ଡଳକୁ କାହାର ଦୂରେପାଞ୍ଚତ
କରିବାକର୍ତ୍ତା ସୁଜଳୀ ପଠାଇ ଥିଲା ।

ସତ୍ୟ ପାରଶ-ର ସାଥେ ଏକାନ୍ତିର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି
ମାଧ୍ୟମରେ ବିଚାରଣା
(ଜଗତ ପ୍ରଦାତାଙ୍କ ଉତ୍ସବ)

ତେବେର ଅବଶ୍ୟକ ରକ୍ଷଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବ୍ଲୀ
ପଢକର ୩୫ କାହିଁ ଅଧିକ ଦୂରୀ ଜେତା
ଥିଲା ମୋଟ ଅବଶ୍ୟକ ରକ୍ଷଣ ପ୍ରାୟ ଦୟଗତିର
ଏହା ଅଧିକ କାହିଁ ଛାଇଲା କଣ୍ଠ ଓ ଦେଖାଇ
ନକ ଉଚନ୍ତିତ ହାତର । କ୍ଷେତ୍ରବିଷୟର ଅଧିକାରୀ
ଟ ୨୯୨୧-୧୯୮୮ କାନ୍ତାନ୍ଧାସ ଟ ୨୯୨୨-୮୮୮୯
ଏହି ଦେଖିବୁ ଯଦୃତ ଟ ୨୯୨୨-୧୯୮୮ କା
ରକ୍ଷଣ ଆବଶ୍ୟକ କହିବା ସ୍ଵର୍ଗ କେବଳ ସବୁ
ହାତର ନମନ ଅଧିକ ଅଧିକ ମାତ୍ର ଦ୍ୱାରା ପରି
ବନ୍ଦରେ ତାଙ୍କ ପଡ଼ିଥିଲା ।

କ ୨୨୭- ଗୁଡ଼ରେ ଟ ୪୫୫୦-୯ ଟଙ୍କା
ମୁଖେନ୍ଦ୍ର କାହିଁ ଲାଜା ପାଇସ୍‌କଲ ତର୍ହିଲୁ
ଆୟୁ ବ୍ୟ ବଜାର ଡକା ମଣି ପାଇ ବାଜା
ଭାଇ ଦିଲ୍ଲିଲ ହୋଇ ଥିଲା । ଫୁଲ ସିଲ୍ଲ
୩୮୫୭୮ ବା ଅର୍ଧିତ୍ ପ୍ରକ ବଧିବାରୁ
୪୦୫୭୦ ବା ଅଥବା ଅଥାବୁ ହୋଇ ଦୂର ।
କାହାର ଅଧିକ ପଥକ କରିବ ମୋବଦମା
କରିବୁ ଫୁଲ । ଫୁଲ ଏକବରଜେ ଅଛେକ
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର ।

କୋଟିର ପାଇବାର ବନ୍ଦକ ଓ ମୁଖୀ
ଏହି ଏହି ଗାନ୍ଧେଷ୍ଟରରେ ନିର୍ମା ପତ୍ରରୁ
ଯାହେକିରୁ ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀ ଲଗଭ ଟଙ୍କା ଧରେ
ପାଇବାକୁ କୋଟିର ପାଇବାର ସେଠାରେ ଜୀବା
ପତ୍ରରୁ । କୁଟି କୋଟି ପ୍ରତି ଅନ୍ଧାରୀ ପ୍ରକାଶ
ଏଥାରେ ଯାହାରେ-କି ଆପଣ ମାତି ।

ତାଙ୍କରର ସହାଯକ କାରବାର ବିଦୁର ହଠ ହୁଏ ତେବେଳୀୟ କବାଜର ହୁଅର ମଧ୍ୟ କଢ଼ି ଥିଲା ।

ଏ ପ୍ରବେଶର କବୁ ପକୁ ଗଢ଼କ ଏକ କୋମାଳକର ଅକୁଳ କରିମ ଏବଂ କୋଣୁ ହେଲାନ୍ତର ଶାର୍କିଏବର୍ଷ ହ୍ରସ୍ଵର ଦୋର ଥିଲା । ପ୍ରମତ୍ତକ ନେବନ୍ତ ବିଷୟରେ ବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଦେବ କବର୍ତ୍ତିମେଣ୍ଡ ଚର୍ବି କିମ୍ବା ପରାଗ ନାହିଁ ।

ତେଣରେ ଘନତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରକାର ବୁଲର ସଙ୍ଗା ପାଞ୍ଚମୀ ଏବଂ ଶୁଭ ସଖ୍ୟା ୧୯୦୧୩ ଥାରେ ରହିବାରୀରୁ ୪୫ ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ପାଥୁ ଅଛେଇ କରାର ଶୁଭ ହବି କୋଣୁ ଅଛନ୍ତି । କବର୍ତ୍ତିମେଣ୍ଡ କରିବାର ଲେଖି ଅଛନ୍ତି କି ଦେଶୀୟ ପାଞ୍ଚମୀକର ଲେଖି ଅଛନ୍ତି । ଶାର୍କିଏବର୍ଷ ଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼ିବା ଏବଂ ଏଣେବି ବେଳକ ସେହି ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚତାରେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼ିବା ଏବଂ ଏଣେବି ବେଳକ ସେହି ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚତାରେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼ିବା ଏବଂ ଏଣେବି ବେଳକ ସେହି ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚତାରେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼ିବା ଏବଂ ଏଣେବି ବେଳକ ସେହି ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚତାରେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼ିବା ଏବଂ ଏଣେବି ବେଳକ ସେହି ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚତାରେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼ିବା ଏବଂ ଏଣେବି ବେଳକ ସେହି ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚତାରେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼ିବା ।

ମହା ଶାମାଲଙ୍କ ହେ କୁମର କୈଲାନାଥ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ ନିମାଲଙ୍କ ହୋଇ ଏବଂ ବାହୁ ଦେଲାଖନ୍ଦୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ନିମାଲଙ୍କ । ଏଥିମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ ପରିମଳରେ କରିବାରେ ।

ଉପରିଲିଖ ମନ୍ତ୍ରବିଧି ପାଠକର ପାଠକର ମାନ୍ଦେ ଦେଖିବେ ଯେ ଶାଶ୍ଵତ ସଙ୍କଳିତ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଜଣା ଅଧିକ ଚର୍ଚା ହୋଇଥାଏ ମନ୍ତ୍ରବିଧିରେ କେବଳ ଅନୁସାର କରିବାର ମନ୍ତ୍ରବିଧିରେ କରିବାର ।

ସାଧାରିତ ସଂବାଦ ।

ଏ କରିବାରୀ ଆମର ବସନ୍ତର ଏ ଏହାମନିକେ ଦେଖେ ପରିପରାକରି କରି ଦେଖି ।

ଏ କରିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ କୁର ଲୋକର କରି ।

କରିବାର ଅନ୍ତରମାନ କରିବାରକେ ପରିବାର ଏଠାକେ ପରିପରାକରି କରି କରି ।

ସମ୍ବନ୍ଧ ପରିକର ପ୍ରତିକର ଏବଂ ଏବଂ ଆମ ପାଠକର କରିବାର କରିବାର ।

ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବାର ପରିପରାକରି କରିବାର ଏବଂ ଏବଂ ଆମ ପାଠକର କରିବାର କରିବାର ।

କରିବାର ପରିପରାକରି କରିବାର ଏବଂ ଏବଂ ଆମ ପାଠକର କରିବାର କରିବାର ।

କରିବାର ପରିପରାକରି କରିବାର ଏବଂ ଏବଂ ଆମ ପାଠକର କରିବାର ।

କରିବାର ପରିପରାକରି କରିବାର ଏବଂ ଏବଂ ଆମ ପାଠକର କରିବାର ।

କରିବାର ପରିପରାକରି କରିବାର ଏବଂ ଏବଂ ଆମ ପାଠକର କରିବାର ।

ବିନ୍ଦୁର ଏବଂ କାଢ଼ାଇବ ହେଉଥିବ ବାର୍ଷିକ ପ୍ରେସ୍ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

ଏକ ମେଥେ ମାତ୍ର ବରତକର ମାତ୍ର ତା ମୁଖ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିବର୍ତ୍ତନ । ତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟ କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର ।

ପ୍ରଶାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କ୍ଷେତ୍ରମାତ୍ର ଲୋକର ଅଛନ୍ତି । ଏବଂ କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର । ଏବଂ କରିବାର କରିବାର କରିବାର ।

ଦେଶର ପ୍ରକାଶନର ମନ୍ତ୍ରବିଧି ଶ୍ରମର ପାଠ ସାହୁକ ଏବଂ କରିବାରକେ କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର । ଏବଂ କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର ।

ବେଳକ କରିବାରେ କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର । ଏବଂ କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର ।

ପ୍ରମନ୍ଦିନୀର କରି କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର ।

ଏକ କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର । —ଏକ କରିବାର କରିବାର । ଏବଂ କରିବାର କରିବାର ।

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ମୁଳ କାଢ଼ାଇବ କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର । ଏବଂ କରିବାର କରିବାର କରିବାର ।

ପ୍ରକାଶନରେ କରିବାର କରିବାର କରିବାର । ଏବଂ କରିବାର କରିବାର ।

ଏବନ୍ଦରାଜୀଙ୍କ ସଥିର ପିଲେ ଖାତେ ହେବୁ ମୋତାଳି
ମୁକ୍ତିକୁ ଉତ୍ସବ ଦେବ ଅଧୟେତା ପ୍ରାଚୀନୀକାରୀ ଏହି
ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ କମ୍ପ ମାତ୍ର କିମ୍ବା ମେଲାବ ପରିଷକ ନାହିଁ
ବ୍ୟାପାର ଉତ୍ସବାଙ୍ଗ କାହାକି ହୋଇ ସନ୍ନାରେ ମହି
ପତାକ ଫଳ ପରା ଦେଇ ହେବୁ ମନୋଦିନ କୌ ଯଦ ଏହି
ଏହି ମଧ୍ୟରେ ଯତ୍ତ ବରା ମନ୍ଦିର ପାଠ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ କିମ୍ବା
ମୁଣ୍ଡ ପତ କବ ସବୁ ପେହି ଯାଏ ତ ପରାତର ଲାଭକା
ଲାଭ ପ୍ରଦାନକାରୀ ମନେ ଆଜି ମୁଦ୍ରାବୁ କାହାରୁ ଯାଏ
କି ୧୦୦ ଲା ପ୍ରକାଶକ ପାଇବା । ବ୍ୟାପକ ପଥକ ଲମ୍ବରେ
ପାଇଁ ୩ ।

ପ୍ରତ୍ୟାମ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ପାଶର ମୋହନୀ ମୁଦର
ସୁର୍ଯ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନେ ନଠି ଏହି ତାତୀ ଆବଦମାଳେ ତଥିରି
ଅଛି । ଏହି ପ୍ରତ୍ୟାମ ଦେଖିଯାଇ କବିତା କରି କି ଯେତା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପାଇବେରେ ତାତୀ ଦେଖିଲମାନେ ଏହି
ହାତି ହେବା କ୍ରୂରର ଦେବ ଶାହେବ ନବୁଭବେ ଏହିବ
ମନ ପଦ କରିବିଲା କି କାହିଁ ଗୁରୁତବ କାହା ମନୀରେ
ଦେଖାଇଲେ ତାତୀ ଏହି ମନୀର ଯେମାକେ ତାତୀ
ନୁହନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସୁନ୍ଦର ଅପାଳ ମେହଦିମା
ଧିକାରେ ଏହିମ ତୋରିଲେ ତେବେଳିପଣେ ମନୀର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମନୀର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଯାଏ
ଏବେ ସୁର କହିଲେ ଏହି ମନୀର କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଏହିପୁଣି ତୋରିଲେ ଏହି ଏହିଏ ।

କୁର୍ରାର କେବେ କାହିଁରେ ତଥାରୀ ଦେଇ
ଦେଖାଯେବ କାହିଁରେ କାହିଁରେ ମୋଳ ପାହୁଚାଇ
ନାହାଏ କାହାର ।

ପାଇଁ ଏବେଳକରୁଣ ଧୀରଙ୍ଗକ ସହି ଜଣେ ଉପରେ
ନହୋଇସ ଧ୍ୟାନରେ ଯାଇବ ସମୟର ତାତ୍ପର ଏବଂ
ଚନ୍ଦ୍ରପତି ମହାତ ନିରାକାର ଦୟାକ କଥି ସବାକ ହେଲୁ
ମାତ୍ର ଏହି ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର ।

ପ୍ରଦୀପର ନାମକରଣ ହେଲା ଏବଂ ଶାରୀରିକ
ନାମକରଣ ପରିମା ଅଧିକରେ ସମ୍ମରେ ଦୁଃଖାତ୍ୟ ହେଲା
କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟକରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଥଦ୍ୱାରା ଉପରେ
ଅବ୍ୟାକ୍ରମିତ ହେଲା ଆମେମରା କାହାର ମୋହନର
କିମ୍ବା ପାର୍ଶ୍ଵର ହେଲା ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପାହା ଦେଇ
କାହାର ଅବ୍ୟାକ୍ରମ ହେଲା ଏବଂ

ପ୍ରତିକାଳରେ କବିତାରେ ମହାନ୍ ଲୋକଙ୍କ ମହାନ୍ କବିତାରେ
ମାତ୍ରା ଏଠା ଏକ ଗୋଟିଏ ଜାଗରଣରେ ଉତ୍ତପ୍ତ କାହାର
କଥା ଏ ପ୍ରେସରେ ପୁରୁଷ ପଦ୍ଧତିରେ ହୋଇ ସାଧିତାରେ ।

632937

ପ୍ରେରିତପଦକ ମନୀମଳ ଛନ୍ଦିତ ଅମ୍ବେନ୍-
ନେ ଥାଏ ମୋହୁଁ ।

ମାନ୍ୟକର ହେଲି ଆ ଉଚ୍ଛଳାପାତ୍ରକା ଦଶାବଳ

ଦୋଷମ ରମେଶ

ମଦାଶ୍ରୀ

ତୁମରେ ଏକ ଲଜ୍ଜାପ୍ରସ୍ତର ବନ୍ଦରମାତା

କୁଳ କାମିଦ୍ୟମନଙ୍କ ହାତୁରେ ମନରେ ଦେଇଲା ଏହା
ବିଜମ ବଜା ହୋଇ ଥାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପରିଶ୍ରମପୂର୍ବ
ଆଜନର ବିଷୟ ସେ କରୁଥାଇ ଯାଇ ଏହା କୁଳ-
ବହୁତ ଧାରୀ ବନ୍ଦଗୀର ମହାପର୍ଵତ ପହଞ୍ଚେ
ପର୍ବ୍ରଥ ନାମକ ପ୍ରାଚୀନତା ଉପରେରୁ ବନ୍ଦର
ମାନଦଣ୍ଡ କାମିଦ୍ୟମନ ଅର୍ପି ଦେଇ ଥିଲା ।
ତାହା ପାତୁ ମହାପର୍ଵତ ଧରେ ମେହାତାରେ ଲାଗି
ଆବଶ୍ୟକ ଖଳା ଓ ଗୋପନମାତର, ଲେହମାନ
ପାତୁ କିମ୍ବା ପାତୁ ପାତୁ

କରୁଥିଲା ପାଇଁ କୁଳମାଳ ଦବ ମେନାମେଳ
କର କୁଳଧ୍ୟାଧାରୀ କମ୍ପାଗକ କରଇ ଅଛିଲା ।

କେବଳ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ଲିଖିବାକୁ ପାଇଁ

ସଖାତ୍ମକ ମନୋଗୁପ୍—

ନୟାକିବ ଏହି କେବେଳ ତୁମ୍ଭିଲୁ ଆଗରକ
ପଞ୍ଜାର ପଢ଼ିଥାରେ ସ୍ଥାନକାଳ ଦେଇ ବାଖର
ବରନବେ । କିମ୍ବାଗ ଭାର୍ଯ୍ୟର ଭୟର ବା
ଅବଶ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବାର ଅଧିଳ ଦୂର । ଅଛି
ଏହି ଦେଖିବିଲ ଜୀବନଚନ୍ଦ୍ରକୃଷ୍ଣ ଛାତ୍ର ଝର୍ଣ୍ଣ-
ବ୍ୟାଧିଧୂର୍ବ୍ୟ କଲାପର ଲୋକାଙ୍ଗ କିମ୍ବାନ୍ତରୁ
ଚଢ଼େବ ବ କଢ଼ିଲ କୋମ ଅଛି ଯଥା ଏହି
ବ୍ୟାଧ ପାଇଁ ଦୂର ନିର୍ମିତ ଠକ ଛାତ୍ରକାଳ
ଦ୍ୱାରା ସମାଜର ସ୍ୟାଂତ୍ର ଦୟାର୍ଥୀଙ୍କ ସମରତ
ପ୍ରଧାନଙ୍କ ଏହି କେବେଳ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏକାକ୍ରମ
ଏକାକ୍ରମ ଉତ୍ସବ । କାହାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିମ୍ବା

ମାସିର ଯଦି ପାଇଁ ମେତେ ଏକାଳୀ ସେବାରେ ତଥାକାଳୀ
ପରିବେ । ମହାର ଉତ୍ସେଷ କେବଳକିନିକ
ଧନ୍ୟବଳ ଧର୍ତ୍ତର ପରିବର୍ତ୍ତ ଏବଂଦର୍ତ୍ତ ଅଚ୍ଛାନ୍ତା ଯାହିଁ ତଥା
କିନ୍ତୁ ମନ୍ତ୍ରମାତ୍ରର ମନ୍ତ୍ରାତ୍ମଧର୍ମଶାଖାମୟର ବିଷୟରେ
କିନ୍ତୁ ଲୁଗା ହେବ ଅଜ୍ଞାନ । ପଦାର ପଥର
ଅଣା ଗାଇଁ ସଂଧାରିତ ବାଲୁମାନେ ଫଳ
ଶୁଭିର କବି ପାଇବେ । ନବ ।

କୋଣାର୍କ । ବନ୍ଦଗି
ଶୁଭମତିପୁର । ଶକ୍ତିମଣୀ ଦିଲ୍ଲୀ

To THE EDITOR OF THE "UTRAKADIPICA"
SIR,

Last Saturday at 12-30 P. M. there was a game between eleven of the Ravenshaw College Cricket Club and eleven of the European School Club. The game took place in the parade ground of the 32nd Regiment M. N. I. The Ravenshaw college party was captained by Mr. N. N. Chatterjee and the European school party had Mr. T. S. Beale their Captain. Mr. Ager and Mr. Smith were umpires of the Ravenshaw college party and European school party respectively. Mr. Young and Mr. B. B. Palit were scorers of the European school party and Ravenshaw college party respectively. In the first innings the European school party scored 23 and the Ravenshaw college party scored 40. In the first innings Mr. T. N. Chowdury scored 13 and no other scored so much. Mr. A. P. Sarkar and Mr. J. C. Roy Chowdury made good figures in scorings in the first innings; They each scored ten. Of the European school party Mr. J. Smith scored 9 and others of the party did miserably in scorings in the first innings.

In the first innings the Ravenshaw college party scored ahead of the European school party by 17. In the second innings the European school party scored 29 and only four of the Ravenshaw college party made the 13th beat and won the day, there being no less than 7 wickets yet to fall down. Cheers from the bottom of the heart went out and the other

party gave three cheers to the Ravenshaw college party. We marched up in files to our college gave three cheers for the success of our party and came home with a merry heart.

The scorings may appear very small when compared with those made by Mr. W. L. Murdoch and others of the Australian crickets. But as the present one is the first attempt of the kind in this place it may fairly be hoped that better success is not far remote.

Ravenshaw College
1-12-84.] Yours faithfully
SHIGOPAL BHATTACHARYA

ମୂଲ୍ୟପ୍ରତିଶ୍ରୀ ।

ବାହୁ ଦେଖିବାର ମେହି	ଦେଇପଦା ହାତିମ	୧୫୩
ଅନ୍ୟତଥାର ବଳେଦୁଷମାହେବ	ବଳେ	୧୫୫
ନାହିଁ ପରିଚାଳନାର ଗାହ	ବଳେ	୧୫୬
ପରିଚାଳନାର ମହାର	ବଳେ	୧୫୭

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଲୁଗାର ଦୋକାନ ।

ବ୍ରାହ୍ମି ଅର୍ଦ୍ଦକାରୀର କର କାନା ।

ବ୍ରାହ୍ମି ପଦକ କୌଣସିକାର ।

ଏଠାରେ ସହବପ୍ରକାର ପରିପତଙ୍ଗ ବନ୍ଦୁ
ତେଜୀ ପ୍ରକାର ବଜାଳା ଏବଂ ବଜାଳ ପ୍ରକାର
ଯୋଗି ବୁଝିବ ବାବୀ ଆଜି ପରିବ ଶ୍ରୀ
ମନେରେ ବିଜ୍ଞାପନକାର । ପାଇ ଓ ବଜାଳମ୍ବା
କୁଣ୍ଡା ଲାଗାଇ ମର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଆଏ ଏବଂ ପରମା-
ର ମନେ ଅଛି କୁଣ୍ଡ ବରରେ ଫେରିବୁ ଅବାଳ
କଣ୍ଠପାଦ । ଅବେ ପରମା ସ୍ଵପ୍ନୀ କାରଗାର
କଲେ ପ୍ରାଦୁରିମାନର ମନ ମାନିବ । —
ଶବ୍ଦାର୍ଥ
ଶବ୍ଦାର୍ଥକର

କୁଣ୍ଡ ପରମାର । ୧୦୨ ଅବାଳା । କୁଣ୍ଡ ଅବାଳା ।

“ଅମୋଦ କରିବ ରସ”

ଏହି ଜିଜନ ଗାନ୍ଧାରିନ୍ଦ୍ର ଓ କୁଣ୍ଡବେଗର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜ୍ଞାନିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟ । ବାରାଣ୍ସି
କୁଣ୍ଡନାମଳୀ, ସେବନରେ ଅନେକ ଲୋକ ବୀର
ଅନେକଥ ଦୁଆରୀ ପରିବ, କୁଣ୍ଡ ପରିବ ଦିନ
ମନ୍ଦରେ ପରିବନ୍ତ କୁଣ୍ଡପୁଣ୍ଡ ଦୁଆରୀ । ଏଥି
ଦେବନରେ ପରିବନ୍ତ କୁଣ୍ଡର ଅପାରା ନାହିଁ ।
କୁଣ୍ଡନାମଳୀ ଦେବନ ଉତ୍ସବ କରିବ ବ୍ୟକ୍ତି

ବାହୁ ବରିବାକୁ ଦୁଇ ଏଥରେ ସେଇବ ଦୁଇ
କାହିଁ । ସୁଭବ୍ରାତା ଅର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ସାମାଜିକ,
କୁଣ୍ଡନାମଳୀ ପରି କୁଣ୍ଡପୁଣ୍ଡର ନାହିଁ ।

ଭାବୁଦେବପ୍ରସ୍ତୁତ ଏହି ଜିଜନର ବୌରାହି
ପ୍ରକାର ଶର୍ମିଭର ପାଇବାର ପରାର୍ଥ ନାହିଁ ।
ଏହା କବିକୁଳ, ପୁରୁଷକ କୁଳ, ମଧ୍ୟାଲେ-
ବେଶ କୁଳ, ପାତକୁଳ, ଦୌତଳକ କୁଳ, ଓ
ଶ୍ରୀହାତ୍ମକ ପଥକୁ କୁଳ ପ୍ରତିତ ପତଳ ପ୍ରବାର
କୁଣ୍ଡରେ ଦୂର ଏବଂ ଦିନ ମାତ୍ର ସେବନ କଲେ
ଅଧ୍ୟେତବ ଦୁଇ । ଏବଂ ତ୍ରାମ ଶିଖିବ ମୂଲ୍ୟ ଟଙ୍କା
ଅଣା, ମଧ୍ୟର ଯୀର ତାକ ମାତ୍ରକ ଓ ପରାତା
ଜୀବି ସହିତ କୁଣ୍ଡର ସେବନ କଲେ

କଲିକରୀ କର୍ତ୍ତା ସବାହିତଙ୍କ
ଶ୍ରୀମୁଦ୍ର କାରୁ ମାନନୀ ମିଶ୍ର ଏଥ, ମିଶ୍ର ।
ମହାବିମୁଦ୍ର ବରିଶୁରେ ପ୍ରକାଶକ
ପ୍ରାପ୍ତିତ ।

“ଏହିଶୁର ମନେ ।

ଦେଖିଯ ଉପରବରାହାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ମନ୍ଦମନ୍ଦାତ ।
ଏଥରେ ପାଇବ କିମ୍ବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟର
ପରାର୍ଥର ଲେଖନାଟ ନାହିଁ । ପ୍ରତି ଜିବା ଟଙ୍କା
ପରାତା ଖାତା କି ଅଣା ।

ନାନା ମାନ୍ଦା । ନାନା ମାନ୍ଦା ।
ଏହା ୧୦ ପ୍ରକାର ଦେଖାଯ ଏବଂ ପ୍ରବାର
କିନ୍ତୁ ମରବନ୍ତାର ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଏହା କବିକାର
କଲେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇବନ୍ତିର ବନ୍ଦିଗୋପ
କିମ୍ବ ମାତ୍ର ନାର୍ତ୍ତି ହୋଇଯାଏ । ପାଇବ ବା
ଜାଗରି ବା, କାଳ ବା, ଦେବ ଓ କାଳ
କବିର ବା, ଶେଷ ବା, କାଳ ବା, କାଳର
ଦୂର, କୋଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ୟ, ଅର୍ପଣିତ, ଯେଇପରି
ଶୁଭରୀଥା, ବାର୍ଷି, ସ୍ଵପ୍ନକାର, ପ୍ରସାକାରୀ,
କୁଣ୍ଡିଆ, ଧାତୁକୋରିଲ୍ୟ, ଏବଂ କବିକର କୁଣ୍ଡ
ରତ୍ୟାତ ପାଇ ଏବଂ ନାହିଁ ଅବମ ଦୁଇ ।

ମନ୍ଦର ଚିତ୍ର ।

ତାମର ଉପରେ ମାନନୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଚିତ୍ର ।
ପରି ଓ ରାତ୍ର ସେବନ ପେବେ ବିହୁ ଜିଜନ
ଆଏ ଦେବନ କାରୀ ମାତ୍ର । ମାତ୍ର ଦେବ
ଅମୋଦମାନକ କହ ବିଶୁରେ ଓ ବିଶୁ ବିଶୁରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବ । କାହିଁ, କାହିଁ, କୁଣ୍ଡିଆ,
କୁଣ୍ଡ, ପଦୁପାତୁ, ଧବିଦ, କୁଣ୍ଡ, ମହିକୁଣ୍ଡ,
ରତ୍ୟାତ ଗେଗଲ ମହିକୁଣ୍ଡ । ଏହା କବିକର
ଯେବେ ପ୍ରବାର ବା ଅଛି, ଭାବୁଦେବ

ମନ୍ଦପାରେ ଉପକାଶ ଅଟେ । ପ୍ରତି ଦିନ
ଦୋବଳ ଟଙ୍କାରେ ଓ ଶେଷ ଦୋବଳ
ଟଙ୍କାରେ ।

ପୀତା ଆରମ୍ଭ କରିଲେ ମୂଲ୍ୟ ଫେରିବ
ଦୀର୍ଘିବ । କଲିକରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଶ୍ରୀର୍ମଦ୍ଭୂତି
ଶ୍ରୀ ନମର ମୁଦ୍ରରେ, ଏ. କୋର୍, କେମିଷ୍ଟ୍-
କହାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କୋର ବିତମ୍ ଦୁଇ ।

ମୂଲ୍ୟ ପରି ଦୋବଳ ଟଙ୍କାରେ, ଅଧିକ ଟଙ୍କାରେ ଏବଂ
ଅଧିକ ଟଙ୍କାରେ । ତଳାନ ଟଙ୍କାରେ ଅଣା ।

ଉପରଲିଖିତ ସାଲିସା

କଟକ ପିଲିଂ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦୋକାନ ଘରେ
ବିକ୍ରି ହେଉଥିଲା ।

ମନ୍ଦର ସର୍ବିକ୍ରିଯା ଟଙ୍କା ।

ନମ୍ବରିତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଜ୍ଞାନମାନ ଅମ୍ବ ଜୀବ-
ଧାକ୍ୟରେ ବିକ୍ରି କମ୍ବର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ।
ଗ୍ରାହକମାନେ ଏଠାବେ କର କଲେ ପାଇ
ପାଇବେ । ବିଦେଶୀୟ ଗ୍ରାହକମାନେ ତାମନ୍ଦର
ସର୍ବିକ୍ରିଯା କମ୍ବର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ । ଏହାରେ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର କାମ କରିବାର କାମ କରିବାର ।

ରମ୍ଭର ରସ ।

ଏହାକୁ ସେବନ କଟମ ଅଳ୍ପିରୀ, ଅରାଦାର,
ଅମାତ୍ରିକାର, ବଳ୍କାଦିବାର, ପ୍ରକାର
ମାନ୍ଦର ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାର ଅବିଧାର ଓ ଦୂରବ୍ୟ-
ମଧ୍ୟ ଦୂର ହୁଅଥାର । ମା ୨ ଥି ୫ ଟଙ୍କା ।

ବିଜ୍ଞାପନ ରସ ।

ଏଥରେ କଂଶି ପ୍ରକାର ମେହି, ତେବେ
ପ୍ରଥମ ମୂଳାର, ଅଧିକ, ମୂଳକୁଟ, ବୋନ-
ରେନ ଓ ପ୍ରଦରି କଲ ହୁଅଥାର । ମୂଲ୍ୟ ମା ୨ ଥି ୫ ଟଙ୍କା ।

କଣ୍ଠର ପ୍ରସ୍ତୁତ ।

କେବଳିଯ କେବଳିଯ ମୋଦବ ।

କରିବା ଗେବେ ଏ ମୋଦବ ସେବନ
କଲେ ବଳ କଣ୍ଠ ଦୂର ବିଶାର ଅପକ ମୁକ୍ତ
ସ୍ଵର୍ଗ ଦୂରରେ, କଲିକର କୁଣ୍ଡ ଦୂର ବିଶାର
ଦୂରରେ ଅହାର କଲେ କାହିଁ ହୋଇ ପାଇ ।
ବେଳା ପରେ—ପରିଷ୍ଠା (କାଷକାର ବିଶାର
ପରିଷ୍ଠା), ଶୁଭମଧ୍ୟ, ପ୍ରମେତ, ଅତିଗାର, ଲାଗୁ-
ମଧ୍ୟ, ମହିକର ପରିଷ୍ଠା ମାତ୍ର କାହିଁ ହୋଇ ପାଇ ।
ଦୂରର ଅସୁନ୍ଦରମଧ୍ୟ । ବିଶାର,
କୁଣ୍ଡର ବିଶାର, କାହିଁ ହୋଇ ପାଇ ।

କରିବାର କଟକ ର ପରିଷ୍ଠାରିତା ।

କାନ୍ତିର ପାଦମଣି

ସାଧୁଦୀନମନ୍ତ୍ରାବପତ୍ରିବା ।

৪৫৬

ପା ୧୫ ଦିନ ଲାହି କମ୍ପନୀ ସଂପର୍କ ନାହିଁ । କୁଟୀର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ ସାଥେ ପରିବାର

ପ୍ରତିକାଳ ଲେଖଣି

ନିଲ୍ୟ	ଶୁଣେମ	ବର୍ଷାପୁଣ୍ୟ
ଗାସ୍ତକ	ଟ ୫୯	ଟ ୧୮
କାହାମୁଦ୍ଦିଲଟ ୦.୪		ଟ ୧୮

ପ୍ରେସ୍‌ମାନ କେତେ ଅଜ୍ଞାନ ଯେ ଉଭୟ
ଦୀର୍ଘ ଓ ଦୁରତ ଧର୍ମମାଳକ କିମ୍ବା ସମ୍ବନ୍ଧାବ୍ଲୀ
ନାହିଁ କେବଳବାଟ ପାଞ୍ଚାଲକ କଷାୟ ଅମ୍ବନା-
କବର ହେଉଥିଲା ସାହେବ ତେବେକୁ ଆଶମନ
ଦର୍ଶନ ଏଥକୁ ସାହେବ ରେଖାକୁ ଧର୍ମବାଦିନ
ଆମନ୍ତା ଜାନ୍ମିତମୋର ଟେଙ୍ଗେୟ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ
ଦୋଷ ଯାହା ସରବର୍ଣ୍ଣ ସାହେବଙ୍କ ମହୋତ୍ସବର
ଏଠାକୁ ଅଧିକାର କେଲେ ଜାନମ୍ୟ ଘେପନ୍ତା
କରେ ତାହା କ୍ଷେତ୍ରପାରେ କହୁ ପୁଣ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର-
ଶ୍ଵର । ସବବାକୁ କହାବ ଏବଧିକି ଅଛନ୍ତାହ ।

ଅମ୍ବେମାଳକ ଦୁଃଖରସ୍ତହଳ ଅବଗତ ହେଲୁ
ଯେ ଉତ୍ତର ରାଜଜାତ ଅନ୍ତର୍ଗତ ନରପିଂଧ୍ୟ
ରାଜ ବଜା କଳିମାଥ ତାହ ରଖିବେ ମାନବ
ଜଳା ଶୈଷକଳେ । ପ୍ରମୁଖ କଳିମାଥରୁ ଏଣାଳ
ଆହୁତ ଥିଲେ ଏକ ବିଶ୍ଵାସ ପୃଷ୍ଠାର ଜାଗର
ହେଲେ । ଏହାରୁ ହରାନ୍ତ କଥାରେ ଗୋଟିଏ
ଫୁଲ ଅର୍ପଣ ତ ତାମାଳ କୁମଳ ଘଜଗାହରେ
ଦସାର ଅବଶ୍ୟକ କୁମାଳ ଧମାଳ
ହେଉଥିବୁ ମୁଦ୍ରାର ସାହେବଙ୍କଠାରୁ ଆଦେଶ
ଥାରେ ଏଣାଳ୍ୟକେ ଝର୍ଣ୍ଣ ବାତାପରେ ଆଦ-
ିରାମ ଭାବେବୁଦ୍ଧ ହେବ ।

କାନ୍ଦେଖର ମହିଳାଟ ଅଗ୍ରାଧନ ପା
ତାଙ୍କ ପାଠୀ କଥା ଆମୀ ମସରେ ଥିଲା
ଦେବେଶେ ଏକମୁକ୍ତ କେବଳ ପଠୋଇବା

ଦୟାକ ଦେଇଥିଲେ ଏହି ବନ୍ଧୁମଳ କାହିଁ
ଏହରେ ମୟ ଦୟାପତ୍ର ଜୀବ ଦୟାପତ୍ର ଅଛନ୍ତି
ମାହିଶୁଠ ସାହେବଙ୍କ ବିନ୍ଦୁର ନିଯୋଗ
ଦରବା ବାରଖ ହେ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟର ପ୍ରାର୍ଥନା
କ ଦର ଷୋତ୍ରପୁର ସାହେବ ଓ ବାର-
ବମ୍ବୁର ସାହେବ ସରକାର ଦିଲାଲ ପାତ୍ର
ଜାଳାପଦ ଫୁଲାର୍ଥ ମେଘଃ କହେକୁର କାନ୍ତି
ଦେଇସମଳନା ହେଉ ମନ୍ତ୍ରୀ ଏହି କୁମାର
ଚେତ୍ରମାଥ ଦେଇ ମନୋମାତ୍ର କରାଯାଇଛି ।
କିମ୍ବାକର ନିଯୋଗ ନବନିରତାର ଦେବାର
ଦେଇ ଥିଲା ଜାହା କ ଦେବାର ଆମେମାନେ
ଧୂର୍ବଳ ଦୋଷରୁ ।

ତୁଳନାର ଗାଁ ରିଖରେ ଘରକୋଣୀ
କୁଞ୍ଚିତ ପକ୍ଷ ସମ୍ବନ୍ଧ କଲିକଥାରେ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟ-
ବେଦନ ହେଲା । ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେ-
ଇଲୁ ମହାମତି ଲର୍ଜ ରିପଲ କାହାଦୁଇ ବିଷ୍ଟ
କଂଳ କି ନାହନ ଗବର୍ନ୍ମର କୋକରନ ଲର୍ଜ
ଡାକନ କାହାଦୁଇ ଅସ୍ତ୍ରା କି ନାଥରମ୍ୟ
ଗାଁ ଏହିରେ କଲିକଥାରେ ପାବନାହୋଇ
କାହାରୁକି ଟହର କରିବେ । କିମ୍ବା କରିବୁ
ନାହନ ଗବର୍ନ୍ମର କୋକରନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରି-
ପର୍ବତରେ ଧରାନ୍ତି କରାଇ ହେଉ । ଅନ୍ତରୀ
ଦେଇ ନୀ ଏହିରାମା

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପିଲ୍ଲ ସେହିମାତ୍ରା ୨୫ ଶତରେ
ତମୁକରୁ ବିଦେଶକୁ ସମା ବରହେ ୧୯

ପୋରେ ଶିଳାକ ରହି ଦେଖୁଣ୍ଡ ଲେବିଇ
ଧନୀଙ୍କ ଏଥାବାଦ ଶବ୍ଦକର ବିଜତଳୁ ଗମ-
ନ କରୁବ ।

ଅନୁମାନଙ୍କ କରିଗୁର ପାର୍ଶ୍ଵବାଳ ବାଲେଖ-
ଘରେ ଥାଏ ତମ ଦୂରାଙ୍ଗୁ ଗଠପଥ ଧେଇ
ହୃଦୟରେ ସଦ୍ୟମିଶ୍ରାଳି ମହିତ ମୁହଁରବଜ୍ରବୁ
ଯତୀ ବନ୍ଧୁତବେ । ସେବାନୁ ଗଛ ନୁଧିବାର
ବାଲେଖରୁ ଫେର ଧେବ ଥିଲେ । ବାରେ
ଅର୍ଥ ମାନୁଶଙ୍କୁ ଦୀର୍ଘ ଏହି ଖୋରେ
ଦୂରଦଳ ରହ ଦୃଢ଼କୁ ଫେର ଅନ୍ତିମାର
କଳନା ଥିଲା । ଏଥି ଝେରେ ତାହା ସମ୍ମର୍ତ୍ତି
ହୋଇଥିବ ତହିଁ ଦୂରାଙ୍ଗୁ ବେରୁଥିବେ ବରଜଳ
ମାଳ ଦେବେ କଣା ସାଇ କାହିଁ । ମୁହଁରବ-
ଜରେ ବାହୁ ଦୃଢ଼ବିଳ ରହିବ ମଧ୍ୟନେତରୀ
ପାର୍ଥଜା ଦୂର ହେବାର ସମ୍ଭାବ ଥିଲା ।
ଦୂରଦଳ ବରଜଳ ମନ୍ତ୍ରୀ ପଞ୍ଚବେଳଜ କାବଳ
ଯାହିଁ ଅଶେଷୁଯ ମଧ୍ୟନେତର ମୁହଁର କର
ଅନୁମାନ ପାଇ ଦେ ବନ୍ଦିବାସୀ କିମ୍ବାର ମଧ୍ୟନେ-
କଳ ତାହିଁ କର କାହା ପମଥିଲ କିମ୍ବାର କରି
ଦୂରାଙ୍ଗୁ ଦୂରଦଳ ରହିଲେଥିମୁ ମନ୍ତ୍ରାଳ ଅଣି
ଅନୁମାନ । କିମ୍ବାର ହେଲା ଅବସ୍ଥା ଅମେମାନେ
ନାହା ପାଇ କାହିଁ ।

କବିତା ପ୍ରକାଶନ କମିଟି ସେହି ବନ୍ଦ-
କାଳ ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟ ଦୋଷରେ ଦର୍ଶକ ସହପଦା

ଲେଖନ କରୁଥିଲା ମାଛନଳ ସାତଦିନ ଗତ
ଦିନକାର ଏଠାରେ ପଞ୍ଚମ କଟିଷ୍ଠାନ କହେ-
ରଇ ଦେଇନାହାରେ ଦୟା କରୁଥିଲାଣ୍ଟିଲା । ଅପର
ସହିନାଜିନ ଅଳ୍ପ କାଳ ଏଠାରେ ପଞ୍ଚମବେ ।
ତ ସ୍ଵର୍ଗାଳାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ
ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଦେଖା ପଡ଼ି ଲାହ । ଜମିଦାର ଉପକାଳ
ମାରେ ଏଥର ପଢ଼ିର ଦେବତା ଅବ ବନ୍ଦ
କରିବାର ସମୟ ଲାହ । ଏମଙ୍କରେ ଆମ୍ବେ-
ମାରେ ଅନ୍ଧର ସହି ଅବଶର କେଳୁ ଯେ
ପାହିଲ ଦେଇ ଅନୁଷ୍ଠାନ କାର୍ଯ୍ୟର ବାଧାପାଇ
ନିମିତ୍ତ ଶା ଗୋଧୂର ବ୍ରାହ୍ମିଦାମ ବାଧାକ୍ଷରୀ
ଏବଂ କାହିଁ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରମରବର ଟ ଲୋକ
ଦେଖି ଦେବତା ଶୁଭକରିତାରୁକୁ ଏବଂ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜମିଦରଙ୍କର ମହ ଏଥରେ ସହାନୁ-
ହୀର ଦେଖା ଥାଇଗନ୍ତି । ସଙ୍ଗରୁ ଯେ ସମୟ
ପଥୁ ପଠା ପାଇଥିଲା ଏହିର ଛତର ମଧ୍ୟ
ଦିବ୍ୟ ଅସୁରି । ଅମ୍ବେମାଜେ ଏହାକୁ ଆମ୍ବା
ହିରୁ ଓ ସାକ କହି ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଜମିଦାର ଏଥରେ
ଦେବତାର ହୋଇ ପ୍ରାଣପାଣେ ତେଣୁ କରିବେ
ଯେମନ କି ଲାକ ମଧ୍ୟରୀୟ କୌଣସି କାଳ
ବିନ୍ଦୁରମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଦାରେ ତୁଟୁ ଦେବ
ଲାହ ।

ଗତ ଘୋଷିବାର ସ୍ଵର ମନୋ ହାଲ ଯଠିଲା
ମନ୍ଦିରର ମୋକଦମା ଶିଖରି ଦେଇ ସବୁ ତଳା
ମେଣ୍ଡରେତରିନ ସବୁ ପ୍ରହାର କିମ୍ବା ଧାରା
ଶୁଣିବାରୁ ଅର୍ଥେବ କେବଳ ଏକଟିତ ହୋଇ
ସୁହେ ଏବଂ ଉଚେଶିବରେ ତାଙ୍କ ନନ୍ଦା
ଛାଇ ଯାଇ ଥିଲା । ଫଳ ତାବେବାରୁ ସମସ୍ତେ
ବ୍ୟସ୍ତ । ପରିଷ୍ରମରେ ବାହର ଯାଇ ତଥାପି
ଦେବାର ପ୍ରହାର ଦେବାରୁ ସମୟ ତୋଳ
ଛାଇଁ ମନ । ସବୁ ତମ ଏ ମୋହଦମାର ଏକ
ଦର ହୁଏ ଅଭିନ୍ନ ଯେବେଳେ ସହିତ ଲୋକି
ଅନ୍ଧରୁ ଓ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଆମରା ବୀରିର ଜାତିମାନ
ଦେବମାନ ଦୟାର ଅବହୁ । ବୀରିର ଧାରା
କଥା ଏହିବିନାମ ମୁଠେ ମହିନ୍ଦ୍ର ଜାଗପୁରା ମାନନ୍ତି
ଦେଇ ବୋଲି ସାବଧାର ଦେଇ ମାତ୍ର ପ୍ରଥବ୍ୟା
ବିଜ୍ଞ ଦେଇ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଦେଖାରୁ ଯେହା
କିମ୍ବି ମନ୍ଦିରର ଧାରବାତି ଘୋରବ । କୃଷ୍ଣ
ପରିଷ୍ରମ ବାଚିବି ପ୍ରମାଣ ସମାକର୍ତ୍ତ୍ଵ ବନ୍ଦମାନ
ମାତ୍ର ପ୍ରମାଣ ପରିଷ୍ରମ ଦେଖିବ ପ୍ରମାଣିତ ବନ୍ଦ
ଅଧିକ । ଅନ୍ତମମାନେ ହାରଣ୍ତି ଯେ ପ୍ରମାଣ
ଥିଲେ ଅର୍କାରେ କଲିବାର କିମ୍ବା କାହିଁ

ଜୁବହାର ଏ ପ୍ରୟୋଗବଳୀ ତଳାର ଥିଲେ
ଦିନମାର ଭାବୀ ସାମାଜିକ ବନ୍ଦ ବାଚକ୍ଷୁରୁଚି
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ମୁଖ ଉତ୍ତା ପାଇଲା । ମୁହଁର ପରିବୃତ୍ତ
ବାରବୋର୍ଡ ଅଣ୍ଣାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଆବଶ୍ୟକ
ହୋଇଅଛି ।

ଗରୁ ପ୍ରକାଶିତ ସମ୍ବାଦକ ଓ ସେବକରେ
ଲେଖାକ୍ଷୀ କି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନବ୍ରତାରେ
ଅଧିକା ଏହି ଚିତ୍ରେ ବହୁତ ସମୀକ୍ଷା ଥିବା
ହିନ୍ଦୁମାଳୀମୁଖ ପଠ୍ୟସ୍ଵରୂପ କମିଶିବ କଣ୍ଠେ କରୁ-
ଗାର ପ୍ରଥାବ ଉପରିତ୍ରଣ ଏହି ଲେଖକଙ୍କର ମନରେ
ବାରୁ ଗୋଟିଏମନ୍ତର ମନ୍ତ୍ର ଏହି ବାରୁ ଗୋଟି-
ବନ୍ଦୁ ପାତ୍ରାଦ୍ୟବଳ୍କ ବିଶ୍ୱେଷ ବିବାହିତାରୁ ଆଠୀ
ସ୍ଵରୂପ ସମ୍ବାଦୀୟ ପ୍ରତିବାଦ ନିବାରିତର ହାତୁକୁ-
ତର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଇ କଣ ଯାଏଇ କେବଳ ଅବଶ୍ୟକ
ଏଠା କିମ୍ବା ଫଳଗର ନିଗ୍ରହ ବୁଝନ୍ତି ଜ୍ଞାନର
ସୁଭରଂ ବାହାର କୁଥାରେ ସନ୍ଦେହ ବିଜ୍ଞାନର
ସାହସ ଦେଇ କାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ସନ୍ଦେହ
ଗୋଟିଏ କମିଶି ଥିବାର ଅମ୍ବାଚଳ ଜଣା-
ନାହିଁ ବରଂ ସବହା ଦେଖିଅଛୁ ଯେ ଏବା
ଜୀବଜୀବନ ଶୈଳକର ପ୍ରକାଶ କା ଗୋଟିଏମୁକ୍ତ
ସାରପାଦ୍ରିତଦ୍ୱାରା କମିଶିବ କାମର ନବାଦ ଦେଇ
କୁଣ୍ଡ ଏବା ସେ ଶାରୀରିକତର ମନ୍ଦିର ଦିବରେ
ଜାତୀ ଅମ୍ବେପାଲେ ସମ୍ମାନ ଦେଇବ ଦିବରେ
ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଲେଖକ ପେଟ୍ ମୁଢ଼ଳ ଉତ୍ସମ୍ଭାବ
ଅବଦାର ବନ୍ଦିଅଛନ୍ତି ତାହା ଅବଦାର ବନ୍ଦିବାର
ଅଟିର । ଇମ୍ବର୍ବିନର ରଧାଜାମାଳୁ ଏ
ଚୌଥିକ ଜିନିଯାନିଦାନ୍ତି । ବିରୁଦ୍ଧବାପଙ୍କ ମନ୍ଦିର
ବନ୍ଦ କରି ବୌଧାରୀରୁ ପଠ୍ୟସ୍ଵରୂପ ରଧା
ବାଦି ଆମରେ ଦେଇ ଅନ୍ୟ କରିବନକାର
ପ୍ରସାଦକି ବିଷ ?

ତଳିତମନ ପା କୁହାସ ଶେରାନ୍ତି ପ୍ରାୟ ଥାଏ
ବୁଦ୍ଧିମା ସମୟରେ ଲଞ୍ଛି ଉପକବଳିକାରେ
ପରେ ଥିବାର ସମୟ ମିଳିଛି । ପ୍ରାୟ କୁହାସ
ସମ୍ପର୍କ ସେପରି ଛାନ୍ତିରେ କବିତା କମଳା
ଆଲଥାଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହତୀଖାନ୍ତିରେ ପରିପରାଜ୍ୟମାନଙ୍କେ
ପ୍ରାଣିର ଚାନ ଅତି ପାହା କବିତ ତମହାର
ଅକ୍ଷର । ରେଣ୍ଡିଶ୍ଯୁଲଠାରେ ପ୍ରାୟ କମଳା
ବ୍ୟକ୍ତିଗତରେ କୋର୍ପ୍ସରେ । ଏବା କମଳା
ଦର୍ଶକ ଓ ବିଧିକୁ ପରିଚାରରେ ପ୍ରାନ୍ତିକ କମଳା
ହୋଇ ରହିଥିଲୁବା ପାହାକଥ ସମ୍ମାନପବାର ଏବା
କମଳାରେ କୋର୍ପ୍ସର କୋର୍ପ୍ସର କମଳା

ଦିକାମ୍ବସ୍ତୁତ ବନ୍ଧୁଙ୍କର କେତେବେଳାଟ ଦେ-
ଶିଖୁ ବାହିକା ପୁଣି ଦିଲ କରୁଥିଲେ ଓ କହି-
ତିରି “ ଲକ୍ଷ୍ମୀମନ୍ଦିର ଚନ୍ଦ୍ର ” ଧୂର ପଦିଥୁ-
ନିଜ କେହିଥିଲା । ଏହି ସମସ୍ତ ଦୟରେ ଗୋଟିଏ
ନିରମେହିଲାଗୋଟି ଓ କରେବନାନ୍ତରେଇନାହାର
ଦୁଇବାଟ ଅନୁଭ୍ୟାବ କରିଥାଏ କରି ଶପଳର
ମୋହର ପଳିପାତା ପ୍ରବାନ୍ତ ବନ୍ଧୁଙ୍କରେ । ଯେତେ
ପ୍ରେସ୍‌ରେ ଅବସ୍ଥିତେବେ କୁହାରିଲୁ ଧରିବୁ
ବାଟ ଓ ବନ୍ଧୁଙ୍କର ବନ୍ଧୁଙ୍କର ଦେବତାମୂର୍ତ୍ତି
ଓ ପ୍ରମୁଖାରଙ୍ଗର ଏବଂ ପରିବାରର ଅଧିକାରୀ-
ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିଲା । ଏହିପରିବର୍ତ୍ତନରେ
ଦେବତାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇ ଉଚିତ ପ୍ରବାନ୍ତରେ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେବତାଙ୍କ ଏବଂ କରିବି କେବଳ
ତୈରି ରହିଥିବା କାହିଁ ବାକୁଥିଲା । କିମ୍ବା
ମାନେ ଦର୍ଶନ ଓ ପ୍ରେମରେ ଏକାନ୍ତ ମୁଖୁ ଦୋଷ-
ଧ୍ୟାନେ ଯେ ଏହା ଜୀବତାରେ କୌଣସି
ପ୍ରବାନ୍ତ ଗୋକଳାଙ୍କ ପହାଡକ କ ଥିଲା ଏବଂ
ସୁନ୍ଦର ଅନନ୍ତବକ୍ରିଆ ହେବ ଅନ୍ତରକ ତଥା
କ ଥିଲା । କହିଲୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବ ଓ ତାହାଙ୍କ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରବାନ୍ତ ବନ୍ଧୁଙ୍କର ବନ୍ଧୁଙ୍କର
ପାରିବ ହୋଇଥିଲା । ଅନୁଷ୍ଠାନିକରିତମାତ୍ରରେ
ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପାରିବ ପରିବର୍ତ୍ତନ କି ଉତ୍ତରଦିତ୍ୟରୁ
ଏହି ମନେଜରାମରେ ଯେତେ ଫେର ଥିଲା ଥିଲା
ଏହି ଦୂରର ପ୍ରତିମାଙ୍କ ବସ୍ତୁରେ ଏହିପରିବର୍ତ୍ତନ
ଦନ୍ତବନ୍ଦ ଦୋଷ ଦାବିତାବରେ ଦୂର୍ଘ ହୋଇ
ଥିଲା । କେତେବେ ଅପଳ ହରାଇଛା ଲାଙ୍ଘନୁକମ୍ପ
ନି ଏହି ଶୁଭ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଏହି
ସେମାନେ ଏହାଙ୍କରେ ହେମନ୍ତ ପଳିମଙ୍କ ଦକ୍ଷ
ଭେନ କରୁ ଥିଲେ ଜାହା ପାଠକମାତ୍ର
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କଥା ଆପଣରେ ଅମ୍ବାନାହାର ନହିଁ

ତୁମ୍ଭରେ କାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ପଞ୍ଜିକରେ ବାନ୍ଧି
ଏକନାଥ ବାନ୍ଧିବାର ପ୍ରସଂଗରେ ଅମୋଦାନେ
ପ୍ରଥାର କରିବାରେ ବନ୍ଧୁଙ୍କର ଲେଖିଥିଲୁଗା
ଠାଣୁଳାଙ୍ଗେ ଏହି ପଥ ଉପାଧ କରିବା
ଦେବିର ଦେଖିଯୁ ସମ୍ମାନପଦର ଉପାଧର
ଅଶ୍ଵରୁଦ୍ଧ ଅଟେ ତାରର ତୁମ୍ଭରେ ବାନ୍ଧି
କାହା ଦିକ୍ବାର କରିବାର ପୁରୁଷଙ୍କ ଅଛି ସତରିଶ
ଏହି ଦେବତା କାହାର ଚାରୀରେ ଧର୍ମପାତ୍ର
ଅଶ୍ଵେତ ଶ୍ରୀରାଧାରେ ପରୁର୍ବରେ ବାନ୍ଧି । ଏହିକାର
କାହାର ସ୍ତର୍ମୁଣ୍ଡ କହି ସନ୍ଦେଶ ମାସକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦିଲିଏ
କାହାର ଦିଲିଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବାକାରି ଏ

ତା ୧୦ ପିଲ ଉଥର ଏନ୍‌ଆର୍ ଅଧିକା

ବ୍ୟାକିଳାପତ୍ର

କୁରା ଲଗା ପଡ଼ିଲା । କୋରାର କିମ୍ବା ମହିନଦିଲ୍ଲି
ଗୁରୁ ତଥା ଲାଭପାରେ । ଏ ମହିନା ସେବେ
ଆମେମାନେ ବିଜ୍ଞାନ ପୁଷ୍ଟି ଶୁଣିଆନ୍ତି କେବେ
ଏମନ୍ତ କୁମାରରେ ପତି ସମସ୍ତ ଦେଶୀୟ
ସମାଜପଢ଼ିରେ କଳିବ ଲଗାଇକାର କାରାର
ହୋଇ ଲାଗିଲା । ଆମେମାନେ କଲୁ ଦୋଷ
ଏବଂ ଲଗାଇ ଯଥି ଦେବେ ହେତ୍ତିଯୁ ମୁଦ୍ରାଧର
ପଢ଼ି । ସମ୍ମାନକ ଦିନା ଏ ପଦ୍ମର ବ୍ୟେ
କରିବି ଏବଂ ଅମାନକର ଦେବେ କରି ?
କଥାରେ ଦାତା କବନ୍ତି କର କହିଲାଇ ଦୋଷ
ନାହିଁ କହିଲା କହିଲାଇ ଦୋଷ ଧେହ ନିଷୟ
ଆମ୍ବ ପତି କୁମାରର ହେବାର ଜଣାଯାଇଥିଲା
ସେବେ ଆମ୍ବକାହିଁ କଥା ସତଃ ହୁଅଇ—
ତହିଁର ଅନ୍ୟଥା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇ କାହାର
ଅନେକ କଥାର ସହିତ ମଧ୍ୟରେ ହୁଇଲା
କାହା—ହେବେ ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟସ୍ତତାର
ସେଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ ନମେତା ହେବନ ହେଲା କିମ୍ବା ଅଛି
ତହିଁରେ ହୁଇ କମାଳ କୁମାଳ କହିଲା, ମୁନିହର
ନିପିକ ବାର୍ଷିକ କରିବା କୁମାଳ ଦୁଃଖ, କିମା
ନ ପାଠିବା କବିତାରେ ଉନ ନାମରେ କର୍ମ୍ୟ
କହିବା କୁମାଳ ନୁହି । ହେବନ ସେଇଁ
କହିଲା ସରଜ ଜ୍ଞାନରେ ଏ ସମସ୍ତର କୁମାଳ
ଦ୍ୱାରା କରେ ଏବଂ ତହିଁର ଅଥବା ଅପଣା
ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟର ସମ୍ପାଦନ କରିବ କଲ ବାଧା-
କରିବରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ସମ୍ଭାବ ହୁଅଇ
ତାହାକୁ ସ୍ଥିତିର ଦେବା କୁମାଳ ଅଛି । ଏମନ୍ତ
ସୁନ୍ଦର ଜାତ ଆମେମାନେ ଶିଖା କରିବାକୁ
ଅପୋକିଥା । ଆମେମାନଙ୍କର କଥାଏ ଏହି କ
ାନ୍ଧାରର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ଭାବିତର ବାବୁରେବେଷର
କଲ ମନ କଥା କହିବାକୁ ଆମେମାନେ କାଥା ।
ଏହିରେ ସେବେ ଆମେମାନଙ୍କର ସୁମାଳ ରିକ୍ଷ
ନ ପାଇଲା ହେବେ ସେଇଁମାନେ ସମ୍ଭାବ
କରିବ ଦେବାହାର ସେଥିରେ ଆମେମାନଙ୍କର
କିମ୍ବା କରେ ବେମାନେ ତହିଁ ନମେତା ଦାସ
ଅଟକୁ ଏହି ବେମାନଙ୍କ ଏହି ପାର୍ଥନା ଯେ
ଆମେମାନଙ୍କ ସେଥିର ଦାସରୁ ରିକ୍ଷା କରିଲା ।

୧୯୨୦ ପିତ୍ରକୁଣ୍ଡାଳୀର

ବ୍ୟାକିନୀ ପାଇଁ

ଅଗ୍ରମେ କୁଥିବାର ହେବ ସଂଗୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଯୁକ୍ତ ଏହି କଳାତମ କାର୍ଯ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ କର୍ତ୍ତରେ
ଏକ ସମୟରେ ଅଗ୍ରନ ହେବ। ଯେଉଁ ଶାନ୍ତି
ସାକ୍ଷରରେ ସେହି ହାତମଙ୍କତାର ଏ ଲାଗ୍ୟ

ନିବାର୍ଣ୍ଣ ହେବ ତ ଯେଉଁ, ଉଥର୍ଭରେ ଯେହି—
ମାନେ ଦିନେଶଜୀର ହେବାର ପ୍ରାଥୀ ସେମାନଙ୍କର
ଚାପ ଗଲେ ଲେଖନ୍ତି ଯଥା ।

ନେମରକ ନିଷାତକ ଜାର୍ଯ୍ୟ ବୁନ୍ଦମଣେ-
କରେ ବାରୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ସମ୍ମାନପାତ୍ର
ହେବ । ପ୍ରାଣୀ ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଶାସ୍ତ୍ର ସାହେବ ଗାରୁ
ମେନ୍ଦରକ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ଦର୍ଶନାବୟକ୍ତି ଦାସ ।

କେବେଳୁ କଲେବୁଲ୍ଲ କହେଥରେ ବାହୁ
କରେବୁଣ୍ଡ କଟିପାଦୀ ମନ୍ଦିରରୁକୁହାଏ ପ୍ରାର୍ଥୀ—
ଜେ ବାହୁ କାନ୍ଦିବାହିର ଗୋପ ବାହୁ ଦରିଦରଙ୍ଗ
କାନ୍ଦିବା ବାହୁ ସାବଧାନାଥ ତଳବର୍ତ୍ତୀ ବାହୁ
ଦୂରନ୍ତମୋହନ ଅଶ୍ଵରୀ ବାହୁ ଖୁବାଳଦନ
ମାନ୍ଦୁଷ୍ଠାନ ତଳାକ ଚଳଗମଦାଏ ।

କୁଳାର ଦୁଇ ମଧ୍ୟକିରଣ କାହିଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ-
କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାରା । ପ୍ରାଚୀ—ଆକାଶ
କୁବନମୋହନ ଅର୍ଥବ ବାହି ସମବାଧ
କରେଣ୍ଟ ଏଗାର କାଳପକ କାନ୍ତପା ।

କଣ୍ଠରତୀ ଓ ବାହୁ ବାହୁ
ଅଟ୍ଟଳବିଦୀର୍ଘ ମେନ୍ଦ୍ର ତ୍ରୈଷୁଷିଳହୋବ । ପ୍ରାଣୀ—
ଆ ବାହୁ ଲଜ୍ଜକଣ୍ଠୋର ଦାସ ବାହୁ ମଧ୍ୟସଦଳ
ସତ୍ତ୍ଵ ବାହୁ ପ୍ରେସ୍ତୁନାଥ ମୃତ୍ୟୁର୍ମା ବାହୁ ଯାନକାର
ସରବାର ବାହୁ ଶୂନ୍ୟମୋହନ ଅର୍ଜୁନ ବାହୁ
ବାହୁ ଶୂନ୍ୟମ୍ୟ । ଓ ବାହୁ ମଧ୍ୟସଦଳ ଭାବ ।

ତାଙ୍କ ମଦର ଜନେଶ୍ଵରୀମୁ ପିଲାଙ୍କ ସୂଚି
ଦରେ ଶାର ଦୂର୍ଗାଥାର ମର୍ମାର୍ଥା ସବତେଷୁଟିଲେ
ହାରା । ଏଥି — ଯୁକ୍ତ କେ ବାମହେଠି
ପାଇ ।

ନ ଏ ମେଳର ପ୍ରିଯକଷେପକ କାଟିଲେ କା
ପ୍ରଥାକୁଣ୍ଡ ସେଇ ବହୁ ଜଳଦିବାରା । ପ୍ରାର୍ଥୀ ।—
ଶବ୍ଦାବୁ ଯଜ୍ଞେ ଅଛ ତଥ, ତଥୁ ଦିଗ୍ବେଶ୍ଵର ଦିବ
ବାରୁ ଶିମାର ଚରଣ ମେଳ ବାରୁ ଦିମାଧର ଦିବ
ଏ ସମୀ ସଲଭାକ ମଦମୁଦ ।

ନେତ୍ରର ସଦିକ୍ ପ୍ରଥମରେ ବାହୁ ଦିଲ୍
ସେଇର ବାନ୍ଧିଥା ଅଣ୍ଟାଏ କମିଶନରଙ୍କରୀ
ପ୍ରାଣୀ — ଏ ପାଇଁ ଜୀବଯୋହୁଙ୍କ ଜଳ ବା
ଦୃଷ୍ଟନ୍ ମହାନ୍ତିର ବାହୁ ଅଣ୍ଟାକୁମାର ଘୋଷି
କରିବାରେ ବୋଲାରେ କିମ୍ବା

ତାଙ୍କ ନିରବ ହାତିର କୋଠରେ ନା
ଦିଯୋଗ କାବ ଅଲିଆଖି ସମ୍ମାନକହା
ପ୍ରାଣୀ—ଶବ୍ଦ କରୁ ମଧ୍ୟକର ନନ୍ଦାପାତ୍ର ବା
ଦେବପୂଜ ବଢ଼ିବା ବାହୁ ଦେଇ ମାତ୍ର ବା
ଦେଇପାଇ ସମ୍ମ ବାହ କାନାନିଧି ସାହୁ ।

ନ ଏ ମୁଲାଙ୍କିତ ଗେଟ୍‌ରେ ଘୋଷଣା
ମାତ୍ରେ ଜୟନ୍ତ ବିବଟ ସାହେବ ହେଲା

ଅନ୍ତିଷ୍ଠରବହୁବ ପ୍ରାର୍ଥୀ—ଶାଦ୍ଯତ୍ତ କନ୍ଦରଖେର
କରେନ୍ଦ୍ରଧାରୀ ଶାସ୍ତ୍ର ବ୍ୟାକ ହୁଲିବ ବାହୁ
ଦୟାନିଧ ଦାସ ।

ପ୍ରାଥୀକ ନିଧରେ କୁମିଦାର ମହାଜଳ ଏବଂ
ଶିଖକଳ ସଂଖ୍ୟା ଦୂରକଳ ଲେଆଏ । ବିଲ
କଣ ଦାରନ କଣ ଅବଶ୍ୟକ ସମ୍ମୁ ଅଗଲ
ଷଷ୍ଠୀ ସୃତିଶବ୍ଦ ପରେ ଶ୍ରେଣୀର ଯୋଗ୍ୟତାକ
ରହିଥିଲୁ ଏଥିମୟରୁ କରିବାତାମାନେ କେବେଳୁ
ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ ଅମ୍ବଳ ଲେଖିଥେ ପଢିବାକ
ଜଣା ପଡ଼ିବ । ଅମ୍ବଳଙ୍କ ବିବେଚନାରେ
କଲେର ଉତ୍ତରମ୍ବଳ ଅପେକ୍ଷାସ୍ଵାଧାନ ଶେରିବ
ଲୋକ ଥିଲୁ ରହିବାର ଉପର । ଯେବେ
କାହିଁ ଓ ଧମଳକ ଲାଗ ଥିଲୁ କେବେ

ଅମ୍ବଲାମାରେ ହାତମକ ନଈ ଦୟାକୁଣ୍ଡର କଥା
ବହୁବାଳୁ ଅକେବେ ସମୟରେ ବୁଝିବ ହେବେ ଓ
ତହୁଁରେ ନିଷାଚର ପ୍ରଗାଢ଼ିତ ପ୍ରକୃତ ଉଦେଶ୍ୟ
ହାତମକ ପରିବେ ବ୍ୟାଧାର ହେବେ । ଏକଗରୁଦ

ପରମ୍ପରା ଦୃଷ୍ଟିରେ ସ୍ଵାଧୀକାର ଶ୍ରେଣୀତାକୁ ବନେଇଥିଲା
ଶ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଅଞ୍ଚଳ ଯୋଗ୍ୟ ଲୋକ ପାଇଁ
ଯିବେ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଏହି ପ୍ରମୁଖରେ
ଜାହାର ଦିଇଅଛି । ବିନ୍ଦୁ କଇଦାରାଙ୍କଣ
ଦେଉଗାର ଭବିତ ସେହିମାନେ କଥାରେ
ଯୋଗ୍ୟ ଏହି ସଜ୍ଜରେ ଦସି ନିର୍ଦ୍ଦୟରେ ନବି
ପାଇଁ ପାଇଁ ମେ ପକ୍ଷାର କରିବାର

ପେଣ୍ଟ ଅନ୍ତର ସୁଖୁମିତ୍ର ନାହିଁ ।
ଦୂରମ ଏହି ସବଦା କହି' ବାହମିତ୍ର ସଦେ
କରିବାର ତେ ସମ୍ଭାବେ ସେହିବାର ମହ କିମ୍ବା
କରିବାକୁ ପାହିବି ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଏହିବାର
ପାହାଲେ ନିରାକାର ଆହା ହେବାର

କେବଳ ମନୋମାଳା କରିବାର ହେବ । ଏ
ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଦୂଷ ଉପବାର ହେବ । ଏ
ମନ୍ତ୍ର ଲେଖ ପ୍ରାଥୀ ଗା ମନୋମାଳ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଯେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ହେବ
ଲେବ ଅଛନ୍ତି କି ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଏବଂ

ତା କରୁଥାଇବି ଅନ୍ଧା ଓ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ
ଭାଗବତପ୍ରକାଶନ ଏହି ଶରୀରପଦବୀରୁ
ମେହାର ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ଧାର ଗୋଟିମ କରି
ଚାଲ ସବହା ପୃଷ୍ଠାର ବୋଲି କରୁଥାଗମାନ
ସେପରାର ଲେଖାର ଆପଣାର ଏହାକା

କମେଟ୍‌ର କରିବାକୁ ଦିଶେଇ ଲଜ୍ଜା କା
ଆମ୍ବେସନେ ଉପରେ ଯେତ୍ୟାମ୍ବୁ କୁଣ୍ଡ ଥିବା
ଚକରିକ ହୋଇ ଦେଖିଗଛ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୟବେ ସେ ସୁନ୍ଦର ନ ଆ

ତେବେ ଏପର ଲୋକୁ କାହାମାନାଟ
କଟିପାଇ କ ବଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଥ

କୌଣସି ବାଜି ଦେବ ଲାହି ବରଂ ଏମାନେ
ଗିରିଯେତିଥିଲା ଅଳକର ଖା ୫୦ ଟଙ୍କା ଲାଗୁଛି
ତଥାତ୍ କଟିଛି ରମ୍ଭନ ଦେବନେ ଯେତୀନାହାନ
ଥିଲା ତୁମକାର ଦେବ । ପ୍ରଦୃଶନେ ଉଥାଜ
ଦିନଟି କଟିଛି ଏହିଥିରେ ଲୋକରେ ଲେଡା ।
ପ୍ରଥମେ କାର୍ଯ୍ୟହାର ଉଥାଜ ହମେହିରେ ସମ୍ମାନକାରୀ
କରିବ ତେବେଳା ଦେଖି ରଚନ ପରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ହେଲେ ଧାରକେ । ଆଗରଟି ଏଥିରେ
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କମିଶ୍ନର ମନୋମାତ୍ର କରିବାର
କରିବ ଏ ସେହିମନେ ସେମାନଙ୍କ ପରିଵାର
ବ୍ୟକ୍ତି ତଥା ତଥାର ପରିବାର ସ୍ଥାପନ ପୁର୍ଣ୍ଣ
ନିମତ୍ତ ଦୟ ଓ ନରହପତି ପାତରେ ଘର ବନ୍ଧୁ-
ବାନ୍ଧୁ ସମାନ ହେବେ । ତରବାଜାମାନେ
ଏହେତୁ ଜପନାଲାଭାନ୍ତୁ କଥାତିକ ପ୍ରକାଳିତ୍ୱ
ଏହି ଅନୁଭ୍ୟ ବହି ଅବଦିଷ୍ଟ ସେମନ୍ତ କିନ୍ତୁ
ଦୋଷରେ ଭାବେ ଜୀବିତୀ ଦେବନେବୁ ନ
ଯତେ ଏହିଥି ପ୍ରତି ଯମଦୁରା ଲାଗୁବ ବହୁ-
ମାର କରୁଥିବା ଅମ୍ବେନାକେ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ତ
ମେମାନେ ଥିଲା । ଏହାକାରେ ଯମଦୁରା
ଦ୍ୱାରା ଯାଦାଗୁ କମିଶ୍ନର ବସନ୍ତର ଛାତିର ଏହି
କବକବ ମନେରେ ଯାଦା ହୁବି କଲ କଲନ୍ତି
ଯାଦ ଦେବେ ସହାଯେଣା ଉତ୍ତମ ଦେବରେ
କଥାତିକ କରିଯାଇବ ବଜ୍ଞ ଦେବ କାହା ।
ସେମାନେ ତାପିଶିର ମନୋମାତ୍ର ବୋବଥିଲୁଣ୍ଡି
ସେମାନ୍ତକୁ ମନ୍ତା ଦିଲିବ ଏହି ଦେବର ଥିଲା
ଦେବନ ଦେବା ତଥା ନ ଜୀବ ଧ୍ୟାନରେ ମନୋମାତ୍ର
ପରି ହଶେ ତଥା ବରିବନେ ।

ପାତ୍ରିକା ଏଣ୍ଟରୀ

ମନ୍ତ୍ର ଏ କାହାର ଦିନମୁଁ ଯଦେହୁଣେ ହସନ
ହେବାକୁ । କୁଠ କୋଟି ଲକ୍ଷ ପଢ଼ିବୁ କରିବାକୁ
ଏହି ଦେଶରୀ ଦେବ ହାତ ବିନେବାକୁ ମଧ୍ୟ ଦୂର
ପାଞ୍ଚଟି ଲୋକରେ ।

ହାତୁ ପରିବାର ଯୋଗ କରି ଦେଖି ଦେଖି କାମ କରି
ଏ ଦେଇବେ ନନ୍ଦନଙ୍କୁ ଶୁଣୁ ଯୋଗ କରେଗା ତାର
ଦେଇ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପ କାର୍ଯ୍ୟରେ କମଳ ହୋଇଗଲା

କେବଳ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ହାତରେ ପାଇଲାକିମେ କୁଣ୍ଡଳ
ଦେଇ ଏହାରେ କୋଣରେ କୁଣ୍ଡଳ ଦେଇଯେ କିମ୍ବା
ଦେଇ ହେବ କୁଣ୍ଡଳ ଦେଇବା ଏ କୁଣ୍ଡଳରେ
ଏ କୁଣ୍ଡଳରେ କୋଣରେ କୁଣ୍ଡଳ ଦେଇ କିମ୍ବା
କୁଣ୍ଡଳ ଦେଇବା ଏ କୁଣ୍ଡଳରେ କୋଣରେ
କୁଣ୍ଡଳରେ କୋଣରେ କୁଣ୍ଡଳ ଦେଇବା

ଅନ୍ତର୍ଜାଲ ପରିମାଣ କରିବାରେ ଯୁଦ୍ଧକାଳୀନ ଦେଶରେ
ବିଜୟକାଳୀନ ସଂଗ୍ରହର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହାରେ ବିବରଣ୍ୟ କରିବାକୁ ପରିଚାରିତ କରିଛି।

ମୁହିଁ କରୁଥାଣ କାହାର ଦେଖାଏ ଏ କରିବାକୁ ପରିବ
ନିଷ୍ଠାକରୀ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧେ କରିଲାମ କୁଳ୍ପ କରିଲାମ
କୁଳ୍ପ ମଧ୍ୟରେ ଅଛିଯାଏ କରିବାକୁ କରିପାର ।

ବାହୀରେ ମାନ୍ଦୁର ଦୂତ ସମ୍ବଲରେ ସାଥେ ପାରେ କୌଣସି
ପରେବ ଉଦୟ ମରି ଲାଗି । ମାତ୍ର ଏହାର କରିବ କୁବୀରେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାର କୁବ ମୁହଁରେ ଦାଳ ଅବସଥା ଲାଗିବା
ବାହୀରେ କିମ୍ବା ଅଶ୍ଵରୀର ଫେରେ କାହାରେ ବାହୁ ଜାହାରେ
ଅପରି ଦେଖିବାର କାହାରେ ।

ପ୍ରମାଣ କାହିଁବାକିମୁକ୍ତ କାହାକି କାହାକି କାହାକି

କାନ୍ଦିରତା କଲାପାଦବିରେ ବସୁର ବାଜାର, କଲାପ
ଶ୍ରୀମତୀ କଣ୍ଠରୋଧାରୀ ଏହାରେ ଥିଲା ।

କୋଣାର୍କ ପାଦ ହାତ କିମ୍ବା ଗାନ୍ଧି ପାଦ ହାତ କିମ୍ବା
ଦିଲାକାରୀ ମହାଶୂନ୍ୟ ପାଦ ହାତ କିମ୍ବା କାଳାଶୀ
କାଳାଶୀ ପାଦ ହାତ କିମ୍ବା କାଳାଶୀ ପାଦ ହାତ କିମ୍ବା
କାଳାଶୀ ପାଦ ହାତ କିମ୍ବା କାଳାଶୀ ପାଦ ହାତ କିମ୍ବା

ପାଇଁ ଦୁଇମାତ୍ର କଣ ହେଲେ ନାହିଁ ଯାଏଇବେଳେ
କରିଛିଥିବୁ ପଖାର କଣ ହେଲେ ନାହିଁ ଯାଏଇବେଳେ
ପଦ୍ଧତି ଓ ପରିମାଣର କରିବିଲେ ନାହିଁ ଯାଏଇବେଳେ
କାହା କାହାରୁ କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର

ଏହି ଦେଖନ୍ତି ସୁଧାରି କିମ୍ବା ମଧ୍ୟ ତା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଏକ ଦେଖନ୍ତି କିମ୍ବା ଦେଖନ୍ତି କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ପୁରୁଷାର୍ଥ ଏକାକୀତା କିମ୍ବା ଉତ୍ସବ କିମ୍ବା

କୁର୍ବାଳାଟେ ପାଞ୍ଚ ଟଙ୍କାର ଦେବନ ଏହାହି ପଣ୍ଡ
ହୋଇଥିବାର ସାଠି ଜୀବିତ । କବତ ମାନ ଏବଂ ବୀର
ଯା ବୁଝିବ ଶୁଣୁ ତ ଖାଲି କିମ୍ବା କାହାର ଜୀବିତକୁ

ଶାନ୍ତି ଦିଲ୍ଲୀରେ କେ ପାଇଥାର ପାଇଥାର
ମହିନା ଏହି ମହିନା ଯା କୁ କେ କୋଣାରକେ
ମହିନାରେ କେବଳ କୁଳାଳର ବାଜାରର ମହିନା କାହାର
କୁଳାଳର ସମ୍ପର୍କରେ କୁଳାଳ କାହାର କୁଳାଳରେ କୁଳାଳ
କୁଳାଳ କୁଳାଳ କୁଳାଳ କୁଳାଳ କୁଳାଳ କୁଳାଳ
କୁଳାଳ କୁଳାଳ କୁଳାଳ କୁଳାଳ କୁଳାଳ କୁଳାଳ

ମନ୍ଦିରର ମୁହିଁଲ ପାଇଁ ତେବେକ ମହି ଏବଂ କଷା
ଶବ୍ଦମୁଦ୍ରାର ଅନ୍ଧମାଳେ ରେଖାକାର ମାତ୍ର ହେଠାଟି ଥିଲେ
କଷାର ମାତ୍ର ଏବଂ କଷାମୁଦ୍ରାର କଷାମାଳା ଥିଲେ କଷାମୁଦ୍ରା
ଏବଂ କଷାମାଳା ଏବଂ କଷାମାଳା ଏବଂ କଷାମାଳା ।

ମହାକାବ୍ୟ-ରାଜବଳୀ ପାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଲେ ଦୂର
ଦେଖିପୁଣ୍ୟବଳୀର ଅବଳେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଏହି ଏକ କାଳେ
କରିଯାଇଲେ ତେବେବେ ଏହିଏ ଉତ୍ସବ ଉତ୍ସବରେ ଏହା ଧରିଲାଗ୍ରହ
ଦେଖାଯାଇଲେ ଏହାଠି ଗର୍ବଚାରିତାକୁ ଆମେର ଜାଗାମଧ୍ୟ
ଥାବନ୍ତି ଏହି ଧରା ଏହି ଉତ୍ସବରେ ଏହା ଦରିଦ୍ରାଙ୍ଗ
ଦେଖି ବହାରକାର କରିଯାଇଯାଇ ଏହା ଏହା ଦରିଦ୍ର
ଦେଖି କିମ୍ବା ସମ୍ମାନ କରିଯାଇ ଏହା ପାଇବ କିମ୍ବା କାହାକୁ
ଦେଖିବାକୁ ଏହିଏ ପାଇବା କରିବାକୁ ଏହା
କିମ୍ବା ପାଇବାକୁ କରିବାକୁ । ଗର୍ବଚାରିତାକୁ ଆମେ ଏହି
ଗର୍ବଚାରି ଜାଗାର ପାଇବା ଏହାଠି ଉତ୍ସବ ଉତ୍ସବରେ
ଦେଖାଯାଇଲେ ଏହାଠି ଉତ୍ସବରେ ଏହା ଏହା ଏହା

୧୯୮୬ ଜାନ୍ମ କରେଣ୍ଡା ହେଉଥିଲେ ଏହାରେ ପାଇଁ ଦିଲ୍ଲିଆ
୧୯୯୫୨୦ ଜାନ୍ମ କରେଣ୍ଡା ହେଉଥିଲେ ଏହାରେ ପାଇଁ ଦିଲ୍ଲିଆ
୧୯୯୫୨୦ ଜାନ୍ମ କରେଣ୍ଡା ହେଉଥିଲେ ଏହାରେ ପାଇଁ ଦିଲ୍ଲିଆ

କେବଳ ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ
ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର
ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର
ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର

ଅନ୍ତର୍ବାଦ କରିବାକୁ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ
ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ
ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ
ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ

ମେହିରପୁରୀ କାନ୍ଦିଲାଳୀ ମଧ୍ୟମାତ୍ରରେ ଉଚ୍ଚ
ମାତ୍ରରେ ଅଛି ଏହି କର୍ମକାଳୀଙ୍କ କାମ କରେ ଯି କର୍ମକାଳୀ
ପାଠୀ କାନ୍ଦିଲାଳୀଙ୍କ ଜାଗା କିମ୍ବା ସମ୍ମାନକାଳୀଙ୍କ
ମଧ୍ୟମାତ୍ରରେ ଉଚ୍ଚ

କାନ୍ଦିରାମ ପାତ୍ର ହେଲେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କେବେ ଦେଖିବୁ କାହାର ମହାତ୍ମା ହେଉ ଏହା ନାହାନ୍ତି
ତୋରିବୁ ମନେ କାହାର ହେଲା ? - ଏହାରେ
ଏବେ କୁଳ ଜୀବିତରେ ହେବାର କମାଟି କଥା ନାହିଁ ।
- ଏହାରେ ଏହା କାହାର ପାଦ କିମ୍ବା

ପାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପାଇଁ କାହାର କାହାରଙ୍କୁ ମନ୍ଦିର କରିଛନ୍ତି
କଲେଖନ କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର

ଶେଷତାରେ ।

ପ୍ରେରଣାର ମତାନର ଦ୍ୱାରା ଅଗେମା-
କେ ଆସା ଦୋଷ ।

କାନ୍ଦର ପ୍ଲେଟ୍ ଶା ଭାବିତାପାତ୍ର ସମ୍ମାନି
ଚଢାପଦ୍ମ ସମୀପେ

ନୟ ଲୁଣିର କିମ୍ବାହିକୁ ଅପରାହ୍ନ ଜଗନ୍ନାଥ
ଦିଖ୍ଯାତ ପାତ୍ରିକାରେ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରଦାନ କରି ହାରିଛି
ତଥାବା ହେବେ ।

ରଖ ଦକ୍ଷାଶ୍ଵାମୀ ସମୟରେ ସଜାନ ଗଲିବେ
ତୁଳନା ବୈଶର ଅବସ୍ଥା ପାହୁର୍ବିବ
ଦେବେଶ୍ୱର । ଏକ ଗ୍ରାମସ୍ଥ ତିବି ର ଗ୍ରାମସ୍ଥ
ଜାନ୍ମିତି ବାନ୍ଧୁ କୋରେଜାଇଲେ ଓ ତଥା ପରି-
ତରକ ସ ଅନେକ ଲେବଳ ମଳ୍ଲ ହିମଶିଖନ ।
ଅଳ୍ପ ଏ ସମୟରେ ସେ ଗ୍ରାମରେ ଏପରି ବିଚ୍ଛିନ୍ନ
କାହିଁ କାହିଁ ହୋଇଥିଲ ଯେ ସେ ଗ୍ରାମସ୍ଥ
କେବଳ ଜନ୍ମ ଦୂର ଥାଇ ଅପରିପରି
ଜନର କେବମାନେ ଯଜଣ ସେ ଗ୍ରାମ ବିନାଶ
ମେଲାପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦୟ କରିବେ ।

ଏହି ଏହୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେଣାମ୍ବକ ବୋଲି ଏକ
ଦଳରେ ସମ୍ପଦାପତ୍ରକାରୀତି-; ଏହି ବେଳେକି
ଛିଲା ଅଧିକାୟ ବୁଦ୍ଧ ଯୋଗୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନ୍ୟକ
କଲେ । ସଥର ସମ୍ପଦରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏକ
ଦାସ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ଫଳାନ୍ତମକ୍ଷ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଯାତ୍ରା
ରେମାନ୍ଦକୁ ଅଛେବ ଶକ୍ତି କେବଳପରେ
ଏହି ଦୂରିମାନରେ ଖାଇବା ପଥାଠ ସାମଗ୍ରୀ-
ଯାଠ ଦିନ ଦୁଇବୁ ଦେବିଆଣୀ । ଏହାର
ପାଇବାକି କିମ୍ବା ବେମାନ୍ଦକୁ ମେଲିବା
କରିବ ଅଛେବ କିମ୍ବା ଯାହାକୁ ଚରଣବି
ରଜ୍ଞୀ ଏହି ତେ କିମ୍ବା ମେହିପର ମରଦା
ମରଦାପର ପ୍ରେତରେ ଆଇବ ।

১৯৪৮	১০	বিষ্ণু
প্রকাশন	১	ক সাহচর্য বাবু

ମହାଶୟ !
ଯାହା ଚିତ୍ରନୀଳର କର୍ମଜହାନ୍ତର ପାଇଁ
ପାଦମୁଦ୍ରା ଦିଲ୍ଲିରେ ଦେଖିଲୁଛି ।

ପ୍ରାଣର ହୋଇଥିବା । ଏଗର ଧର୍ମକ ଅଥାତ୍
ଏହର ଦିନର ଏକବାର ଅଥବେଳେ
ହୋଇଥାଏ । ଏହିଲେ ପାପ କି ତାଙ୍କ
ପଣ୍ଡିତ ସହ୍ୟ ହୋଇଥିଲୁଣି । ଏମନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଅଧିକାରୀ ଏହି ଗ୍ରାମ କିବାରୀ । ଏଥିରେ ଘୟ-
ମାନଙ୍କର ମାତ୍ରାହର ପର୍ଯ୍ୟାଳେତମ କରିବାର
ତାହର ସବେଳର ହେଣିପୁ ଭୂଷରେ
ଲେଖାଯାଇଥିଲୁ ଲଜ୍ଜାପୁ ଯଥା;—ମନୁଦିତା
ପାଇବିମୁ—ନାହାର ପଚାର ପୁରାଣୀ—
ରତ୍ନଧର୍ୟଦତ୍ତ । ପଣ୍ଡିତବିଷ୍ଣୁ । ବାଲପାତ୍ର
ଶ୍ରୀଜନାନ୍ତ—ନର୍ବଂଦବାକପେଣ୍ଠୁ । ଦୁଇବାର ଓ
କୁମରପାତ୍ର ଉପରେ ।

ମେଘାଧାରଣରେ ଜାଗାକୁବାର ଅଳ୍ପାୟୁ
ଏହି ସେ ଯେ କେହି ଏହି ସମାଜକୁ ନ୍ୟାସୀ
ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଅଚ୍ଛାନ୍ତକୁଣ ତତ୍ତ୍ଵର ପା
ଇବେ । ଏଥିରେ ହିମୁମାନଙ୍କର ଯୋଗ ଦେ-
ବାର ଉଚିତ ।

ଶାଖା-୪ } ବିଷୟ-୨
ଶାରନରହେତୁଦ୍ୱାରା
ଏ ଯୋଗାନ୍ତୁ ଦେଖିବା
ଅପରାହ୍ନ ସମୀକ୍ଷା
ମଧ୍ୟାହ୍ନ

ମହାଶୟ !
ଅମେ ତଥି ମିଳନପିଲାଲେଖ ଓ ତଥିରୁ
ଜବାରୁଙ୍କ ସଦୃକ ଓ ଅଳ୍ପାୟ ଗର୍ଭିତ କାର୍ଯ୍ୟର
ପ୍ରଗକାର ନିମ୍ନ ଦ୍ରୋଷ୍ଟ ଦେଇ ଦୂରଧ୍ୱାଣ ପଦ ଆପଣ
ଶକ୍ତି ଉତ୍ସବପାରେ ପକାଣ କରିବିଲୁ
ସେହିପାର ତେଜାର ଶର୍ମିମଳୀ ପାଇଁ କରାଦିପଦ
ତଥାରୁଙ୍କ ବାହୁଙ୍କ ଦେଲାମା “ ସମାରକ ତେ
ବେଦବ ” ଯାଦକୁ ସେହି ସବୁ କହୁଣ୍ଟି କର୍ତ୍ତବ୍ୟା
କରି ଅଛନ୍ତି; ସେଥିରୁ ଅମେ ସେମାନଙ୍କ
ତୁଳୟର ସହିତ ଥାରୀବ ତଥା କାର୍ଯ୍ୟର ସେହି
କହୁଣ୍ଟିର ଏହି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇ ଥିଲା ଅଚ୍ଛମ
ତଥାରୁଙ୍କ ବାହୁଙ୍କ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟର ପରିବେ
ଯେହି ତେମତା ଏବଂ ଦ୍ଵାରା ନ ଦେଇ ଦୁର୍ବ୍ୟ
ବିତ୍ତ୍ୟର ଦୁଷ୍ଟ ଦେଇ ମରକାଣ କହିବିଲାରୁ
ତଙ୍କା ବାହାର ତଥା ନେବା ଲଜ୍ଜାଦ ମନୁଚିର
ଅର୍ପନଥାନ ପାଦା ଲେଖିଥିଲୁ ତହିଁ ଶୈ-
ଶୈ ପ୍ରତିବାଦ ନ କହିବାକୁ ବବା ଅମ୍ବତ
ଲେବର ଏହି ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦିଅଥର ଶଥ୍ୟ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ଣ୍ଣ ନ କରିଥିବା କହିଲା ତିବିର
ପ୍ରଦାନ କର ଅଛନ୍ତି । ସାଥୀରଣ ଦିଅଥମଳ
ଏହି ମନୁଜ୍ଞାଯ କରିବିଲାରୁ ଓ ମାନୁଷୀ ବେ-

ପ୍ରକଳ୍ପ ଗବ୍ଦିର ଜହାର ବିନ୍ଧୁ କରିବେ,
ସେଥାରେ ଅମ୍ବର ଅପର କୋଣସି ବାଦାନୁ-
କାନ୍ତକ ପ୍ରମୋଜନ ନାହିଁ । ଏହି ସ୍ଵରୂପ ଆଜା
ଅପର କେହି ଲ୍ଲକ୍ଷିତ ଅମ୍ବର ସେହି ପଞ୍ଚ-ଦ୍ୱା-
ଖର ମଧ୍ୟରୁ କୋଣସି କଥା ତୁମ ଅବା
ନିର୍ମାଣ ଗ୍ରୀବା ଶରୀର କରିଥିବା କେବାର ଦେଇ
ଆମେ ତାହା ହେଲେ ଆମେ ଅନବାଧିତ ଏହି
ପ୍ରକଳ୍ପ ହୃଦୟର ବୋଲି ଆଶ୍ରମ ମାତ୍ର ତାହା ନ
ପାର — ତେବେଳି କଟକୁ କର୍ତ୍ତା କର ଧର୍ମପ୍ରକଳ୍ପ
ରୁ କାଗଜରେ — ବ୍ରାହ୍ମପାଇଁର ଯେ ଅବ-
ମାରନା କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଏବା ଅମେଷା ଅମ୍ବର
ଦ୍ୱାଖର ଦିନ୍ଦ୍ୱା ଅଛି କରି ନାହିଁ । ଆମେ
ସତ୍ୱ କଟକୁ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପାଇଁ—
ଆମେ ଜାଣ୍ୟେଇମନକର ସତ୍ୱ ନ ଆଏ—
ବିଜର ନ ଆଏ — ଏହି କିମ୍ବର ବୋଷ ଅବା
ଅପରଥ ଗୋଟିଏ ବରିବାର କୋଣସି ଭାଗୀତ୍ୟ
ନ ଥାଏ — ଦେମାନକର କଟକୁ ବର୍ଧନ କରି
ବାହି ବ୍ରାହ୍ମପ୍ରକଳ୍ପ !! ପ୍ରକଳ୍ପ ଦୋଷପ୍ରକାଶକୁ
କଟକ ବାର, ବର୍ଧନ କରି ଗାହକାହ ନିକାରଣ
କରି, ସଂଶ୍ଵରକ ସେହି ସାଧାରଣ ନୟମାନ୍ତି-
ଧାରେ ଅମଳ କଟକୁ ବର୍ଧନ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି
ତହିଁରେ ଅମର ତହାରେ ବଥା ବହିଗର
ଅଧିକାର ନାହିଁ । ମାତ୍ରା — ହର ଆମ୍ବେ ବର୍ତ୍ତ-
କଣ୍ଠର ଅନ୍ତରେଥରେ ସଂଶ୍ଵରକଳ ଏହି
ଉଜ୍ଜଳ ପ୍ରାଣସମାଜଙ୍କ ସର୍ବର କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ସେ
ପ୍ରକଳ୍ପ ଶିଖାଦିଗର ଖର ତଳର ଅଧି
ପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରାଣସମାଜର ଅବଶ୍ୟକତା । ବେଳାମୀ
ଠେଠେ — ବ୍ରାହ୍ମ ବର୍ତ୍ତ ନିର୍ବାଚନ ଚଷ୍ଟରେ
ଥଳ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ସମ୍ମ ଦେଇଲେହେ
ଶରୀରକୁ — ଅମଗନକିର ମଧ୍ୟକେବିଳାଙ୍କ କର
ଗରେ ଯେହି ଦେଖାଇୟା ସମ୍ମ ନହେ, ତେବେ
ଦେଇଲେ ପ୍ରାଣସମାଜର ଅବା ପ୍ରାକୁର ଧର୍ମର
କୋଣସି ବେଳାମୀ ଲେଖା ଅବା ଦେଲାମୀ
ବାରୀ ପାହା କରିବା କେରେହୁର ସମ୍ମ
ତାହା ଭୟଧାରୀ ହାତାରୁ ଅଧିକାର ତୁମିଲ ନ
ପାରୁ — କିମ୍ବରୁ ପରିବଳ ରହିର ପ୍ରାକୁର
ଜାତିରସେହି ହୃଦୟମାନ୍ତୁ ପ୍ରାପ୍ତଦେବେ । ଯଦି

କୁଟକ ଶାଖାରେ ଗୀତ ପାଠ ଦିଲ୍ଲିଯାରୀ ପାଠୀଙ୍କୁ

~~ମହାରାଜ~~ ପାତଳାଳା ନାମରେ ପାଦେଶକ୍ଷେତ୍ର ଦେଇ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାତ୍ରେ କାମ କରିବାକୁ ପ୍ରତିବର୍ଦ୍ଧକାରୀ

କାନ୍ତିର ପାଦମଣି

ଶାପ୍ରାଦ୍ଵିକସନ୍ଧ୍ୟା ଦିପତିବା ।

四

କେବଳ ୧୨ ମାଟେ ଉପରେ ଏହା ଧରିବାର ଅଜ୍ଞାନ । କୁଣ୍ଡଳ ଓ କର୍ଣ୍ଣର ଦେଖାନ୍ତରେ

四

ମୁଲିକ	ଅଟେଟ	ବେଳେଷ୍ଟୁ
ରାଜ୍ୱିକ	୩୨୨	ନେୟୁ
କୋକନୀପାତ୍ର	୧୦୦	୧୦୦

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପାଇଁ ବିନ୍ଦୁର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ପ୍ରକଟିତ ବାରୁ ଯଜନାଥ ତମେଣିମେହେଲୁଙ୍କ
ପହଞ୍ଚେ ଅନୁଭବ ଉଥୁ ପଥରେ ଲେଖାପତି
କି “ତୁମୁକୁ କହିଅପା ଏହିମୁସରଳାସ
ଆସିମୁ କରୁନ୍ତବୁଧୀ ପଥର ପଢିଲ
ତୋହି କହୁ ମନେକାଳେ କାହିଁ” । ଏଥିର
କହୁ ଆପିଥିର ବିଭିନ୍ନମାତ୍ରର ଅମନାନ୍ତରୁ
ଦୂରକୁଣ୍ଡେ ଜାଣାଇଥିଲା ବିଷେନେ କେବେ
“ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗତ ଓ ରଧବନ୍ଦ” ଧରୁବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଦୂରମନାତେ କୌଣସିତୁପ ସମାଧି ବି
ନେଇବା ନେଇବା କରିବି ନାହିଁ ।

କୋଳ ଓ ପ୍ରାଚୀ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖିଲୁ ପଥସ୍ତ ହୋଇ କର୍ତ୍ତାବ ଗୋମାଂଶୁ
ଦୋଷ କର୍ତ୍ତା ପ୍ରାଚୀକର୍ତ୍ତା ହେବାକ କର୍ତ୍ତାବ ଗୋମାଂଶୁ
କରିଦେବ ଗୋମାଂଶୁ କର୍ତ୍ତାବ କର୍ତ୍ତାବିନେ । ମାତ୍ର
କିମ୍ବା କୃତ୍ୟ କରେ କର୍ତ୍ତାବ କରିବା ହୋଇ ପାଇଲ
ମାତ୍ର ଏ ବନ୍ଦାମେରୁ କର୍ତ୍ତାବ କରାଯାଇଛା । ଏତେହି
କର୍ତ୍ତାବ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରକାଶର ମୁଦ୍ରାବଜ୍ଞା ଦେଖିଅଛି ।
ଅତିରିକ୍ତ କୁମଳ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ସମ୍ବନ୍ଧାୟ କିମ୍ବା
ଦେଖାଇବାର ଦୟ ଦେଇ । ଦ୍ୱାଦଶ ବିହିତରେ
ଅକର, ଅମ୍ବାଜକର ବାର୍ତ୍ତା କୁମଳ ମାତ୍ର ଏବିହ
ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଦେଇ ବାର୍ତ୍ତାକାନ୍ତର ଦୟ
ଆପେ କୁଣ୍ଡରେ ପଢ଼ିବ ଏହି ।

ପୁନରକ୍ଷଣ ଅନୁଦିତ ହାତର ନିୟମ
ଗୋଟିଏବା ଟୈପ୍‌ର ଫଳାତେ ଗାନ୍ଧି ସମାଜବେ

ପଦ୍ମଶିଖ ଥିଲେ । ଅପରା ଧର୍ମ-ମାର୍ଗମ ଜିତ କରାଯାଇ
ନାହିଁ ଅପରା ପଦ୍ମଶିଖ ଏହି କମ୍ପରିଷନ୍ଟର୍ ବ୍ୟାକ୍-
ରେ ଛୁଟିଗ ମଦ୍ଦାରେ ଏମାନଙ୍କର କରେଗା
ବେଳେ ଅଥିଥରେ ସେମାନଙ୍କ ହେଲାଇ
ଦେଇବନ୍ୟ ପ୍ରପନ୍ଦିଷ୍ଟଣ୍ଟ୍ରେଖ ଓ ମାନ୍ୟବପ୍ରତିବା-
ପା ପାଇଁ ଚୋଇବାକରନ୍ତି ଗୋଟିଏକର ଏହି
କରନ୍ତୁ କାହିଁମାନ ଦର୍ଶକ କମ୍ପରିଷ କିମ୍ବା
କୁଣ୍ଡଳ ଜନେଦାର ଓ ପ୍ରକାଶାଦଳ ଶାନ୍ତ ଉତ୍ସବରେ
ହେଲାଇ ଆଜି ଦିନମ କରିବାର ସମୟ ନାହିଁ ।

ମୁଣ୍ଡିଲୁ ମୋରଦମାର ଫଳ ଗତ ସପ୍ତ ବୃକ୍ଷ
ଯାଠକମାନଙ୍କୁ କୁଣ୍ଡଳିଥାରୁ ସଙ୍କଳ ସମାବସ୍ଥା
ମାଜନ୍ଦିରର ଏହି ମୋରଦମାର ବିକ୍ରିକରିବା
ଜଳ ବୈଶ୍ଵ ସାହେବକ ଘୟ ପଣ ଦେଖିଲୁ
ଯେ ଘାନେକ ପଥୋଚିତକୁଷେ ମାଜନ୍ଦିପୁଣ୍ଡି
ଉଦ୍ଧବ ମାହେବିକ କରିବୁ ଦିନା ବନ୍ଦାଚାନ୍ଦିନି ।
ଜଳ ସାଧେକ କଷ୍ଟକର୍ତ୍ତା କି ଉଥକର ସା-
ହେବ ଏହିମାନବର ରଖାଗ କମିଶ୍ବର ଦେଖା-
ନ ମୋରଦମା କରିବାରୁ ନ କରି ଏ ଅଧିକା
ସବ ଲକ୍ଷେତରକରୁ କାହିବ କରି କି ଦେବର
ମାଜନ୍ଦିପୁଣ୍ଡି କେବଳ ଲାଗଳ ଯାଠକମାନଙ୍କ
ଉଥକର ସାଧେବକୁ ଜଳସ ଦେଖେ ଏହି
ମୋରଦମା ରାଘବ ରଜୀ ଅନ୍ଧବ୍ୟକ୍ତ
ଦ୍ୱାରରେ ରାଜନାର ଦ୍ୱାର ନିଳେ ବିଜ
ଅବସ୍ଥାର ଦ୍ୱାରା ଏମେମାରେ ପରିଧା କରି
ଏଥର ମୋରଦମା ଜୋଗ ପ୍ରତି ସହାଯ କରେ ।

କନ୍ଦମୟେ ତା * ପରିବେ ଜୀବାଯାତ୍ରା
ଜୁମେବାର ବାହୁ ସୁରବ୍ରତନାଥ ପାଇ ତୌଧୂରୀ
ସହାର କରି ଗନ୍ଧଲଙ୍ଘ ଆଶ୍ରମ ପରିଦେଶରେ କେବଳ
କଳପାଳ କରିଛନ୍ତିଲେ । ଏଥି ପରିମାତ୍ର ଲାକୁର
ବର ଅଛି କରିବୁବୁଦ୍ଧରେ ସରିବେ ହୋଇଥିଲା
ଏହି ଲିଟ ପାଠେର ଓ ଜୀବ ଅଣ୍ଟ କରିବୁ
ପରୁ ଜଗଧୂରେ ଅବଲମ୍ବନ ପ୍ରାଚି ହୋଇଥିଲେ ।
ଏହି ପରିମାତ୍ର ଲାର୍ଜ ବ୍ୟବର ସେଠା ତିର୍ଯ୍ୟକି-
ପାଇଛି ନିଷ୍ଠାତଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଥା ପରିବର୍ତ୍ତନାରୁ
ତୌଧୂରୀ ମହାବୟୁ ବସନ୍ତ ବ୍ୟଥାପ୍ତି କେବଳ
ମାନେ ମନୋମାନ ହୋଇଥିଗାର ପ୍ରକାଶ କଲେ
ଏହା ଶୁଣି ସାହେବ ମହାବୟୁ ଧରିବୁ ପ୍ରାଚି
ହେଲେ ଏହି ବେଳିର ଏହିବି କହୁଲେ ଯେ
“ଗେବେ ଧାମେ ଦୟି ହେଲେ ଉପକାର କର
ଅଛି ?” ଏ ସୁନ୍ଦରପାତ୍ରର ଅର୍ଥ ବେଳେ ବିବା
ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖାଯି ପ୍ରଥ୍ୟେକିକି କାହିଁ । ପଠିବେ
ନିଜରେ ଦୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ ।

ୟତା ନିର୍ମଳିତିପାଦକର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଉପକାରିତା
ଫଳ କି ୨ ମର ଛାତ୍ରଙ୍କ ଉପକାରିଯାଙ୍କ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନର ଦୋଷିତାଙ୍କ ।
ନିର୍ମଳ ସ୍କୁଲଟ ମହିଳା ବିଭାଗୀ ଏ ଥିଲୁ
ପରି ଶୋଭଣାରେ ଦ୍ୱାରା ବିଭାଗରେ ସମ୍ପଦିତ
ଚୋଇଥୁଲା ଏତ ଦର୍ଶକଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିନ୍ଦୁ ଥୁଲିଲୁ
ଗୋଡ଼ବ ରାହିଛି ତଥା ଦେଖିଲାମ । ମହାରାଜ
ପରିବର୍ତ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯତା କରୁଇବ ମୁଣ୍ଡଳ

ଶୟମ ଏକର ସାହେବ ହୋଇଥିଲେ ଏହି
ମେ ଗାଁର୍ଯ୍ୟାମ୍ ପୁଷ୍ପେ କରିବାକାଳ ସଙ୍ଗେ
ମିଶ୍ରାଳାପ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଖେଳ ହେଲାରୁ ଯେଉଁ
ବନ୍ଧୁ ବନ୍ଦିର ମନୋମଜିତେଲେ ଶାହୀକର
ମରନକାବ କରିବାରୁଗ ଛାପ ବୋଲିଲାଗା
ଦେଖାଇ ଥିଲେ । ଏହି କର୍ମପରିଚ୍ୟ କେହୁ
କରିବାକାଳ ଏକାକିର ଅନ୍ଧବରେ ମୋହର
ହୋଇ ମର୍ତ୍ତ୍ଵ ଉପର ଏକ କର୍ତ୍ତ୍ବ ଉତ୍ସବରେ
ଆମରେ ଯୋଗିବ କାହିଁ କରିବା ହୁବ ଫଠାଇ
ଥିବାରୁ ପ୍ରାଣକୁରେ ପରାପିତ ହେଲା ।

ପଦ୍ମପିଲ କି ତେଣାର ବାପିର ସାଥୀରେ
ବିଜୟପାତରେ ରେଳଗାଠର କୋଣପି ଦୁଇହାଙ୍କ
କି ସୁନ୍ଦର ଅନ୍ଦେମାଳେ ଦୁଇପିଲ ଦୂରତଥରେ
ମାତ୍ର ଶେଷ କାରପୁରର ପାଞ୍ଚିର ପିଲାର୍ଟରେ
ତହିଁର ଦୂରସ୍ଥ ଦେଖି ପନ୍ଦେତ ଯାନ୍ତିଲା ଲାକ
ଦିକ୍ଷାରୁଙ୍କିଛି । ଶେଷ କାରପୁର ଏତେତୋଳ
ହେଲିବାଟ ବିଶ୍ଵାକ ମୂଳ ଏବେବେଳେ ବସ୍ତୁ
ଦେଖିର କାଳେତୁବ୍ୟ ହେବାର ଦେବାଯାବ ।
ବିଜୟା ଖାଗ୍ଦୁର ହେଲଗାଠ ଏବଂ ଉଠିଲ
ଦିକ୍ଷାରୁ ରେଳଗାଠ କିମ୍ବା ଦିଗ୍ନୂ ଏହି
ପଦେଶକୁ ଦେବ କରିବ ଏହି ଫଳାନ୍ତରେ
କେବାରୁ ଏ ପରମ ରେଳଗାଠର କାହାର
ବିମ୍ବ ହୋଇ ଅଛି ଏବଂ ଦିଲ୍ଲୀର ଅର୍ଥାତ୍ କଟକ
ଦିଲ୍ଲୀରେ ରେଳଗାଠ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଦେବତବର୍ଷ
ମରେ ପ୍ରମୁଖ ହେବାର ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଆଶା ଅଛି ।
କେତେ ମାନ୍ୟର ଦିଲ୍ଲୀର ଅନ୍ଦର ସୁନ୍ଦରେ
କିମ୍ବା ଏ ଧର୍ମର ପରିପ୍ରେସ ଉପରେମ୍ବାରୀ ଏହି
ରେଲଗାଠ ଯେବେ ଏହି କାରପାଦିମାନ
ଦିଶେମ ଦୁଃଖ କରିବାର ପଥାଦକ । ଏହି
ଧର୍ମର କରିଦ୍ଵାରା ଶ୍ରୀପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ପରିପ୍ରେସର
ନିମ୍ନାଧିକ ସହିତେଥିଲୁ ପରମାର୍ଥ ଦେଇ ପାଏ
ଅଛି । ଯଥା ରେଲଗାଠ ପିଲାନେ ଘରୁମା-
କାନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ବଳ ପ୍ରତିବାର ଦୁର୍ବଳ ହେବ
ଦେଇ ଏହୁବୁର ମନୋମୋହାରୀ ହେବା ନାହିଁ
ମୁହଁମୁହଁର ପରମାର୍ଥରେ ଅନ୍ତର୍ମେତର ଏହି

ମାଗନ୍ଦୀ ଓ କ୍ଷେତ୍ରଜୀବି ପରାମର୍ଶ ଦସ୍ତଖତ
କୋଣ୍ଡ ରେବନାରୁଟ୍ ପରାମର୍ଶରେ କାଳିପାତ୍ର
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମାନ୍ଦିଲାଦ୍ଵାରା କ୍ଷେତ୍ରଜୀବି ସହେତୁ ମର୍ଦ୍ଦ
ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବି କାଳିପାତ୍ରରୁ କହିବେ ଓ ତଥା
ପ୍ରଦେଶର କବରେ କିମ୍ବାକିମ୍ବାରେ କ୍ଷେତ୍ରଜୀବି

ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିମ୍ବାରେ ଅପରାଦ ଏବଂ ମନୋମାନ ମଧ୍ୟରୁ ଧାର୍ଯ୍ୟମାଣୀରେ ଏବଂ ତଥା
ମୁଖରେ ଏବର୍ତ୍ତ ଘନୀରେ ଦୋଷରୁ । ମୋଟ
ଜମାଟ୍ସାର୍କ୍ସ୍ୱେଲ୍‌ବା ମଧ୍ୟରୁ ଟଙ୍କାଟଙ୍କାରେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ହୋଇଥିବା କର୍ତ୍ତାର ଦାତା ଉପରେ
ଶବ୍ଦରେ ଟ ୧୦୨୫ଟା ରାଶିରେ ଦୋଷ ଅଛି ।
ବାଲ୍ ଜମାର ବହନରେ ଟ ୧୦୯୩ଟାରୁ ଅଧିକ
ଅଳ୍ପ ଅଛି କାହାର । ଡିନର ଦାର୍ଯ୍ୟରେ
ଟ ୧୦୨୨୫ ଟା ମୁକ୍ତ ବାଦରୁରେ ଟ ୧୦୧୫ଟା
ଏବଂ ନାମୁକଙ୍ଗାରା ବିଦୃତରେ ଟ ୧୦୫୫ଟା
୩୭୮ ଦୋଷରୁ । ବର୍ତ୍ତ ସେଷରେ ପଢ଼ିବି
କାଳୀ କରଦିବ ଟ ୧୦୨୨୨୫ ଟା ଏବଂ ସରତାମ୍ବି
ଦିଗରେ ଟ ୧୦୨୨୮୮ ଟା କମା ଅଛିଥିବା ।
ମୋଟରେ ରିପ୍ଲିନମାତ୍ରେ ସ୍ଵଭବରେ ଅଛିଲେ
ଏବଂ ପ୍ରକାଶ ଖାତି କିମ୍ବା ଦୋଷ ଅପରାଦରେ
କିମ୍ବା ଦୋଷ ନାହିଁ । କିମ୍ବାରୁ ତାର୍କ୍ଷଣ ଛାଡ଼ିଯା
ମୁକ୍ତ କିମ୍ବାରୁ ହୋଇଥିଲେ ଏବର୍ତ୍ତରୀତିରୁ
କିମ୍ବା ଜଣା ଥିଲା । ଧାର୍ଯ୍ୟମାଣୀ ଏବଂ ସହନାର
ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ କରି ହୋଇ ଗାଥି । ସରକାରେ
ଜବକ ଏବଂ କିମ୍ବାରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ ।
ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେଲେ ଏଠାର କାର୍ଯ୍ୟ
ଦିଗର ଦିଲାକ୍ଷିପ ଦେବାର ଅମାଲରେ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ପୁଣ୍ୟମାତ୍ର କାଳରେ ଅସ୍ତ୍ରିହର ପ୍ରକାଶ୍ରମୁ
କୁ ଘର୍ଯ୍ୟାକେ ଏକ ସତ୍ୟକୁ ଥାଏ
ଅବେଳା ଛବିରେ ଅଧିକ କରାଯାଇରେ ଗ୍ରହଣ
କରାଯାଇଥିଲା । ସେଇଁ ଉପର ମହୋଦୟର ହୃଦୟ-
ନିଶ୍ଚାର ସମୀକ୍ଷାତାଙ୍କ ସମ୍ମାନ ମାତ୍ର ହିଁକୁ ଏ
ହିଁଟେ ମନରେ ବସାଇବାର ଦେଇଲେବେଳେ
କାହାର ଦେଖି ଅଛି ଯେ ପରମ କାମାକ୍ଷୀ
ଆଶ୍ରମଥାନଗୋଟେ କେବଳ ଶାଶ୍ଵତ ଶାଶ୍ଵତ
ଏ ଅଜ ମରାଯାଇ ଦେଇ— ଏହି ଦୂରେ
ଦୂର ବିଜ୍ଞାନ ଗଭିରା ଯତ୍ତ ପରମ ପଦାର୍ଥାତି
କେବଳ ଉତ୍ସବ ବନ୍ଦର ମନ୍ଦିର କରୁଥିଲା ।
ଯମେନ୍ଦ୍ରିୟକାଙ୍କ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ଦ୍ୱାରା କୁଳାଯ
ପାତ୍ରର ଉତ୍ସବରକ୍ଷଣରେ ଏହି ଜୀବର
ପାଦ ମାତ୍ର କରିବାର କଥାର ବସନ୍ତ
ଏହି ପ୍ରାଣ । ଯାଥାରେ ଜୀବରକ୍ଷଣ ଥିଲୁମେ
ଯମେନ୍ଦ୍ରିୟକାଙ୍କ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ପ୍ରାଣରେ ନିର୍ମାଣ
ହେବ ପାଇବୁ । ତେବେଳେ କାହାର
ଆମେ କରିବୁ ଏହିନ୍ଦେଶ୍ୱରଙ୍କରେ ମହିମା
ଓର୍ଭିତୀର୍ଥ କାହାର କୁମରପ୍ରେସ୍ କେବଳ

ତେ ଅର୍ଥାତ୍ ପୋତମାତ୍ର ନେଇବୁଥେ ସବୁ
ହୋଇଥିଲା । ତାହାରେ ଏବଂ ସଜ୍ଜ
କୁହ ଦେଇ ଦୋଷ ଦେଖାଇ ଅବେଳା
ପଦ୍ମାନବ ଓ ଧରା କରି ଉପରେ ଅବେଳା । ଯାଏ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟାକର ଜାହାନରେ ଅବସ୍ଥା କରି
ଯଦିତ ବ୍ୟାକର ଯମଶୂନ୍ୟ ଜର୍ଜ ପାଇନାଲ
ଓ ଫାର୍ମ ମୁଁ ଏହି ନେଇବୁଥିଲେ କିନ୍ତୁରେ
ଅବେଳା କଲନ୍ତି । ସଥାନେ ମହାନ୍ତିର
ଦ୍ୱାରା ଓ ଚୋପ୍ତେ ଦେଇ ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠତା
ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିଲା ସହିତ ଦେଇ କିନ୍ତୁରୁ
ଯେତେ ଦିନରେଇପଛିତାପରିବାରୁ ଏହି ଅବେଳାକୁ
ଥାଂ ଦେଇ । ଅବେଳାକୁ କାହାରେ
କାହାରକ ନହେଥିଲା ବାଜେଡା, ବୁଝୁଣ୍ଡ ଓ
ଦୁରସରେ ଦୂର ଦେଇର ବାର୍ଷିକରାତି ଓ
ମରବାରେ ଘାର ଘାରକରେ ହବାରାଯୀ ଫଳ
ଦିବିଶା ରାତି ଘାରଥିବାକି କପିଲ ହିଂକାରିହାତୋଳ-
ମଳ । ଯକ୍ଷର ପାତାର ମରାଦିଯ ନମନିର୍ବିଚ-
ିଳିନ୍ଦ ଜିତର ପ୍ରଦାନ କରିଲ । ଯାଏ—

“ପ୍ରଥମ ମନେଷୀ ଏହି ସବୁ କୁଣ୍ଡ ! ଏହି
ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦିଶୀର୍ଣ୍ଣ ଏହି ଆଜାମର କମରମରା
ଦେବତା ହେଲୁ ଶାଶ୍ଵତମାତ୍ରକ ଦେଖଇ ଗୁରୁରେ
ଅଗ୍ରଭାବ ପୂର୍ବମନ୍ତ୍ର ଓ କୃତ୍ତିମମୁଦ୍ରାକାର ମାଧ୍ୟମ
ଦ୍ୱାରା ଅମ୍ବା ଅଞ୍ଜଳିଙ୍ଗ କଲେ ଏଥି ହେଉ
ଅଛି ଯୁଦ୍ଧପତନରୁଥେ କରିବାଗମନ ପ୍ରକଳ୍ପରେ
ଦେବାର ସର୍ବର ତୌରେ ମୁହଁର ଲାଭ
ଦେଇ ଜାଇ ଏହି ଅମ୍ବା କୋଣି ଦୂରତ୍ତ
ଦୟାଗୁର କରି କଲାଗାନ୍ତି ଆଦିତ୍ୱା ପ୍ରମୁଖ
ମୁଦ୍ରା ମୁଦ୍ରା, ଉତ୍ତରକାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱର
ଦେଇ ଦୃଢ଼ୀୟଗ୍ରହ ଏହି ଅପରାମାନିକ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦିଶୀ
କରିବାକୁ ଭାବା ଅମ୍ବାର ମୁହଁରର କଲେମେର
ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦିଶୀ ପଢ଼ାନ୍ତି । ଅପରାମାନିକ ଅମ୍ବାର
ଦେଇ ଦେବତାଙ୍କ ପାଦକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଦେଖାନ୍ତି
ଆମେ ହାନିହୁବାରେ ଥିଲା ଏଠାରେ ପଢ଼ିବା
ଅମ୍ବାରେ ଦେଇପାରେ ଦେଖାନ୍ତି ତାଙ୍କ ଏ
କମ ଦେଇବ ଥାବା କରୁକୁ ନ ହେ ଏହିପରି
ଦେଖିଲୁକୁ ଚାହିଁମା ପଢ଼ାନ୍ତି । ତେବେ ମରଦ-
ମାନେ ପଢ଼ାର ତାର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କ ଏହି ହାନି
ହାନିହୁବାରେ ଅମ୍ବାର କରୁନ୍ତି ଅନେକରେ
ଅମ୍ବାର କରୁନ୍ତି, କରୁନ୍ତି, କରୁନ୍ତି ଏହି କାହାର
କା କରୁନ୍ତି ଏହାର ଭୟର ଦେଇ କରୁନ୍ତିବାର
ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦିଶୀ କରୁନ୍ତି କରୁନ୍ତି ଏହାର
କାହାର ବରାହୀର ମଣିତ୍ରର କରୁନ୍ତିମେହାର
କାହାର ଏହି ପଢ଼ାର କରୁନ୍ତି ମନେ ଏହି

ପ୍ରକାଶକ ।

ଜାତ ସଧାରଣା ପକ୍ଷେ ପ୍ରତିକାଳ ଦିନାକାର
ଅଛି ଏମନ୍ତ ଉତ୍ସବରକ୍ଷାଯେ ଉଚ୍ଚବିଷୟରେ
ଏଥର ଉତ୍ସବରକ୍ଷା ମହିନେ ଫାର୍ମ ଏବଂ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ
ସେହି ପକ୍ଷବିର୍ତ୍ତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେବଳ ସମେ
ଯାପାରୀ ପ୍ରକାଶର ପରିବାରଙ୍କ କଥା ନ ଥିଲା କେହିଁ
କେବେଳା ବିବନ୍ଦରେ ଅବଧି ଆମେ ତାଙ୍କ
ନମର ସମାଜ ଦେଖି ଦେଖି ଏଥି ପକ୍ଷ ଏହି
ବୁଝି ପାଇଲା ଏହାହାତେ ସେବାକେ ଆପଣାର
ବର୍ଷର ଦେଖାଇ ଯାଏଥିଲା ପରି ପ୍ରକାଶର
ଦେଖି ବର୍ଷର ପ୍ରେକ୍ଷା କରିବି ଓ ଯେହିଁ
ମନ୍ଦିର ଆପଣାମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଜ୍ଞାନ
ବିଭାଗ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାମ କେହି ଆଧୁକତର
ବୁଝି ଦେଖାଇ ଦେଖାଇ । ଅମ୍ବର ବର୍ଷର ବୁଝି
ଯଥର ମନ୍ଦିରର ମେ କୋଣେ ପ୍ରକାଶ
ସମାଜରେତଳେ ଦେଖି ଲା କାହିଁବି, ଶୋଧ,
ଅନ୍ତରଗ ଏବା ଦେଖାଇଗଲୁ ସବ୍ବା ଏମନ୍ତ
ଜାହାନ ବନ୍ଦରାହ ଶକ୍ତି ଓ ସ୍ଵର ମେ ଆମେ
ଦେଖିବେ ଆମ ପ୍ରକାଶର ବ୍ୟକ୍ତି କୋଣେଥିବାନେକାଂ
ମନ୍ଦିରର ଅନ୍ତରା ଏ ବଳ୍କ ସମଜର ସେହି
ପ୍ରତିପଦିତାକୁ ଆମିତା (ଇନଙ୍କ)ର ଗୋ-
ପତି, ମାତା ଏବା କମିଶନ ପରିଷତ୍ତ ପ୍ରେସ୍
ଫର୍ମ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରିଷତ୍ତ ଗଲା ଯାଇଥିବି ।
ଏଠା ଧରିବ ଏବା ଅନ୍ତରା ଜାତର ସବ୍ବରେ
ମହିଳା ସମସ୍ତରେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେବଳ ଅନ୍ତରା
ଭବରେ ଜୀବ ଥିଲେବେ ଆମେ ଜାମିତଳରୁଥାରୁ
ମଧ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଦେଖିଥିବା ଏବା ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଥିର
ପରିବର୍ତ୍ତନରେ କେତେ ଦେଖି ଏ ପରିବର୍ତ୍ତନର
କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ବନ୍ଦରାହ ଆମେ ଜାମିତଳରୁଥାରୁ
ସମ୍ପଦ ହେବ ପାଇବି ।” ଉତ୍ସବରୂପରେ
ବନ୍ଦରା ଦେଖି କଲାବୁ କାହିଁ କହି “ହେଉ
ମମକୁ କାହିଁବୁଥିଲୁ ପ୍ରକାଶ କମଳ କହେ ।
କାହା ପରିଚାର ସହିତ ୫ ମୁଢାକ ପଥ୍ର-
କାହାରିବୁଥାରେ ବରିବ ଶୋଭାକ ତୁ ଜଗନ୍ନାଥ
କାହାରିବୁଥାରେ କରିବାକରେ ଏହାଙ୍କ ଅନ୍ତରା
କରିବାକେ ।

କରୁଥିଲେ ।
ତାହା ମାତ୍ରା ଏ ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟ ସମୟରେ
କଥାରର ପ୍ରକାଶ ଅନୁରୂପରେ ପ୍ରକରଣ ଏବଂ
ଦେଖାଇଲେ ତେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଯେ ଓ କଥାରର ସମ୍ବନ୍ଧ
କଥାରର ଉପରେ କଥାରର ପ୍ରକରଣ ବୋଲିଥିଲା ।
ଏଥିରୁ କଥାରର ମଧ୍ୟ ମାତ୍ରା ଏ ୧୫ ମିନ୍
ପ୍ରାତିକାଳରେ କଥାର ଦେଖାଇଯେବେ
ଲିର୍ବ ଉଚିତ ୧୦ ମଜ୍ଜୋଦୀ କଲାପାତ୍ରରେ
ପାଦକର ବେଳେ ମାତ୍ରା ଏ ୩୦ ଟଙ୍କା ଏଥିରୁ

କାଳରେ କଲିତଗାରେ ପ୍ରକଟଣ ଓ ସଥାବିହିତ
ମୁଖେ ବାର୍ଷିକାର ଶ୍ରୀମଦ୍ ବନଧିଗାର ସମ୍ମାନ
ଆଦ୍ୟରୁ ।

૪૦ દેખાયેલાકુલ

ମହାଦେବ କୁର୍ମା

ଗତ ଦ୍ୱିତୀୟ ଏ ନମ୍ବର ସମ୍ବରେ ଶୋଇବ
ପ୍ରଧାନ କଲ ଥିଲା । ଯେଉଁ ଅନ୍ତର୍ଗାସର କଥା
ପରିବର୍ତ୍ତନରୁ ମହାତ୍ମାରଥଙ୍କ ଏବଂ ପର୍ବତ ରାଜଙ୍କ-
ମାତ୍ର ହେବା ବାଗର ଏ ଲଗରବାଷୀ ଜୀବିତ
ବୁଝିବା ଚାଲୁଛନ୍ତିକେ ଆଶାକଳୁ ଅପ୍ରକାଶ
ପରାମ କରିଥିଲୁ ଗପି ଗା ତା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ବାହୀ ପ୍ରକାଶ ଅଳ୍ପକୁ ବେଳେ ଏବଂ ନମ୍ବରାମଙ୍କ
ଲାପିରଧାରକ ଏହି କଲ୍ପନାରେ ଥାମେମାଙ୍କେ
ଦେଇ କରିବାର ସମୟ ଦେଇ । ସହାଯି ଏ
ନିର୍ମାଣ ହୃଦୟନିଯାରେ ବିଜ୍ଞାନାବି ପରାମ
କରୁଥାବେ ଆମମାନଙ୍କର ମାନ୍ଦ୍ରେଷ୍ଟ ପ୍ରଥମେ
କୁହ ବୈଶଳୀର ପରାମ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ
କଳ୍ପାର ପରାମ କରାକୁ ଦତ୍ତ ଅନ୍ତର
ହୋଇଥିଲୁ । ମତପ୍ରଦର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କଷ୍ଟକୁ
ଦୋରଥିବା ଦାବିମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷ ମାନ୍ଦ୍ରେଷ୍ଟ
ଦାହେବ ଏବଚ୍ଛ ଅଧିକ ବୋତରୁ ଉଦ୍ବାଧ
କେବ ବେମାନଙ୍କ ନର୍ତ୍ତା ଶୁଣିବ ଦେଇ
ଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ତଥାଜିର ଯେଉଁ ପ୍ରକାଶ
ରେ ମର ମୁହଁର କେଉଁଥିଲ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ
କରିବ କର ଦେଇ ଯେହି ପାରେ କୌଣସି
କୋଳମାତ୍ର କା କିମ୍ବାରା ଦେଇ ଥିଲେ
ମୋତାରେ ହହଁର ଉତ୍ସମନ୍ତ୍ର ଦିନପାତ୍ର କରି
ଦେଇ ଥିଲା । ଏକ ଦୂରପ୍ରବରତରୁ ଅପରାଧ
ପରିଵର୍ତ୍ତନ ମତ କୁରାର ସମୟ ଅଧିକ
ହୋଇଥିଲୁ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଯେମେକବେଳେ
ଶେଅର ମନ ପ୍ରଧାନ ପରାମ ଭାବ ଲେଖି
ଦେଇବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବାକୁ ନନ୍ଦାଗାସନଙ୍କ
ସମ୍ମର୍ତ୍ତ୍ମି ସମେତ ଦୟା ଯାଦିଥିଲେ ଏବେ ବ୍ୟକ୍ତି
ମାତ୍ର ସଜାରେ ଏକ ଦେଇ ଯଥେମନ୍ତ୍ର ହାତମାନ
ଦେଇ ଦେଇବା କେବି ନେବାକୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ମାତ୍ରେ ଏହି ଦୀର୍ଘ କେବଳ ଜୀବନକୁ ପରି
ମର ଗଲା କିମ୍ବା କୌଣସି କୁମାରକାଳ
ରହି କି ମାରିଲା । ଯେ ସମ୍ପ୍ର ଉଥରେ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମଧ୍ୟରେ ପରିପାଳିତ ହୋଇଥିବା
କେବଳ ସେହି ସ୍ଥାନମାତ୍ରରେ ନିବାରି
ପାରି ଗଲା ଥା ପରିପ୍ରକଳ୍ପିତ ହୁଅ ମହି
ଦେଖିଲାରେ ପରିପାଳିତ କି ଥିଲା କେବଳ
କେ କୁଠ ଏକପଶ୍ଚ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଘେବ

କୋର ଗଲା । ଦୁଃଖ ପଶୁ ଚହୁଆ ଏବଂ
ଅଞ୍ଜଳି ଉତ୍ସର୍ଗରେ ପ୍ରାଥିକ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବି-
ଶୋବିବା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କେବଳ
ପଶୁ ଓ ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍ସର୍ଗରେ ବିଶେଷ ଅ-
ନ୍ୟା ଉତ୍ସର୍ଗରେ ଏବଂ ପଶୁନାଶରେ ବଚ୍ଛବା
ହୋଇଥିଲା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗମାନଙ୍କରେ
ବଚ୍ଛବା ହୋଇ ଯାଏ । ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍ସର୍ଗର ପ୍ରବି-
ଶୋବିବା ସାମ୍ରାଜ୍ୟକାନ୍ତି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ପାଦା ଦେଖିବାକୁ ବଢ଼ି କୌଣସିଦିଗଙ୍କ
ହୋଇଥିଲା । ମନ୍ତ୍ରନାଶକ କମେଶ୍ଵର ସହିତେ
ଏକେ କରାଟି ଦେଖିବାକେବେଳେ ଅଞ୍ଜଳି
କୋଇଥିଲା ।

ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଧିନ୍ଦି
କିମ୍ବା ପ୍ରଜାପିତା ହେଲା । ସେହି ପାରୀ ଯେବେ
ମତ ପାଇଥାରୁ କହିବ ସଖା ତାବୁର ନାମ
ପାଇଁ ରେ ଚଲେଗା ଗନ୍ଧ । ସଥା—

ଦେଖିବାରେ ।

ଶାନ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଦାସ ୫୭

ମଧ୍ୟବଳୀ କାଷ ।

ଶ୍ରୀ ମରଦେବ ।
 ହାତୁ ଉତ୍ତରଭାଗ ବାନ୍ଧିବା ॥ ୧
 ” କାଳାବ୍ଲାଷ୍ଟର ଯୋଗ ॥ ୨
 ” କକ୍ଷସମ ବାବ ॥ ୩
 ” କ୍ଷାରକାଥ ନଚକଡ଼ୀ ॥ ୪
 ” ଘୋରାଳ ଚକ ॥ ୫

ପ୍ରକାଶକ

ବାଦୁ ରମଦାସ କହିବାଟି
” ବାଲୁରବ ବାଜୀମା

1035 A.D.

ତାହୁ ନମାନିଶ୍ଚାର ଦାଦି
ପ୍ରିଣ୍ଟିକାଥ କ୍ଲାବ୍‌ର
ଆରମ୍ଭାବୁ ସବ୍‌କାର

ଶରୀରକାଳ ପ୍ରାଣବାଜେ ଦୟାହୁତିକାର ଏ
କିମ୍ବା ନିରାଜେ ।

ବାଜୁ ସାମରେନ୍ ଗର୍ଭ

କ ୨ ମରବେ ।	
ବାହୁ ଦୂରେଦୂରେ ଦାସ } ,, ଯୋଗେଥର ତତ୍ତ୍ଵ } କ ୨ ମରବେ ।	୮*
ବାହୁ କୁଗଲୋହକ ଲଳ ✓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ପରିବ୍ରାନ୍ତ ଧୂରମୋଳା । ଦୋଷ ଲାହଁ ।	୨୫
କ ୩ ମରବେ ।	
ବାହୁ ମଧ୍ୟଦୂନ ମହାମାତ୍ର } ,, ଦୂପାନ୍ଦିଧ ବାହୁ } ,, ସମ୍ମରିର ଦୟ } ,, ସେମନ୍ଦାତ୍ମ } କ ୩ ମରବେ ।	୭୪ ୪୫ ୪୬ ୧୧ — ୧୭୮
ଅପର ପ୍ରାଣୀ ଧଳାଯେ ଦେହ , ପ୍ରାଣ ଦଲେ ଲାହଁ ।	
କ ୪ ମରବେ ।	
ବାହୁ ଚନ୍ଦ୍ରଦେଖର କଳ୍ପନା } ,, ଦୟାକାଳ୍ପ ଦାସ } ପ୍ରାଣ ଦୁଲକ } କ ୪ ମରବେ ।	୨୨ ୨୮ ୧ — ୨୧

ଅପର ପ୍ରାଚୀ ସକାଶେ ଦେହ ପୁଣ୍ୟକ
ଲଳେ ଜାହ ।

ନେତ୍ର ମୁଦ୍ରଣ ।

ବାହୁ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର କଳ୍ପନା	୫୨
ଶିଥୁନିଧି ଦୂଷଣ	୫୩
କପ୍ରାଳ ରୂପକ	୫୪
	—
	୫୫

କ ୧, ୨ ପରେ ଏକ ଜଗ ଲେଖାବ୍ଦ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ପରେ ସବୁରେ ପୁର ଜଗ ଲେଖାବ୍ଦ ହୁଏ—
ଥିବ ଆର୍ଦ୍ଦ ହେଉଥିବାରୁ ଉପରିବିଶିଷ୍ଟ
ଅକାନ୍ତାବେ ଘେରିପାଲେ ପଦଧାରୀ ହେଲେ
ଦେଶକଙ୍କ ନାମ ଓ ବିବରଣୀ କିମ୍ବା ଲେଖା
ଗଲା ପଥ—

ବାରୁ ତନ ଶୈଖର କାଳ୍ପନି ଓ ବାରୁ
ନହିଁଥିଲେଇ ଦାସ ଅଭିଭୂତ ବନ୍ଦିଶୀର ଓ
ଅଭିଭୂତ ଗଢ଼ିତାର ମୁମରଣେଣ୍ଟେ, ବାରୁ
ସମସ୍ତାମ ତକବରୀ କଲେଜିଯୁକ୍ତ ସ୍କୁଲର ହେଉ
ମାଧ୍ୟବ, ବାରୁ ସାରିଭାବର କାର୍ଯ୍ୟର ଓ ପାରୁ
ଯୋଗେଥାରିବିଲୁ, କ୍ରିଶ୍ଚାରାତ୍ର ତାଙ୍କୁ, ଆରୁ
ଯାମେହାକ ବନ୍ଦିତ ବାରୁ ହରତେବୁ ପାଖ ଓ
ବାବୁ ଛଗିବୋଇଲୁ ଲଜ୍ଜା ସଥାପନେ ବନ୍ଦିଶୀର
ତଳ ଓ କଲେଜିଯୁକ୍ତ ବିଭିନ୍ନବାର, ବାରୁ
କାଳିବନ୍ଦିର ଯୋଗ କରିବି ଅଧିକତର ହେଉ
ଦସମ, ବାରୁ ଫର୍ମିତାଧିକୁରାଧାର ବାରୁ ସନ୍ଧିତଳ
ମହାପାଠ ଓ ବାରୁ ବୃଥାକୁ ସାତ୍ର କରିବିଲୁ କିମନ
ଏଥିଲୁ ଦେଖାଯାଏ କେବେ ଅନୁଭବ ଏବଂ ଚକ୍ର
ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ ପାରିବାକୁ ସମ୍ଭବ ଅଧିକ ;
କି ୧୨ ବିନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟରୁ ୨ ବିନ୍ଦୁ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ

କବେଶାର ଲୋକ ସଂଗ୍ରହ କରା ସାତାଙ୍କୀ
ଦେଖନ୍ତି କ କଟେମୁର ପଦ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଯାମାର
ଥିଲାକାର ଅଧିକାର । ପରିପାଳନରେ ଅମଲକଳାର
ପାହାର ହଲ ଦେଖାଯାଉ ନ ଥିଲେହେବେ ଯେ
କୁଣ୍ଡର ଏ ନମରର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବାକୁଣାରେ
ଅମଲକାରକ ଅଧିକାର ବସନ୍ତାମାର ସହିତ
ଏବଂ ଦିବସର ପାତ୍ର ହୋଇଥିଲାକି ଏବଂ କେ-
କେବି ଦିର୍ଘତର କୁଣ୍ଡ ଚାରିଛି ମଧ୍ୟରେ
ଅମଲ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ ଅଧିକ
ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ ଯାହାକୁ ସେ ସୁନ୍ଦର ଏଥିରେ
ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଖାର ଲାଭ ଲାହ । କୁଣ୍ଡପୁରୁ
ସୁକର୍ମ ଅକୁଳରେ ତେଣାହାଏ ଅନେକ ଗୋଟା
ଲୋକ ଅମଲ ଶ୍ରେଣୀରେ ଏହି ରହିଥିଲୁ
ନିରୁବା ସେମାନେ କାହାନ ବା କୌଣସି ସ୍ଵାଧୀନ
ଦିକସାଥୀ ଅବଲମ୍ବନ କରି ଘରଆନ୍ତି । ଏହି
ଅମଲ ଶ୍ରେଣୀର ଗୋବିମାତ୍ରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତତ୍ତ୍ଵ-
ଶୂନ୍ୟ ନିୟମ ହେଉ ଅପଣାଟ ଶୁଣିବା
ଦେଖାଇବାକୁ ସମ୍ପୋଦନ ପାଇଥିଲାଗନ୍ତି । ଯେବେ
ଏମାକେ କରିବାରେ ଅଶାନ୍ତିରେ ଅପଣା
ଭରିବିକର୍ମ ସମ୍ବୂଚୁଥି ବିଜ୍ଞାନ କରିବାକୁ
ଅମର୍ତ୍ତ ହେବେ ଚାହେ ସେମାନେ ସମସ୍ତାଧ୍ୟ-
ବିଜ୍ଞାନ ପାଇବେ ସେ ଅମଲ କରିବି
କେ ସେମାନେ ତୁଳ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ ଏହି
ବୃଦ୍ଧତଃ ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରପଦ କରିବାର
ପାଠ ଫିରିବ । ସାହା କେଉଁ ଅମଲ ଜୀବ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ-
ଶିକ୍ଷିବା ବୁନ୍ଦର ଦିନ୍ତିଜାହି ।

ମୁଲରେ ଅଗ୍ନେୟାନେ ମୁକ୍ତିକଷ୍ଟରେ ଶୀଘ୍ରର
କରୁଥିଲୁ ସେ ଏ ନରର ଚିହ୍ନାରକ କାର୍ଯ୍ୟ
ଅପରିପ୍ରକାଶ ଘଟିଲ ହୋଇ ଅଛି । ମୁଖ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଏତେ କରନାମା ଉପରେର ନେତାଙ୍କ ମହିନେ
ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ଅଗ୍ନେୟାନେ ଏତେ ଏକାକୀ
କରି କରୁଣ୍ଟି । ଜୀବଜୀବମେ ଧୋରଣ କରିପାର
ପାଇଁ ପରିମା ପ୍ରାୟ ୧୫୦୦ ଟଙ୍କା ଉପରେର ପ୍ରାୟ
ଅର୍ଥରେ କେବଳ ଅର୍ଥରେ କି ୨୫୦ ଟଙ୍କା ନାହିଁ
ଦେବାକୁ ଉପରେର ହୋଇଦିଲେ ଏବଂ
ଧ୍ୟତାଙ୍କ ପ୍ରକରେ ଉପରେର ପ୍ରାର୍ଥନା ପଞ୍ଚମୀ
ସଂଗ୍ରହେଣ୍ଟା ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟ ନେବକରୁ ପାଇଁ
ଲେଣ ଅନୁରୂପ ।

କିମ୍ବାତଥ ସ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତରେ ବରତାତ୍ତ୍ଵ ଏହି ପରତାତ୍ତ୍ଵ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବେଳେ ଅଧିକ ଯୋଗୀ ଏ ଦୀଥା ଦେଇ ଭାବେ ତରିତର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲା । କେହିଁ ତଥାରେ କେ ଏହିତାମାନେ ଦେଇଥିଲୁଗନେ ହୀନ ବାଦିନାକୁ ଏ କିମ୍ବା

ପୋଷକରା କରନ୍ତି କୋଇ ଅଯୋଜନ ଏହି
ଅପର କେହି କହନ୍ତେ ମ କଣରୀଖିବେଷରଭାବ-
ରୀ ଲୋକ କହା ଦ୍ୱାରିମନ୍ତର ଏ ପ୍ରଦାର ପ୍ରସାଦ-
ପାବାହୀ ଟତେ କଥାରେ ମନ ଯୋଗାଇବା
ଛବା ଏଥିବା ହୋଇଲୁ ନାହିଁ ଏହି ସୁମୋଳ
ଧାରନେ ତଳ ରେଖାଯି ପଠାଇ ବେଳିକର
ଅନୁଭବର ପରିବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠର ହେବେରହାସ୍ୟ
ଲୋକ ଅପେକ୍ଷା କରିବ କାହିଁକି ପଢ଼ିଦିଲ
ସରଦାଦୀ ଲୋକ ଦିନ ଏ କଥା ଅଭିଭବ ମାନିବ
ଥାବୁ କେହି ଏହି ଏହି ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟବାବେ ତଳ
ଦୀର୍ଘାମାତ୍ରେ ବାହୁଦୂଷେଷର ମୋଜନ୍ତା
ଦୃଷ୍ଟିରେ ମନ ପଢାଇ ତତେ ଦିନ କରିଅପରି ।

ଶାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ନିର୍ମଳ ଖୁବି କରିଛନ୍ତି ସହାୟ ଦେବର ପିଲା
ହେଲେ । ଏହିଥିରେ କରିବ ଗଠନ କାହାର
କାହାର ହକ୍କି ଉପରେ ଯୁଦ୍ଧବସ୍ତୁ କର ହେଲେ ।

ଯେତେବେଳେ କରିବୁର କାହାର ପରିବାର କାହାର
ଦିଲାଗିଛି । କେମେ ଏହାରୁ ଯେଉଁ ଯାଏବେ ଜଣାଧାର
ନାହିଁ ।

ଅଲୋକ କାଳ ବାରୁ କନ୍ଦିତରେଣୁ ଦାରୁ ଗଠିଷ୍ଠିତ ସ୍ଥର୍ତ୍ତ
ପ୍ରକଟ କରିଛିବୁ କହିବୁ ଯାହା କରିବେ ।

ମାନେଥିବିରକ୍ତ ବିଶେଷଜ୍ଞ ପାଇଁ ସାହେବ ଡ୍ରାଫ୍ଟ୍‌ମେଲ୍ ଅବ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଏବେଳୁ ମରି ଉଠି ମାନେବି

ପ୍ରକାଶକ ମହିନେ ପରିଚୟ ପରିଚୟ ପରିଚୟ ପରିଚୟ
ପରିଚୟ ପରିଚୟ ପରିଚୟ ପରିଚୟ ପରିଚୟ ପରିଚୟ ପରିଚୟ

ମାତ୍ର ପାଇଲାଟିକ୍ ଦ୍ୱାରା ପାଇଲାଇ ହୁଏଥିବା
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ ପଦକ ପାଇଲା କାହାରେ

ଅମ୍ବା ମନ୍ଦିରର ସମ୍ମାନ କାହାର କରିବାକୁ
ଶିଖିବାକୁ କବିତା କମାଲର ଶାହୁଦରର ତୋଟିଏ

ବେଳାକୁ ଦେଖିବା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ବସନ୍ତ ମେସଟା ଏହାର ବସନ୍ତ ମେସଟା । ଏହାର ଏହାର ବସନ୍ତ ଏହାର ବସନ୍ତ ମେସଟା ।

କୁରାଟାଙ୍ଗ ପାତାଙ୍ଗ ହେଲେ ଏବଂ ତାର
ମୋଟା ପରିମା ଅଧିକତଃ ଏହି କରି ଦିଲା ।—
ଏବଂ ଆଖିକ ପରିଷଦୁ ଅଧିକତଃ ପରିଷଦୁ ଏଥିରେ ଏହି
କିମ୍ବା ଅଧିକତଃ ହେ ଏହି ସେଇ କିମ୍ବା ଅଧିକତଃ ।
ଏହିକେ ପରିଷଦୁ ଯାହା କରି ଏହିକାମ୍ବାନ୍ତରେ
ବାହିକରି କରି ଏହି କାମ୍ବା ଏହିକାମ୍ବାନ୍ତରେ
ବାହିକରି କରି ଏହି କାମ୍ବା ଏହିକାମ୍ବାନ୍ତରେ
ବାହିକରି କରି ଏହି କାମ୍ବା ଏହିକାମ୍ବାନ୍ତରେ